

23.02.2021. Ilija Dević o slučaju ATP”Vojvodina”: Sudije ne presuđuju po zakonu već pravdaju nezakonito postupanje grada

Preduzeće ATP “Vojvodina” kupio sam 2004. godine na javnom nadmetanju u Agenciji za privatizaciju. Ponudio sam najveću cenu i postao većinski vlasnik. U prvoj godini ispunio sam investicioni plan, zatim sam kupio 30 novih autobusa, otvorio nove linije, proširio poslovanje, zaposlio još dvesta radnika. Naredne godine, na osnovu ugovora sa novosadskim vlastima na čijem je čelu bila gradonačelnica Maja Gojković, izgradio sam kompleks nove medjumesne i medjunarodne autobuske stanice i savremenog servisa „EvoBus“ za potrebe Setra i Mercedes, koji je trebalo da pokrije područje Balkana.

Medjutim, investicija nikada nije počela sa radom, jer gradske vlasti nisu ispunile svoj deo obaveza da preusmere saobraćaj na novu lokaciju. One su sledile interes pojedinca koji su imali upliv u državi, a ja Ilija Dević sam za obaveze ATP “Vojvodine” garantovao svojom ličnom imovinom koju sam sticao punih 35 godina. U okviru 24 sporne privatizacije, Evropska komisija je prema izveštajima Saveta za borbu protiv korupcije i uvidom u kompletnu dokumentaciju ATP “Vojvodine”, utvrdila da je to jedini slučaj gde je oštećen investitor a ne država. Država je meni otela preduzeće i umesto da krivični postupak usmeri ka licima iz državnih struktura koje su prouzrokovale štetu gradu Novom Sadu, njegovim poreskim obveznicima, zaposlenima i meni kao vlasniku i investitoru, došlo je do klasične zamene teza kako bi se “pokrili” postupci države.

Grad Novi Sad je dozvolio investiciju tako što je zaključio ugovor, bez obaveze da angažuje ijedan dinar budžetskih para kako bi mene naterali da angažujem sredstva i kredite za koje sam jemčio svojom imovinom, da bi mi posle zabranili rad. Za to niko nije odgovoran, jer sudovi smatraju da sam ja kriv zato što sam investirao svoje pare i Novom Sadu napravio najlepšu autobusku stanicu. Sudovi smatraju da grad Novi Sad nema nikakve odgovornosti, ne samo za napoštovanje ugovora, nego i zbog nepoštovanja svog Generalnog plana kojim su stvoreni urbanistički uslovi za gradnju stanice. Sudovi smatraju da se moja investicija može prodavati kao “funktionalna celina”, iako moja stanica i dalje ne može da radi.

Kada sam tužio za štetu ([Lična šteta Ilije Devića.pdf](#)) sudovi su stali na stanovište da nemam pravo na naknadu sa obrazloženjem da ja nisam ugovorna strana sa gradom, kao da nisam uložio novac, kao da to nije moja investicija. Tužio sam i za vanugovornu štetu, a sudovi su rekli da grad ne odgovara za ugovornu štetu. Tražio sam da sudovi razmotre i pitanje hipoteke koju je Credit Agricole banka uspostavila na imovini ATP “Vojvodina” [Nezakonit upis hipoteke od strane Credit Agricole banka na novoizgadjanim objektima ATP Vojvodina \(nova autobuska stanica i servisni centar EvoBus za potrebe Setra i Mercedes\)](#) pa su sudovi angažovali veštake koji su potvrdili moje navode, da se hipotekarna izjava ne odnosi na stanicu i servis, ali sudovima to nije bilo dovoljno.

Očigledno je da sudovi ne primenjuju ni zakon ni pravila logike kada je moja investicija u pitanju. Obrazloženja u presudama, kada je reč o predmetima gde se pojavljujem ja, Ilija Dević, ne objašnjavaju zakonski osnov odluke, već pravdaju nezakonito postupanje grada Novog Sada, a da se nije našao ni jedan sudija koji ima dovoljno hrabrosti da primeni zakon.

Ako za Evropsku komisiju, Savet za borbu protiv korupcije i Agenciju za borbu protiv korupcije je nesporno da je ATP "Vojvodina" jedini slučaj od 24 sporne privatizacije gde je oštećen investitor a ne država, šta treba da se desi da sudije to vide.

Ovo što se trenutno dešava u slučaju ATP "Vojvodine" trebalo bi da probudi Specijalno tužilaštvo iz dubokog sna.

S poštovanjem

Investitor ATP "Vojvodina" Ilija Dević

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ДИРЕКЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ
УПРАВА КРИМИНАЛИСТИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ
03.2.2. бр. 408/21 - 10
Дана 23.04.2021. године
Београд

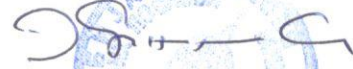
ИЛИЈА ДЕВИЋ
Београд, општина Савски Венац,
ул. Виле Равијојле бр. 9

ПРЕДМЕТ: АТП „Војводина“ Нови Сад
- достава обавештења

У прилогу акта, достављамо Вам обавештење 03.2.2. бр. 408/21 од 23.04.2021. године у вези кривичне пријаве коју сте поднели против одговорних лица Града Новог Сада дана 23.02.2021. године.

Прилог:
- као у тексту

НАЧЕЛНИК УПРАВЕ
пуковник полиције

Богдан Пушић

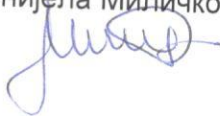

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ДИРЕКЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ
УПРАВА КРИМИНАЛИСТИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
03.2.2 број 408/21 - 10
Дана 23.04.2021. године
Београд

ПРЕДМЕТ: АТП „Војводина“ Нови Сад

Обавештавамо Вас да је кривична пријава, коју сте поднели дана 23.02.2021. године против одговорних лица Града Новог Сада и др. у вези оглашене продаје аутобуске станице и сервисног центра у Новом Саду, инвестиције у коју је уложено 30 милиона евра по цени од 4,3 милиона евра, а која је драстично нижа од тржишне, на који начин се привилегованом купцу омогућава екстрапрофит, што указује на сумњу извршења кривичних дела која се гоне по службеној дужности, прослеђена Посебном одељењу за сузбијање корупције, Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду дана 25.03.2021. године, на даљу надлежност и поступање. По добијању захтева за прикупљање потребних обавештења, полицијски службеници ће приступити проверама, након чега ће Посебном одељењу за сузбијање корупције, Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду бити достављен извештај односно кривична пријава уколико постоје елементи кривичног дела које се гони по службеној дужности.

Обрађивач
мајор полиције
Данијела Мидичковић

НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА
потпуковник полиције
Бранислав Еремић

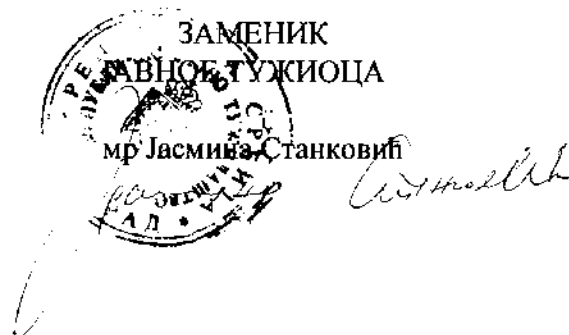
Република Србија
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО
КТР.бр. 141/17
29.03.2021. године
БЕОГРАД
ЈС/АБ

ИЛИЈА ДЕВИЋ

andjelkadevicbg@gmail.com

Поводом поднесака који сте упутили Републичком јавном тужилаштву електронском поштом дана 25.03.2021. године, којим износите притужбу на рад Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду по кривичној пријави коју сте поднели због незаконитог поступања судија, обавештавамо Вас да смо по истом поступили сагласно одредби члана 72. став 4. Правилника о управи у јавним тужилаштвима достављањем на поступање јавном тужиоцу Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду сагласно одредби члана 72. став 4. Правилника о управи у јавним тужилаштвима.

ЗАМЕНИК
ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
мр Јасмина Станковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У НОВОМ САДУ
БРОЈ КТ 79/20
ДАНА 29.03.2021.
НОВИ САД
БС/ЉВ

На основу члана 284 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку, доносим

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ кривична пријава Илије Девића, поднета путем електронске поште, дана 18.02.2020. године, против пријављеног Владислава Куртека, судије Привредног суда у Новом Саду, због основа сумње да је извршио кривично дело кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из члана 360 Кривичног законика, јер не постоје основи сумње да је учињено наведено кривично дело или неко друго кривично дело које се гони по службеној дужности.

Образложење

Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, достављен је дана 16.03.2020. године, спис Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, број КТР 639/20, формиран поводом пријаве коју је путем електронске поште – имејла, доставио Илија Девић, у којој се, између осталог наводи, да подносилац пријаве – Илија Девић, сматра да је у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Новом Саду, стечаја АТП „Војводине“, и рада стечајног судије Владислава Куртека, било неправилности и криминала, којим радњама стечајног судије је подносицу пријаве нанета материјална штета, односно да је стечајни судија Владислав Куртек, по политичком налогу одлучио да се процес реорганизације АТП „Војводине“, прекине и уведе банкрот, на који начин је спречен да оствари своја уставна права, а све са циљем да му се отме инвестиција, односно да му се конфискује имовина, јер је он на основу уговора са Градом Новим Садам, и према детаљном урбанистичком плану, изградио из својих средстава и на плацу предузећа, нову аутобуску станицу и сервис, а да Град Нови Сад, није испунио једину своју обавезу, да премести саобраћај, и да је то очигледно из стечајног поступка који траје дванаест година, чиме би се у радњама наведеног судије евентуално стекли елементи кривичног дела кршења закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из члана 360 Кривичног законика.

Увидом у списе предмета Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2 СТ.9/2010 утврђено је да је дана 22. јануара 2020. године, од стране стечајног судије Привредног

суда у Новом Саду, Владислава Куртека, донето решење, којим се обуставља примена Плана реорганизације стечајног дужника Аутотранспортног предузећа Војводина АД Нови Сад, (у даљем тексту: АТП „Војводина“) којим решењем је констатовано да се поступак наставља банкротством стечајног дужника, и наложено је стечајном управнику да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

На наведено Решење, подносилац пријаве, Илија Девић, као стечајни поверилац и бивши власник стечајног дужника АТП „Војводина“, поднео је жалбу, дана 28.01.2020. године, о којој жалби је одлучивало Веће Привредног суда у Новом Саду, које је дана 11.05.2020. године, донело Решење под бројем 2.СТ 9/20, којим је Решење Привредног суда у Новом Саду од дана 22.01.2020. године, укинута у првом ставу, без враћања на поновно одлучивање, док је у другом ставу, потврђено, у делу у коме је констатовано да се стечајни поступак наставља банкротством, стечајног дужника АТП „Војводина“, и налаже стечајном управнику Николи Павловићу да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

На наведено Решење Већа Привредног суда у Новом Саду, под бројем 2.СТ.9/20 од дана 11.05.2020. године, од стране подносиоца пријаве Илије Девића, уложена је жалба, дана 01.06.2020. године, поводом које жалбе је Веће првостепеног суда, дана 30.06.2020. године, донело Решење којим се одбацује жалба Илије Девића, као недозвољена. На наведено Решење, подносилац пријаве, Илија Девић је дана 13.07.2020. године, поднео жалбу Привредном Апелационом суду, по којој жалби није још донета одлука.

Одредбом члана 138 став 2 тачка 3 Закона о стечајном поступку, прописано је да ако суд утврди да стечајни дужник не поступа по одредбама Плана реорганизације, може наложити наставак поступка банкротством стечајног дужника.

Кривично дело кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика, из члана 360 Кривичног законика, чини судија који у судском поступку, у намери да другом прибави какву корист или да му нанесе какву штету, донесе незаконит акт или на други начин прекрши закон.

Имајући у виду да је стечајни судија Владислав Куртек, по пријему обавештања повериоца, „Будућност“ АД Нови Сад, да је протекао рок за извршење Плана реорганизације стечајног дужника, заказао главну расправу, и дана 22.01.2020. године, донео одлуку да се наставак стечајног поступка над стечајним дужником спроведе банкротством, која одлука је у жалбеном поступку и потврђена, као и чињенице да је стечајни управник, известио суд да рок важења Плана реорганизације истиче 08.10.2018. године, и да је стечајни судија, у складу са прохтевима и интересима поверилаца стечајног дужника, дозволио да се и даље предузму мере на постизању договора и усаглашавања интереса стечајног дужника и Града Новог Сада, као и стечајних и разлучних поверилаца, на још две одржане главне расправе, и када је извештен од стране поверилаца о немогућности постизања договора, донео је у складу са одредбом члана 138 став 2 тачка 3 Закона о стечајном поступку, одлуку којом се обуставља примена Плана реорганизације, и прогласио банкротство стечајног дужника.

На основу напред изнетог, сматрам да у конкретном случају не постоје основи сумње да је стечајни судија Владислав Куртек, у наведеном стечајном поступку, донео незаконит акт или да је на други начин прекршио закон, и да је учињено наведено кривично дело за које се гони по службеној дужности или неко друго кривично дело, које се гони по службеној дужности.

На основу напред наведеног одлучено је као у диспозитиву решења.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
БИЉАНА СИЛАБИ

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

На основу члана 51 став 1 ЗКП-а,
против овог решења је могуће поднети
приговор Апелационом јавном тужилаштву
у Новом Саду, путем овог тужилаштва,
у року од 8 дана од дана пријема писмена.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У
НОВОМ САДУ
БРОЈ КТПО 174/20
ДАНА 17.12.2020. године
НОВИ САД
МК/ЈО

ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У НОВОМ САДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ ЗА
СУЗБИЈАЊЕ КОРУПЦИЈЕ

Прим. 22. 12. 2020

Број _____

Лично _____ Поштом _____

На основу члана 51 став 3 Законика о кривичном поступку доносим

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор оштећеног Илије Девића, поднет путем пуномоћника ошт. Николе Б. Станојевића, адвоката у Београду, на решење Посебног одељења за сузбијање корупције Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду бр. КТКО 196/19 од 17.11.2020. године, као неоснован.

Образложење

Решењем Посебног одељења за сузбијање корупције Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду бр. КТКО 196/19, дана 17.11.2020. године, одбачена је кривична пријава оштећеног Илије Девића, поднета путем пуномоћника Станојевић Николе, адвоката у Београду, а против осумњичених Дивљак Александра, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 ст. 3 у вези ст. 1, у вези чл. 33 и чл. 61 КЗ, осумњиченог Радовић Небојше, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 ст. 3 у вези ст. 1, у вези чл. 33 и чл. 61 КЗ, осумњиченог Глигоров Момчила, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 3 у вези ст. 1, у вези чл. 33 и чл. 61 Кривичног законика и НН службених лица Службе за катастар непокретности Нови Сад, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 3 у вези ст. 1, у вези чл. 33 и чл. 61 Кривичног законика, због непостојања основа сумње да је извршено кривично дело за које се гоњење предузима по службеној дужности.

Благовремено је приговор на донету јавнотужилачку одлуку поднео оштећени путем свог пуномоћника, у ком приговору је, уз понављање навода из поднете кривичне пријаве, истакао да је решење Посебног одељења за сузбијање корупције Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду незаконито, донето уз битну повреду одредби Законика о кривичном поступку, без изнетих разлога о одлучним чињеницама које се односе на оцену тужаца да ли постоји основана сумња да је Дивљак Александар радњама које су наведене у кривичној пријави, као и друга лица, починио кривично дело за које се пријављује. Сматра да се поступајући

у свом решењу више бавио питањима која се односе на учешће Илије Девића у разним судским поступцима, ни једном се разумном реченицом не осврнувши на наводе кривичне пријаве и елементе бића кривичног дела. Сматра да је поступајући заменик прекршио одредбе Законика о кривичном поступку, да је потпуно нејасно у ком је својству, на који начин и по чијем захтеву тужилац је примио поднесак адвоката Будаков Оливера, означавајући је као браниоца осумњиченог Дивљак Александра, пита се које одредбе Законика о кривичном поступку заменик примењује у комуникацији са наведеним лицем адвокатом, када је овог адвоката упознао са садржином кривичне пријаве, на који начин је комуницирала са адвокатом Будаков Оливером и којим захтевом је тражила њено изјашњење везано за поднету кривичну пријаву, да ли је то радила приватно или у договору са пријављеним, да ли је сама прикупљала податке и зашто није на уобичајен начин узела изјаву од пријављених преко надлежних органа МУП-а. Сматра да супротно одредбама ЗКП-а, адвокат пријављених износи своје виђење ствари, тумачи судске одлуке, решења надлежних органа и објашњава ток поступка. Подвлачи да, иако тужилац два пута прибавља оптужнице против Илије Девића, оно што се ставља на терет Илија Девићу нема никакве везе са наводима кривичне пријаве коју подноси Илија Девић. Осврће се да се из образложења закључује да је тужилац гледао документацију која је прикључена списима, али да се не зна да ли је ту документацију прикључила адвокат Будаков Оливера, или је на њен захтев прикључио неки државни орган. Наглашава да у парничним поступцима који су вођени пред Привредним судом у Новом Саду и Привредним апелационим судом нису расправљена питања битна за основаност поднете кривичне пријаве, па због тога цитирани делови пресуде немају никакав значај за основаност поднете кривичне пријаве, посебно јер пресуде које су цитиране у решењу Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду нису цениле налазе вештака који су неспорно утврдили да хипотеке над предметним непокретностима нису биле предмет заложне изјаве коју је АТП Војводина дала у корист „Credit Agricole Bank“, нити су новоизграђена Аутобуска станица и сервисни центар изграђене на темељима уместо објеката на којима је неспорно успостављена хипотека.

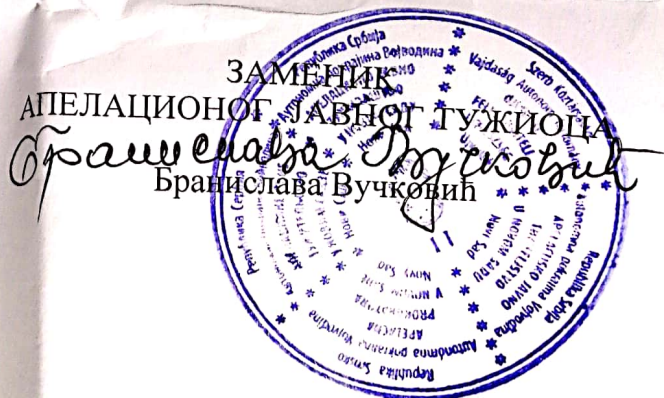
Ово тужилаштво је размотрило наводе поднетог приговора, извршило увид у достављени КТКО спис 196/19 Посебног одељења за сузбијање корупције ВЈТ у Новом Саду, прочитало решење тог одељења у ком је садржано врло јасно, прегледно и детаљно образложење заузетог јавнотужилачког става, да у конкретном случају, нема основа сумње да је од стране пријављених лица извршено кривично дело за које се говење предузима по службеној дужности. Пре доношења јавнотужилачке одлуке, то тужилаштво је, сходно одредбама ЗКП-а, вршило прибављање релевантних судских одлука и списка, те прикупљање обавештења која ће му осигурати правилност у одлучивању. Наравно да тужилаштво, сходно одредбама члана 282 ЗКП-а, може и само прикупљати потребне податке, позивати грађане, као што може поднети и захтев државним, односно другим органима и правним лицима да му пруже потребна обавештења, водећи рачуна да при прикупљању обавештења поступа обзириво, водећи рачуна да се не нашкоди части и угледу лица на која се ови подаци односе, што је поступајући заменик, у конкретном случају и радио. Евидентно је из достављеног решења да је то тужилаштво пресуде Привредног суда, копије списка у којима су садржане релевантне одлуке, прибављало и непосредним путем, упућивањем захтева, по којима је одговорено. Исто тако, евидентно је из достављеног решења Посебног одељења да су при доношењу јавнотужилачке одлуке цењене релевантне одредбе Закона о извршном поступку, Закона о хипотеци, Закона о државном премеру и катастру, те Закона о основама својинскоправних односа. Ово тужилаштво сматра да је тврђња подносиоца приговора да су беспотребно прибављене и цењене одлуке доношене у судским поступцима, те да у парничним

поступцима који су вођени пред Привредним судом у Новом Саду и Привредном апелационом суду, нису расправљана питања битна за основаност поднете кривичне пријаве, погрешна, јер управо овај поступак је предузета од стране овде пријављених лица, односно упућују на закључак да се ради о кривичним делима за која су пријављени, нити другог кривичног дела за која се гоњење предузима по службеној дужности. Наиме, радње које радњом извршења кривичних дела за која су пријављени, нити другог кривичног дела за која се гоњење предузима по службеној дужности, прекограчења граница предузимају пријављена лица имају своје оправдање што у закону, што у вођеним судским поступцима и исте се никако не могу посматрати у светлу искоришћавања свог службеног положаја или овлашћења, прекограчења граница свог службеног овлашћења или невршења своје службене дужности, односно искоришћавања свог положаја или овлашћења, прекограчења граница свог овлашћења или невршења своје дужности, а у циљу прибављања себи или другом лицу какве, односно противправне имовинске користи или nanoшење какве, односно имовинске штете или теже повреде права другог. Будући да су у нападнутом решењу детаљно цитирани делови релевантних одлука, а у које је ово тужилаштво извршило и непосредни увид, јер се налазе у списима, то сматрамо да није потребно, осим горе наведеног, додатно образлагати разлоге донете јавнотужилачке одлуке, јер смо са истима у потпуности сагласни, налазећи и да је чињенично стање од значаја за доношење правилне јавнотужилачке одлуке, у потпуности утврђено, те верно унето у образложење нападнутог решења.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци решења.

Правна поука: Против овог решења, у смислу чл. 51 ЗКП није дозвољена жалба, нити приговор.

ADVOKATSKA KANCELARIJA STANOJEVIĆ

Nikola B. Stanojević

Beograd, Vojvode Milenka br. 1

e-mail advnikolastanojevic@gmail.com tel/fax 011/2644-610 mob 063/625-860

Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду

Посебно одељење за сузбијање корупције

За Апелационо јавно тужилаштво у Новом Саду

На решење Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 196/2019 од 17.11.2020.године којим је одбачена кривична пријава поднета од стране Илије Девића против осумњиченог Дивљак Александра и других због подуженог кривичног дела злоупотребе одговорног лица из члана 359. став 3. у вези сава 1. у вези члана 33. и члана 31. кривичног законика поднесилац пријаве подноси следећи

У НОВОМ САДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ ЗА
СУЗБИЈАЊЕ КОРУПЦИЈЕ

Примљено 02. 12. 2020

ПРИГОВОР

Број _____
Писмом _____
Поштом _____

Решење тужилаштва којим је одбачена кривична пријава Илије Девића поднета против осумњиченог Дивљак Александра и др. због наведених кривичних дела је незаконито, донето је уз битну повреду одредаба законика о кривичном поступку без изнетих разлога о одлучним мишљењима које се односе на оцену тужиоца да ли постоји основана сумња да ОКР. Дивљак Александар радњама које су наведене у кривичној пријави као и друга лица починио кривично дело за које се пријављује.

из неубичајено дугог образложења решења којим се цитирају одређена делови пресуда Привредног суда и дословно на четири до пет страна, преписује поднесак извесног лица-адвоката Будаков Оливере може се сасвим поуздано и јасно закључити да се поступајући тужилац при доношењу решења бавио свим питањима која се односе на учешће Илији Девића у разним судским поступцима, а да се ни једном разумном реченицом није осврнуо на наводе кривичне пријаве на елементе биће кривичног дела за која су пријављени и доказе који су поднети уз кривичну пријаву

1. Тужилац је, а што на недвосмислен начин произилази из решења прекршио одредбе Законика о кривичном поступку који се односе на поступање јавног тужиоца по поднетој кривичној пријави, иако се нажалост ради о заменику распоређеној у посебно одељење за корупцију Вишег суда.

Наиме потпуно је нејасно у ком својству, на који начин, по чијем захтеву тужилац 07.06.2019. „Заприма поднесак адвоката Будаков Оливере“ означавајући је као браниоца осумњиченог Дипљан Александра, које одредбе Законика о кривичном поступку применују у комуникацији са наведеним лицем адвокатом, када је наведеног адвоката упознала са садржином кривичне пријаве, да ли је узела изјаву окривљеног у било ком својству или само поднесе поменутог адвоката Будаков Оливере. На који начин је комуницирала са адвокатом Будаков Оливером и ком захтеву је тражила њено изјашњење везано за поднету кривичну пријаву, да ли је то радила приватно, да ли је то радила по договору са пријављеним Дипљан Александром, да ли окривљеног позивала у својству окривљеног или као грађанина, да ли је сама прикупљала податке и зашто није на уобичајен начин узела изјаву од пријављених преко надлежних органа МУП-а, дакле о свим овим питањима и начину прикупљања доказа нема ни речи.

Из образложења решења се види да без изјашњења пријављених и пет писаних страна се изјашњава њихов адвокат супротно ЗКП-у износи своје виђење ствари, тумачи судске одлуке, решења надлежних органа, објашњава ток поступка, даје правна објашњења која се односе на поступање судова и Геодетског завода и све то тужилац у потпуности прихвата без икакве провере. Из образложења се види да је адвокат Будаков Оливера у више наврата у дужем временском периоду координирала између Привредног суда осумњиченог и надлежног тужилаштва. У свом незаконитом поступању супротно овлашћењима и ЗКП-у, супротно логици кривичног прогона и тока поступка прописаног за предистражни поступак и истрагу тужилац у одлучивању о поднетој кривичној пријави се бави подносиоцем пријаве Илијом Девићем.

У том смислу прибавља оптужницу против Илије Девића и закључује да не треба да води поступак против осумњиченог јер је против Илије Девића поднета оптужница која нема везе са делом за које је Илија Девић поднео кривичну пријаву.

У образложењу решења изнет је став да Илија Девић против кога је поднета оптужница нема право да поднесе кривичну пријаву.

Такође је потпуно несхватљив став изнет на страни б образложења решења у коме се износи да је МУП контролисао односе „Кредит Агриколе банка“ и АТП „Војводина“ и да нису утврђене неправилности, а да је против Илије Девића покренут кривични поступак. Тужилац је могао из оптужнице коју два пута прибавља против Илије Девића, да оно што се ставља на терет Илији Девићу нема никакве везе са наводима кривичне пријаве коју подноси Илија Девић. Из образложења решења се такође види да поступајући тужилац без икаквог смисла и разлога што је крајње неубичајено за одбачај кривичне пријаве преписује образложење парничних пресуда из чега јасно произилази да се бави парничном проблематиком и не

на који начин оценом да ли у поднетој кривичној пријави има елемената кривичног дела.

Из образложења такође произилази да је тужилац гледао у документацију КОЈА ЈЕ ПРИКЉУЧЕНА СПИСИМА а да се не зна да ли је ту документацију прикључила адвокат Будаков Оливера или је њен захтев „ПРИКЉУЧИО НЕКИ ДРЖАВНИ ОРГАН“ . У овом делу који се односи на поступак тужиоца при одлучивању о поднетој пријави може се сасвим сигурно закључити да је тужилац поступао супротно ЗКП-у непрофесионално и на најгрубљи могући начин прекрши тужилачка овлашћења са намером да заштити лица о којима је поднета кривична пријава притом користећи прилику да да своју оцену о лику дела подносиоца пријаве.

2. У парничним поступцима који су вођени пред Привредним судом Новом Саду и Привредним Апелационим судом нису расправљана питања битна за основаност поднете кривичне пријаве. Стога цитирање делова наведених пресуда нема никакав значај за основаност поднете кривичне пријаве. Ово посебно што пресуде које су цитиране у решењу Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду нису цениле налазе вештака који су неспорно утврдили да хипотеке на предметним непокретностима нису биле предмет заложне изјаве коју је АТП“Војводина“ дала у корист Кредит Агриколе банке, нити су новоизграђена аутобуска станица и сервисни центар изграђени на темељима, и уместо објеката на којим је неспорно успостављена хипотека. То су докази које ово тужилаштво није ценило на правилан начин. На основу тога проистиче да кључни писани докази нису били предмет разматрања од стране тужилаштва, те остаје непознато како је могуће да АТП“Војводина“ није дала заложну изјаву за новоизграђену аутобуску станицу и сервисни центар, нити су ови објекти изграђени уместо објеката за које је дата хипотека путем заложне изјаве, а хипотека је ипак успостављена. Ово је нелогичност на којој се заснива решење о обачају кривичне пријаве. Ако заложна изјава није основ за хипотеку, на који је магични начин хипотека

успостављена. Посебно тужилаштво није ценило да је Кредит Агриколе банка писаним предлогом упућеним надлежној служби катастра иницирала, односно уместо власника непокретности (АТП "Војводина") дала сагласност да се упише хипотека у корист Кредит Агриколе банке. Ову сагласност по закону може дати сам власник непокретности, а не и хипотекарни поверилац.

Из свега наведеног несумњиво произилази да се тужилац није бавио врло јасним и прецизним наводима кривичне пријаве и доказима којима подносилац поднео уз пријаву, није на прецизан и јасан начин утврдио да ли постоји основана сумња да су осумњичени починили наведена кривична дела, него да је злоупотребио своја овлашћења прописана законом чиме је погодовао пријављеним лицима за наведена кривична дела у директној незаконитој комуникацији са наводним браниоцем пријављеног Дивљак Александра.

Никада у пракси тужилаштва ни једно решење о одбачају кривичне пријаве није било написано на 24 стране, а да се ни једном реченицом сем уобичајених фраза о одбачају кривичне пријаве, поступајући заменик није изјаснила о елементима бића кривичног дела, наводима кривичне пријаве и доказима које је доставио подносилац пријаве.

Због свега наведеног предлажемо да Апелациони јавни тужилац укинемо решење о одбачају Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду посебно одељења за сузбијање корупције, предмет врати том тужилаштву са обавезним упутством да се на законит начин и сходно овлашћењима приписаних ЗКП-оми, донесе наредба о спровођењу истраге и утврди све околности и чињенице на које се указује у поднетој пријави.

У Београду, 01.12.2020. године

За Илију Деврића

Пуномоћник, Адвокат Никола Стајковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У НОВОМ САДУ
Посебно одсељење за сузбијање корупције
БРОЈ КТКО 196/19
ДАНА 17.11.2020. године
НОВИ САД
ГР/ДЈ

Илија Девећ
Београд, улица Виле Равијојле 9

На основу одредбе члана 284 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку,
доносим:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ кривична пријава поднета од стране Девећ Илије, путем пуномоћника Станојевић Николе, адвоката у Београду, против осумњиченог Дивљак Александра, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, осумњиченог Радовић Небојше, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, осумњиченог Глигоров Момчила, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика и НН службених лица Службе за катастар непокретности Нови Сад, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Образложење

Дана 13.03.2019. године Илија Девећ је путем пуномоћника Станојевић Николе, адвоката у Београду, поднео Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, Посебном одељењу за сузбијање корупције кривичну пријаву против осумњиченог Дивљак Александра, извршеног директора Credit Agricole – Meridian bank АД Нови Сад, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, осумњиченог Радовић Небојше, директора правног сектора Credit Agricole – Meridian bank АД Нови Сад, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, осумњиченог Глигоров Момчила, директора Службе за катастар непокретности Нови Сад, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика и НН службених лица Службе за катастар непокретности Нови Сад, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 и у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика. У поднетој кривичној пријави се наводи да су осумњичени у периоду од 2008. године до 2011. године, у Новом Саду, по претходном договору и заједничким деловањем, свесни да је њихово деловање забрањено и супротно закону, чије су

последнице хтели и прихватили, искористили свој службени положај и овлашћења и прекорачили границе својих службених овлашћења, ради прибављања противправне имовинске користи у износу од око 7.000.000,00 евра у корист „Credit Agricole – Meridian Bank“ АД Нови Сад, а на штету Ауто-транспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад и њихових поверилаца, у поступку изгласавања плана реорганизације АТП „Војводина“ АД у стечају, који је усвојен решењем Привредног суда у Новом Саду број СП 9/2010 од 31.08.2011. године, на тај начин што су по налогу и на захтев осумњиченог Дивљак Александра, АТП „Војводина“ и „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад закључили уговор о дипарском кредиту дана 06.06.2006. године. У члану 6 наведеног уговора као средство обезбеђења уговорили, између осталог, хипотеку на објектима до тада изграђеним на локацији АТП „Војводина“, након чега је 22.06.2006. године поднет предлог од стране „Credit Agricole Bank“ за обезбеђење новчаног потраживања споразумом странака, на основу чега је пред Општинским судом у Новом Саду у предмету И бр. 3252/06 закључен Споразум о заснивању заложног права, након чега је АТП „Војводина“ средствима банака и својим средствима саградила на к.п. бр. 3351 новосаграђену аутобуску станицу површине 4921 м² и новосаграђени објекат са пратећим садржајем површине од 2821 м² у вредности од око 30.000.000,00 евра који нису били предмет обезбеђења путем уговорене и одређене хипотеке. наведеним уговором и споразумом о обезбеђењу између АТП „Војводина“ и „Credit Agricole Bank“ јер су новосаграђени објекти АТП „Војводина“ изграђени са употребном дозволом од 18.01.2008. године, да би након тога без правног основа, уз неовлашћено и незаконито давање сагласности за упис хипотеке на туђим објектима, које је у име „Credit Agricole – Meridian Bank“ потписао директор правног сектора, осумњичени Радовић Небојша, без знања власника непокретности АТП „Војводина“, а које је достављено уз захтев „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад Катастру у Новом Саду, одговорном лицу Службе за катастар непокретности у Новом Саду, осумњиченом Глигоров Момчилу, уз помоћ НН службених лица из те Службе уписали право хипотеке на наведеним новосаграђеним објектима АТП „Војводина“ код Службе за катастар непокретности, након чега је на захтев представника АТП „Војводина“ исти упис био брисан, а након тога поново на исти начин директор, осумњичени Глигоров Момчило и НН лица Службе за катастар непокретности у марту 2008. године, без знања АТП „Војводина“ дозвољава упис хипотеке на новосаграђеним објектима позивајући се на решење Општинског суда у Новом Саду И бр. 3252-06 од 22.06.2006. године, по коме управо ово решење није било извршна исправа за објекте, што се види из образложења решења, јер на њима није било, нити је могло бити конституисано заложно право, чиме су свесни незаконитости уписа права својине на новосаграђеним објектима, нанели штету АТП „Војводина“ у више милионском износу, а у корист „Credit Agricole Bank“, прибављајући јој на тај начин право које јој не припада, а на основу чега је „Credit Agricole Bank“ незаконито прибављене хипотеке стекла различито право намирења и у плану реорганизације 2011. године, намирења на имовини стечајног дужника АТП „Војводина“ право приоритета намирења у противправном износу од око 7.000.000,00 евра, чиме су оштетили АТП „Војводина“ и остале повериоце у стечају. Уз кривичну пријаву су достављени: записник сачињен у Општинском суду у Новом Саду у предмету број И.3252/06 од 22.06.2006. године, записник Општинског суда у Новом Саду у предмету И.3252/06 од 22.06.2006. године, сагласност „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад од 29.06.2007. године упућена Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад, нечитка фотокопија уговора закљученог између „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад и АТП „Војводина“ АД Нови Сад, препис листа непокретности број 11622 КО Нови Сад I са датумом 15.04.2006. године и план реорганизације АТП „Војводина“ АД у стечају Нови Сад.

Дана 22.08.2019. године пуномоћник подносиоца пријаве адвокат Никола Станојевић из Београда доставио је допуна кривичне пријаве у којој је наведено да на основу налаза, наведених и приложених чињеница подносилац сматра да објекти број 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања споразума I 3252/06 од 22.06.2006. године, да су објекти 11 и 12 данас објекти број 1, површине 4921м² на парцели 3351/1 – објекти 11 и 12 нису изграђени уместо објеката на којима је заснована хипотека. Уз овај поднесак су достављени налаз вештака Мрђан Срђана поднет Привредном суду у Новом Саду дана 19.08.2019. године у предмету I. П. 1063/2017.

Дана 13.02.2020. године путем електронске поште а дана 14.02.2020. године путем поште од стране Девих Илије достављена је допуна кривичне пријаве у којој се наводи да се иста подноси против Дивљак Александра, извршног директора „Credit Agricole - Meridian Bank“ АД Нови Сад, да је исти у периоду почетком 2015. године у Новом Саду, свестан да је његово дело и поступање забрањено и супротно Закону о стечају и плану реорганизације, на штету свих поверилаца АТП „Војводина“ коме је признато и утврђено прво на стечајно потраживање, а посебно Илији Девиху, у циљу прибављања противправне имовинске користи за „Credit Agricole Bank“ иницирао, наговарао, убеђивао и тајно у више наврата, без знања органа стечајног поступка, стечајног судије, стечајног управника, тајно преговарао о продаји аутобуске станице АТП „Војводина“ Граду Новом Саду, на тај начин што је поред донетог усвојеног плана реорганизације где је као главна мера у првој фази реализације и плана предвиђено да ће се са градом Новим Садам постићи договор који би омогућио функционисање аутобуске станице АТП „Војводина“ и остваривање прихода из којих би се у целости намирили сви повериоци АТП „Војводина“, а што се сматра извршном исправом судском одлуком, сходно Закону о стечајном поступку, супротно тој судској одлуци, о плану реорганизације је водио неколико пута разговоре са градоначелником Новог Сада, Милошем Вучевићем, чланом Градског већа задуженим за финансије, Дејаном Мандићем и чланом Градског већа задуженим за саобраћај, Немањом Вукчевићем на тему продаје аутобуске станице Граду Новом Саду без знања руководства АТП „Војводина“, стечајне управе а у периоду када се од Градске управе чекао одговор на позив за отварање разговора који је званично упутила АТП „Војводина“ на основу одлуке надзорног одбора друштва, а све ради стављања у функцију нове аутобуске станице, што је за последицу имало да Град Нови Сад није прихватио позив за разговор, није омогућио да аутобуска станица функционише и оствари приход, што је касније проузроковало да се у стечају прогласи банкротство АТП „Војводина“ са чим се сагласио и представник „Credit Agricole Bank“, при чему је посебно дошло до штетних последица за Илију Девиха у вишемилионском износу у сврима, а који је јамчио личном имовином за обавезе АТП „Војводина“ према банкама, и то „Credit Agricole Bank“, „Чачанска банка“ сада „HALF Bank“, „AIK Bank“, „Intessa Banca“ АД Београд, која је потраживања пренела на „HOLT TWO“ а који повериоци се нису могли из горе наведених разлога наплатити из стечајне масе.

На захтев овог тужилаштва од стране Привредног суда у Новом Саду достављено је решење Привредног суда у Новом Саду број I.П.1063/2017 од 25.10.2017. године, решење Привредног суда у Новом Саду број I.П.1063/2017 од 07.02.2018. године и пресуда Привредног суда у Новом Саду број .П. 1327/2015 од 16.11.2017. године.

Дана 07.06.2019. године запримљен је поднесак адвоката Будаков Оливере, браниоца осумњиченог Дивљак Александра, у ком је наведено да су дана 06.06.2006. године „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, сада „Credit Agricole Bank“ Србија АД Нови Сад, закључили уговор о динарском кредиту број 00421.0102529.7 са АТП „Војводина“ Нови Сад, којим је одобрен наменски кредит за изградњу комплекса међумесне аутобуске станице у Новом Саду у износу од 7.831.000,00 евра. На име гаранције уредног измирења кредитних обавеза уговорена је судска хипотека на свим постојећим објектима АТП „Војводина“ који су се налазили на катастарској парцели предвиђеној за изградњу међумесне аутобуске станице. Хипотека је уписана на основу споразума закљученог пред судом дана 22.06.2006. године, који је потписао Илија Девидић. Након рушења постојећих објеката и изградње зграде аутобуске станице и зграде новог сервиса за аутобусе АТП „Војводина“ подноси дана 17.05.2007. године Служби за катастар непокретности пријаву за упис рушења старих објеката, упис власништва изграђених објеката – провођење промена, заједно са молбом за прекоредно решавање укњижбе. На захтев АТП „Војводина“ правна служба „Credit Agricole Bank“ дана 29.06.2007. године издаје сагласност за упис хипотеке којим обавештава Републички Геодетски завод, Службу за катастар непокретности Нови Сад да је сагласна са успостављањем хипотеке на новосаграђеним објектима као средство обезбеђења по уговору број 00421-0102529.7 од 06.06.2006. године. На основу поднете пријаве и пратеће документације Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности доноси дана 02.07.2007. године решење број 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007, којим се укњижава право власништва на новосаграђеном објекту аутобуске станице и преноси хипотека са срушених на новоизграђени објекат. У образложењу цитираних решења се наводе да је АТП „Војводина“ поднела пријаву за рушење објеката на парцели број 3351 и укњижбу својине на аутобуској станици и пренос хипотеке са објекта 3 и 4 на новосаграђени објекат на непокретности, те да је уз поднету пријаву приложио, између осталог, сагласност „Meridian Bank - „Credit Agricole Group“ АД Нови Сад број 1487/06 од 29.06.2007. године. Међутим, АТП „Војводина“ дана 16.07.2007. године, без знања банке, подноси Републичком геодетском заводу, захтев за повлачење захтева /пријаве за упис права на непокретностима и тражи обуставу поступка. Закључком Републичког геодетског завода број 952-02-3478/2007Ц, 952-02-3641/2007 од 17.07.2007. године обустављен је поступак укњижбе. Дана 05.10.2007. године АТП „Војводина“ подноси захтев ради повлачења оригиналне документације из предмета 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007. Банка у том моменту није била упозната са радњама које предузима АТП, а које су за резултат имале лишење банке уговореног средства обезбеђења извршења уговора о кредиту. Дана 20.03.2018. године Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад доноси по службеној дужности, а по захтеву Министарства финансија – Пореске управе Нови Сад решење број 952-02-6142/2007-Ц-1 којим се у корист АТП „Војводина“ дозвољава укњижба права својине на новоизграђеним објектима, те се на ове објекте књиже и заложна права – хипотеке у корист „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, „Комерцијалне банке“ АД Београд и Републике Србије, као пореског повериоца на непокретности. Поводом жалбе Пореске управе цитирано решење допуњено је решењем истог броја од 15.05.2008. године којим је дозвољена укњижба законског заложног права и хипотеке на објекту број 12 у корист Републике Србије као пореског повериоца на непокретности. Дана 04.09.2008. године АТП „Војводина“ подноси Републичком геодетском заводу у Београду захтев за оглашавање ништавим решења Службе за катастар непокретности Нови Сад број 9502-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године и од 15.05.2008. године. Решењем Републичког геодетског завода број 07-952-02-1079/08 од 24.03.2009. године захтев је одбијен, чиме су побијана решења постала

коначна, а против истих се не може водити управни спор. Решењем Трговинског суда у Новом Саду број СТ 27/2008 од 15.12.2008. године над АТП „Војводина“ отворен је стечајни поступак. На испитном рочишту дана 10.06.2009. године банци је признато различно право, хипотека првог реда на свим новозграђеним објектима АТП „Војводина“. „Комерцијална банка“ АД Београд је једина оспорила „Credit Agricole Bank“ различно право првог реда и то само на новосаграђеном сервису, те је од стране стечајног судије упућена да покрене судски поступак оспоравања хипотеке банке. Пресудом Привредног суда у Новом Саду број 6.П 929/2010 од 02.07.2010. године одбијен је тужбени захтев „Комерцијалне банке“ АД Београд, а пресуда је потврђена пресудом Привредног апелационог суда у Београду број 5ПЖ. 12770/10 од 08.12.2011. године. Привредни суд у Новом Саду је у поступку стечаја над стечајним дужником АТП „Војводина“ дана 31.08.2011. године усвојио измењени план реорганизације стечајног дужника АТП „Војводина“ поднет од стране стечајног управника дана 29.06.2011. године. Наведеним планом је банци признато различно потраживање (хипотека првог реда на имовини АТП „Војводина“) у износу од 789.698.116,84 динара или 57,70% потраживање у класи различних поверилаца. Како се на ово решење Привредног суда у Новом Саду број II СТ 9/2010 нико од овлашћених лица, па ни Илија Девих, односно његово пуномоћник није жалио, исто је постало правноснажно. Надаље је наведено да је пријава неоснована, а имајући у виду да из достављене документације произилази да је дана 17.05.2007. године, односно дана 03.05.2007. године управо АТП „Војводина“ поднела пријаву да се изврши провођење промена на катастарским плановима и катастарском оперативу услед изградње или уклањања грађевинских или других објеката и истовремено и молбу директору Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад да прекоредно одобри укњижбу нове аутобуске станице заведене под бројем 952-02-3641/2007 и 952-02-3478/2007. На захтев АТП „Војводина“ „Meridian Bank - „Credit Agricole Group“ је дана 29.06.2007. године упутила Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности сагласност да се успостави хипотека на новосаграђеним објектима, као средство обезбеђења по уговору о динарском кредиту број 00-421-0102529.7 који је АТП „Војводина“ одобрен у износу од 7.831.000,00 евра. Решењем Републичког геодетског завода од 02.07.2007. године су уписана власничка права АТП „Војводина“ као и хипотека у корист „CAS Bank“, а из образложења овог решења је видљиво да је АТП „Војводина“ поднела пријаву за рушење објеката, укњижбу права својине на аутобуској станици, и пренос хипотеке са објеката 3 и 4 на новосаграђени објекат и да је уз ову пријаву између осталог приложена и сагласност банке од 29.06.2007. године за пренос хипотеке на новосаграђени објекат. Потом је АТП „Војводина“ дана 16.07.2007. године поднела захтев Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности којим повлачи своју пријаву о упису права на непокретностима и тражи обуставу поступка, што је резултирало доношењем закључка Републичког геодетског завода, којим је обустављен поступак укњижбе, како власништва, тако и терета хипотеке, а о чему банка није имала никаквих сазнања. На овај начин је банка изиграна за уговорена средстава обезбеђења извршења уговора о кредиту јер су објекти на којима је конституисана хипотека срушени, а захтев да се хипотека упише на новосаграђене објекте је од стране АТП „Војводина“ повучен. Закључак о обустави поступка банка није добила и остала је у уверењу да је решење Републичког геодетског завода од 02.07.2007. године и даље на снази и да ће бити спроведено. Због неизмирења пореских обавеза Министарство финансија – Пореска управа Нови Сад подноси захтев Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности, који по службеној дужности доноси решење број 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године којим дозвољава упис власништва на новосаграђеним објектима у корист АТП „Војводина“ и

упис хипотеке у корист „МЕВА СА-GROUP“ Републике Србије и „Комерцијалне банке“ АД Нови Сад, те допунско решење од 15.05.2008. године по жалби Пореске управе. Пресудама Привредног суда у Новом Саду број 929/10 од 02.07.2010. године и Привредног апелационог суда у Београду 5ГДЖ 12770/10 од 08.12.2011. године је правноснажно одбијен као неоснован захтев „Комерцијалне банке“ АД Београд за брисање хипотеке првог реда у корист „CAS“, па је и на овај начин судским одлукама потврђена валидност уписане хипотеке. Решењем Привредног суда у Новом Саду је усвојен измењен план реорганизације АТП „Војводина“ у стечају и „CAS Bank“ је признато разлучно потраживање хипотеке првог реда на имовини АТП „Војводина“. Усвајањем плана реорганизације банци је дато својство и права разлучног повериоца утврђена је хипотека првог реда на новоизграђеним објектима АТП „Војводина“ у корист банке, Илија Девих је присуствовао усвајању плана реорганизације и није гласао против њега, одустао је од плана реорганизације који је сам сачинио, никада се није жалио на решење о усвајању плана, нити оспоравао разлучно право банке, па је исти добио снагу извршне исправе. На овај начин је упис хипотеке троструко провераван од стране управних и судских органа, што дефинитивно побија тврдње кривичне пријаве о незаконитости или одсуства правног основа укњижбе. Надаље је наведено да је наменски кредит за изградњу комплекса нове међумесне аутобуске станице у износу од 7.831.000,00 евра банка одобрила на основу бизнис плана АТП „Војводина“ према којем је предмет инвестиције била изградња нове савремене аутобуске станице са надстрешницом и пратећим садржајем који личи на хотел, класичан и брзи сервис, продавница и управна зграда, а чија је процењена укупна вредност била 7.723.200,00 евра. Било је предвиђено да целокупна инвестиција буде реализована из средстава кредита банке, утолико је нетачна тврдња пријаве да су изграђени објекти у вредности од 30.000.000,00 евра и да је Илија Девих ангажовао и сопствена средства, посебно имајући у виду да хотел и продавнице који су били предвиђени бизнис планом уопште нису изграђени. Осим износа кредита од „CAS Bank“ АТП „Војводина“ се задужила и за 3.000.000,00 евра код „Комерцијалне банке“ и 1.000.000,00 евра код „Панонске банке“, сада „Intessa Banca“, а остала дужна извођачима радова и добављачима. Наведено је да након рушења објеката на којима је конституисана хипотека предвиђена уговором о кредиту и подношења захтева од стране АТП „Војводина“ Републичком геодетском заводу да се укњиже новоизграђени објекти и пренос хипотеке уз достављање и сагласност „CAS Bank“ за пренос хипотеке на новоизграђене објекте, те доношења решења Републичког геодетског завода којим је овај захтев усвојен АТП „Војводина“ предузима корак који нема друго објашњење, сем да суспендује успостављена средства обезбеђења плаћања, те да одустаје од захтева за укњижбу и тражи обуставу поступка. Закључак Републичког геодетског завода о обустави поступка банци није достављен, и она о повлачењу захтева за укњижбу није имала никаквих сазнања. Захтевом за повлачење оригиналне документације се уклањају и докази о претходно вођеном поступку укњижбе. Постојећи објекти на којима је била укњижена хипотека су срушени, обуставом поступка је спречен пренос хипотеке на новоизграђене објекте и банка је остала без уговорених средстава обезбеђења извршења уговора, не знајући за ову околност. Тек пошто је Министарство финансија – Пореска управа Нови Сад, због великог обима неизмирених пореских обавеза АТП „Војводина“ иницирала упис хипотеке и у корист Републике Србије банка сазнаје да је тек са уписом хипотека Пореске управе и „Комерцијалне банке“ уписана хипотека у корист „CAS“, те да је претходни упис по решењу од 02.07.2007. године изостао. Наведено је да је у току 2014. године од стране Полицијске управе Нови Сад – Одсека за сузбијање привредног криминалитета извршена провера пословних односа „CAS Bank“ и АТП „Војводина“, те је контролисана и хипотека на новоизграђеним објектима АТП

„Војводина“ уписана у корист „CAS Bank“. На страни банке нису утврђене било какве неправилности, док је против Илије Девића покренут кривични поступак пред Тужилаштвом за организовани криминал. Уз овај поднесак су достављени: уговор број НО: 00-421-0102529.7 о динарском кредиту који је закључен дана 06.06.2006. године између „МЕВА СА-GROUP“ АД и АТП „Војводина“ АД Нови Сад, предлог за обезбеђење новчаног потраживања споразумом странака који је Општинском суду у Новом Саду поднет од стране АТП „Војводина“ АД Нови Сад и „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, записник Општинског суда у Новом Саду, са нечитким датумом, а који садржи споразум о заснивању заложног права који је закључен између „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад и АТП „Војводина“ АД Нови Сад, молба коју је дана 17.05.2007. године АТП „Војводина“ Нови Сад поднео Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад, пријава која је 17. маја 2007. године поднета Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад, копија пријавног листа Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад у предмету број 952-02-3478/2007, пријава поднета Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад дана 23.05.2007. године, копија пријавног листа Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад у предмету број 952-02-3641/2007 од 23.05.2007. године, изјава Геодетског бироа „ГЕО СОФТ“ Милан Вулић, предузетник Нови Сад, сагласност „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад од 29.06.2007. године, решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007 од 02.07.2007. године, захтев ради повлачења захтева број 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007 поднет Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад дана 11.07.2007. године, изјава АТП „Војводина“ АД Нови Сад од 16.07.2007. године, закључак Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-3478/2007-Ц, 952-02-3641/2007 од 17.07.2007. године, захтев АТП „Војводина“ АД Нови Сад од дана 05.10.2007. године Републичком геодетском заводу - Служби за катастар непокретности Нови Сад, решење Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007, са нечитким датумом, решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007 од 15.05.2008. године, захтев АТП „Војводина“ АД Нови Сад за оглашавање решења Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године и 952-02-6142/2007-Ц-1 од 15.05.2008. године ништавим који је поднет Републичком геодетском заводу - Служби за катастар непокретности дана 04.09.2008. године, решење Републичког геодетског завода 07. број 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године, коначна листа признатих и оспорених потраживања стечајних поверилаца у предмету Привредног суда у Новом Саду број СТ 27/08, пресуда Привредног суда у Новом Саду, пословни број 6П.929/2010 од 02.07.2010. године, пресуда Привредног апелационог суда у Новом Саду број 5ПЖ 12770/10 од 08.12.2011. године, записник са рочишта за разматрање и усвајање планова реорганизације Привредног суда у Новом Саду број II СТ 9/2010 од 31.08.2011. године, решење стечајног судије Куртек Владислава од 29.06.2011. године, решење Привредног суда у Новом Саду, пословни број 2.СТ 9/2010 од 31.08.2011. године и бизнис план АТП „Војводина“ АД Нови Сад.

На захтев овог тужилаштва Привредни суд у Новом Саду је доставио решење број 2.СТ 9/2010 уз напомену да на наведену одлуку није поднета жалба, записник са рочишта за разматрање и усвајање планова реорганизације у предмету Привредног суда у Новом Саду, пословни број II СТ 9/2010.

Такође, Привредни суд у Новом Саду је на захтев овог тужилаштва доставио пресуду Привредног суда у Новом Саду, пословни број 6. П.929/2010 од 02.07.2010. године и пресуду Привредног апелационог суда број 5 ПЖ 12770/10 од 08.12.2011. године.

На захтев овог тужилаштва Републички геодетски завод - Служба за катастар непокретности Нови Сад II је тужилаштва доставио копију списка предмета број 952-02-3641/2007; 952-02-3478/2007 и 952-02-6142/2007.

Илија Девић је путем поште и путем имејла овом тужилаштву подносио поднеске дана 09.12.2019. године, 16.01.2020. године, 17.01.2020. године, 24.01.2020. године, 29.01.2020. године, 11.02.2020. године, 18.02.2020. године, 25.02.2020. године, 05.03.2020. године, 01.06.2020. године, 18.06.2020. године, 27.08.2020. године, 14.09.2020. године, 16.09.2020. године, 08.10.2020. године, 15.10.2020. године, 19.10.2020. године, 22.10.2020. године, 06.11.2020. године и 16.11.2020. године. Затим је поднео поднесак Тужилаштву за организовани криминал, који је овом тужилаштву достављен дана 05.05.2020. године. Даном 16.06.2020. године, путем Апелационог тужилаштва у Новом Саду дана овом тужилаштву је достављен поднесак Илије Девића. Даном 05.03.2020. године Основном јавном тужилаштву у Новом Саду достављен је поднесак Илије Девића, који је од стране Основног јавног тужилаштва у Новом Саду достављен овом тужилаштву даном 15.10.2020. године. У свим овим поднесцима се понављају наводи кривичне пријаве и износи незадовољство током и исходом судских поступака у којима је учествовао.

Дана 19.12.2019. године адвокат Оливера Будаков је доставила поднесак у чијем прилогу је пресуда Привредног суда у Новом Саду број 1.П.1063/2017 од 31.10.2019. године у правној ствари тужиоца Илије Девића против туженог „Credit Agricole Bank“ Србија АД Нови Сад и туженог АТП „Војводина“ АД, наводећи да је означеном пресудом одбијен у целости као неоснован тужбени захтев тужиоца ради утврђења да споразум о заснивању zaloжног права закључен између банке и АТП и прихваћен решењем Вишњег суда у Новом Саду даном 02.06.2006. године није ваљан правни основ – подобна исправа за успостављање хипотеке на непокретностима власништво АТП „Војводина“ у корист банке и то зграда друмског саобраћаја број 1 површине у габариту 4921 м² изграђена на катастарској парцели број 3351/1 (стари објекат број 11 на катастарској парцели број 3351/2) и зграда друмског саобраћаја број 1, површине у габариту 2821 м² изграђена на парцели 3351/2 (стари објекат број 12 на катастарској парцели 3351/2), све уписано у листу непокретности 11622 КО Нови Сад I, као и ради утврђења да је ништава хипотека уписана на основу решења Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године у корист банке, а на терет АТП „Војводина“ на горе наведеним непокретностима. Навела је да је одбијен као неоснован и предлог Илије Девића да суд изда привремену меру којом се АТП забрањује располагање овим непокретностима, а банци забрањује да реализује различито – хипотекарно правно на истим.

На захтев овог тужилаштва Више јавно тужилаштво у Београду је доставило копију оптужнице број КТО 215/15 од 14.07.2015. године против Девић Илије, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 1 Кривичног законика и кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и

против окривљене Миљушевић Светлане, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика.

Дана 21.10.2020. године запримљен је поднесак адвоката Будаков Оливере уз који је достављена пресуда Привредног апелационог суда у Београду број СПЖ 587/20 од 01.10.2020. године којом је одбијена жалба тужиоца Илије Девића као неоснована и потврђена пресуда Привредног суда у Новом Саду број П.1063/17 од 31.10.2019. године.

На основу писане документације која је прикључена списима предмета је утврђено да је дана 22.06.2006. године закључен споразум о заснивању заложног права између повериоца „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад и Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду број И. 3252/06 од 22.06.2006. године, те је одређено обезбеђење новчаног потраживања повериоца „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад према дужнику Аутотранспортно предузећа „Војводина“ АД Нови Сад по уговору НО 00-421-0102529.7 о динарском кредиту типа ВРФ од 06.06.2006. године по коме је банка давалац кредита – поверилац одобрила кориснику – дужнику АТП „Војводина“ АД Нови Сад кредит за изградњу међумесне аутобуске станице у Новом Саду у износу у динарске противвредности 7.831.000,00 евра, односно 676.626.591,60 динара по куповном курсу, утврђеном курсном листом банке који је формиран за дан закључења уговора на рок од седам година и десет месеци од дана закључења уговора са грејс периодом од десет месеци односно до 06.04.2007. године, с тим да прва рата отплате кредита доспева за наплату дана 06.04.2007. године. Корисник је сагласан и овлашћује банку да једнократно наплати од корисника трошкове за обраду кредитног захтева у износу од 0,75% од вредности одобреног кредита односно 5.074.699,44 динара увећано за трошкове ПП, пореза, НБС, ПТТ и слично, као и све остале трошкове везане за пуштање овог кредита путем задужења корисниковог текућег рачуна код банке. Корисник је сагласан и овлашћује банку да у уговореном грејс периоду врши задужење корисниковог текућег рачуна код банке са каматом у висини тромесечног EURIBOR-а увећаног за 4,5% на годишњем пивоу у динарској противвредности по продајном курсу, утврђеном курсном листом банке који је формиран за дан наплате сваке појединачне камате увећане за трошкове ПП, пореза, НБС, ПТТ и слично, али који не може бити нижи од раније примењеног курса у току коришћења кредита. Корисник је сагласан и овлашћује банку да враћање рата кредита врши задужењем корисниковог текућег рачуна код банке у двадесет и осам једнаких тромесечних рата са каматом у висини тромесечног EURIBOR-а увећаног за 4,5 % на годишњем пивоу у динарској противвредности по продајном курсу утврђеном курсном листом банке који је формиран на дан наплате сваке појединачне рате увећано за трошкове ПП, пореза, НБС, ПТТ и слично, али који може бити нижи од раније примењеног курса у току коришћења кредита и остале услове по уговору, заснивањем и укњижбом заложног права на некретнини дужника АТП „Војводина“ АД Нови Сад описано у тачки 2 овог споразума. Одређује се и спроводи упис заложног права – хипотеке у корист „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, Футошки пут 42-44, на некретнини дужника Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда и то на згради друмског саобраћаја број ЗГ 1 - зграда техничких услуга, број ЗГ 2 – зграда друмског саобраћаја, бр. ЗГ 3 - зграда друмског саобраћаја, бр. ЗГ 4 – помоћна зграда, бр. ЗГ 5 – помоћна зграда – хангар за прање кола, бр. ЗГ 6 – помоћна зграда портирница, број ЗГ 7 – помоћна зграда портирница, бр. ЗГ 8 – зграда друмског саобраћаја, број ЗГ 9 – помоћна зграда портирница, бр. ЗГ 10 – у природи трафо станица контејнер – диспечери контејнер,

портир, управна зграда, пумпа за гориво, зграда радионица, ресторан, лимарска и фарбарска радионица, зграда за технички преглед, аутоматска перионица, коловоз и паркинзи, падстрешница за бицикле, благајна, зидана портирница изграђени на катастарској парцели број 3351, уписане у лист непокретности 11622 КО Нови Сад I до износа предметног потраживања са уговореном каматом и трошковима и на пословном простору друмског саобраћаја бр. П.Д 8У47884/73093 делу површине 731 м², на седмом спрату пословне зграде друмског саобраћаја број 69 на Булевару ослобођења у Новом Саду, изграђени на катастарској парцели број 7149/2 уписане у лист непокретности 19355 КО Нови Сад I до износа предметног потраживања са уговореном каматом и трошковима уз забрану отуђења и оптерећења. Дана 29.06.2007. године „Meridian Bank - Credit Agricole Group“ АД Нови Сад је дала сагласност да се успостави хипотека на новосаграђеним објектима као средство обезбеђења по уговору НО:00421-0102529.7 у динарском кредиту тип ВРФ од 06.06.2006. године, на основу којег је АТП „Војводина“ АД, Пут новосадског партизанског одреда 1а Нови Сад одобрен кредит за изградњу међумесне аутобуске станице у Новом Саду у износу од 7.831.000,00 евра. Надаље, дана 17.05.2007. године Служби за катастар непокретности Нови Сад поднет је захтев АТП „Војводина“ Нови Сад за укњижбу права својине на новосаграђеној аутобуској станици на парцели 3351 КО Нови Сад I и захтев за прекоредно одобрење укњижбе нове аутобуске станице заведен под бројем 952-02-3478/2007Ц од 17.05.2007. године. Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Нови Сад је донела решење број 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007 од 02.07.2007. године којим је дозвољен упис у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I уз промене културе и класе на непокретостима и то катастарска парцела 3351, површине 2118 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 609 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 429 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 129 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 94 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 94 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 15 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 15 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 504 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 122 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 5367 м² земљиште уз зграду – објекат и то тако да ново стање гласи: катастарска парцела 3351, површине 2118 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 504 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 4921 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 2821 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 14 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 71 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 8 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 13 м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 46926 м² земљиште уз зграду – објекат, досадашњег носиоца права коришћења Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1. Затим укњижба права својине у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то: зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4921 м², грађевинске површине 4921 м², изграђена на катастарској парцели 3351. Упис државца у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то: зграда занатства и личних услуга број

12, површине у габариту 2621м², грађевинске површине 2821м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то: зграда број 13, површине у габариту 14м², грађевинске површине 14м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то: остале зграде број 14, површине у габариту 71м², грађевинске површине 71м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то: остале зграде број 15, површине у габариту 8м², грађевинске површине 8м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то: остале зграде број 16, површине у габариту 13м², грађевинске површине 13м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Наведене су забележбе да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у Б-листу 1. део и то: зграда занатства и личних услуга број 12, површине у габариту 2621м², грађевинске површине 2821м², изграђена на катастарској парцели број 3351, затим забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у Б-листу 1. део и то: остале зграде број 13, површине у габариту 14м², грађевинске површине 14м², изграђена на катастарској парцели број 3351, затим забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: остале зграде број 14, површине у габариту 71м², грађевинске површине 71м², изграђена на катастарској парцели број 3351, забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: остале зграде број 15, површине у габариту 8м², грађевинске површине 8м², изграђене на катастарској парцели број 3351, забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: остале зграде број 16, површине у габариту 13м², грађевинске површине 13м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Затим је одређена укњижба по основу решења Општинског суда у Новом Саду, пословни број И.3252/06 од 22.06.2006. године, тако да се укњижује заложно право хипотека на непокретности у власништву дужника Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад за обезбеђење новчаног потраживања повериоца „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, Футошки пут број 42-44 према дужнику, по уговору број 00-421-0102529.7 о динарском кредиту тип ВРФ од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000,00 евра, односно 676.626.591,61 динара по куповном курсу утврђеном курсном листом банке на рок од седам година и десет месеци од дана закључења уговора са грејс периодом од десет месеци и каматном стопом у висини од тромесечног EURIBOR-а, увећаног за 4,5% на годишњем нивоу у динарској противвредности по продајном курсу, утврђеном курсном листом банке и осталим условима из уговора о кредиту у корист „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4921м², грађевинске површине 4921м², изграђена на катастарској парцели број 3351. У образложењу решења је наведено да је АТП „Војводина“ Нови Сад из Новог Сада, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, поднео пријаву за рушење објеката на парцели број 3351 и укњижбу својине на аутобуској станици и пренос хипотеке са објекта број 3 и 4 на новосаграђени објекат на непокретностима наведеним у ставу 1 диспозитива решења. Као доказ о насталој промени приложио је пријаву промена на непокретности од 10.05.2007.године, записник о извршеном увиђају са скицом одржавања премера број 291/07, правноснажно решење Градске управе за

урбанизам и стамбене послове града Новог Сада којим је издата употребна дозвола за прву фазу комплекса аутобуске станице спратности приземље и спрат на парцели број 3351 КО Нови Сад I, чији је инвеститор Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад V-351-437/07 од 23.02.2007. године и сагласност „Meridian Bank - Credit Agricole Group“ АД Нови Сад број 1487-06 од 29.06.2007. године за пренос хипотеке на новосаграђени објекат уписан на основу решења Општинског суда Нови Сад, пословни број И. 3252/06 од 22.06.2006. године. Дана 16.07.2007. године АТП „Војводина“ АД Нови Сад поднео је Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад захтев којим повлачи своју пријаву уписа права на непокретностима под бројем 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007, и то на основу изјаве о одустајању од захтева и обустављању истог. Уз захтев је приложена изјава АТП „Војводина“ АД Нови Сад, заступана по директору Девић Илији, и то о одустајању од пријаве поднете Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Сад о упису права на непокретностима, а која пријава је заведена под бројем 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007, те је тражено да се поступак под означеним горњим бројем обустави. Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Нови Сад донео је закључак број 952-02-3478/2007Ц, 952-02-3641/2007 од 17.07.2007. године којим је обустављен поступак укњижбе права својине на аутобуској станици саграђеној на катастарској парцели број 3351 КО Нови Сад I и рушење постојећих објеката од 2-10, изузев објекта 9, саграђених на парцели број 3351 КО Нови Сад I по захтеву АТП „Војводина“ из Новог Сада који се воде под бројем 952-02-3478/2007 од 17.05.2007. године и 952-02-3641/2007 од 23.05.2007. године. У образложењу је наведено да је Служби за катастар непокретности Нови Сад поднет захтев АТП „Војводина“ АД Нови Сад за укњижбу права својине на новосаграђеној аутобуској станици на парцели број 3351 КО Нови Сад I који се води под бројем 952-02-3478/2007 од 17.05.2007. године и захтев за рушење објеката од 2-10, изузев објекта означеног под бројем 9, саграђених на парцели број 3351 КО Нови Сад I, који се води под бројем 952-02-3641/2007 од 23.05.2007. године. С обзиром да је АТП „Војводина“ поднела захтев којим повлачи своју пријаву за упис својине на аутобуској станици саграђеној на парцели број 3351 КО Нови Сад I и рушење објекта од 2-10, изузев објекта означеног под бројем 9, саграђених на парцели број поступак је обустављен. Дана 05.10.2007. године АТП „Војводина“ АД Нови Сад поднела је захтев Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Нови Сад за повлачење оригиналне документације која се налази у предмету под бројем 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007, а као разлог за повлачење документације је наведено да је на основу захтева за повлачење ранијег захтева Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад донео решење о повлачењу.

Надаље, Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Нови Сад донела је решење број 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године, којим се дозвољава у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I промена културе и класе на непокретностима приказаним у А-листу и то: катастарска парцела 3351, површине 2118м², земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 609м², земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 429м², земљиште под зградом, катастарска парцела 3351, површине 129м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 94м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 94м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 15м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 15м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 504м² земљиште под зградом – објектом,

катастарска парцела 3351, површине 122м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 5367м² земљиште уз зграду – објекат тако да ново стање гласи: катастарска парцела 3351, површине 2118м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 504м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 4921м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 2821м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 14м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 71м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 8м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 13м² земљиште под зградом – објектом, катастарска парцела 3351, површине 46926м² земљиште уз зграду – објекат досадашњег носиоца права коришћења Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1. Укњижба права својине у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новосаграђеном објекту и то зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4921м², изграђена на катастарској парцели 3351. Укњижба права својине у корист Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то зграда друмског саобраћаја број 12, површине у габариту 2821м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то остале зграде број 13, површине у габариту 14м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1, на новоизграђеном објекту и то остале зграде број 14, површине у габариту 71м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1, на новоизграђеном објекту и то остале зграде број 15, површине у габариту 8м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Упис држаоца у корист Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1/А, са делом поседа 1/1, на новоизграђеном објекту и то остале зграде број 16, површине у габариту 13м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у Б-листу, 1. део и то остале зграде број 13, површине у габариту 14м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у В-листу, 1. део и то остале зграде број 14, површине у габариту 71м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у Б-листу, 1. део и то остале зграде број 16, површине у габариту 8м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Забележба да је објекат изграђен без дозволе на непокретности означеној у В-листу, 1. део и то остале зграде број 16, површине у габариту 13м², изграђене на катастарској парцели број 3351. Затим, укњижба по основу решења Општинског суда у Новом Саду, пословни број И.3252/06 од 22.06.2006. године, којом се укњижује заложно право-хипотека на непокретности у власништву дужника Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад за обезбеђење новчаног потраживања повериоца „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, Футошки пут број 42-44 према дужнику, по уговору број 00-421-0102529.7 о динарском кредиту тип ВРФ од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000,00 евра, односно 676.626.591,61 динара по куповном курсу утврђеном курсном листом банке на рок од седам година и десет месеци од дана закључења уговора са грејс периодом од десет месеци и каматном стопом у висини од тромесечног

EURIBOR-a, плус 4,5% на годишњем нивоу, у динарској противвредности по продајном курсу, утврђеном курсном листом банке и осталим условима из уговора о кредиту у корист „МЕВА СА-GROUP“ АД на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4921м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Укњижба по основу решења Општинског суда у Новом Саду, пословни број И.3252/06 од 22.06.2006. године којим се укњижује заложно право-хипотека на непокретности у власништву дужника Аутотранспортно предузеће „Војводина“ за обезбеђење новчаног потраживања повериоца „МЕВА СА-GROUP“ АД Нови Сад, Футошки пут број 42-44 према дужнику, по уговору број 00-421-0102529.7 о динарском кредиту тип ВРФ од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000,00 евра, односно 676.626.591,61 динара по куповном курсу утврђеном курсном листом банке на рок од седам година и десет месеци од дана закључења уговора са грејс периодом од десет месеци и каматном стопом у висини од тромесечног EURIBOR-a, + 4,5% на годишњем нивоу, у динарској противвредности по продајном курсу, утврђеном курсном листом банке и осталим условима из уговора о кредиту у корист „МЕВА СА-GROUP“ АД на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: зграда друмског саобраћаја број 12, површине у габариту 2821м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Укњижба којом се уписује заложно право – извршна вансудска хипотека на основу изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду под бројем ОБ1 49648/2006 од 12.10.2006. године и уговора о дугорочном кредиту, партија 6046-2-27139 од 06.10.2006. године закљученог између „Комерцијалне Банке“ АД Београд, као даваоца кредита и АД „Војводина“ Нови Сад, као корисника кредита, ради обезбеђења новчаног потраживања даваоца кредита према кориснику кредита у износу од РСД 160.000.000,00, што по средњем курсу на дан одобрења кредита чина противвредност евра 2.000.000,00 са роком отплате од пет година, каматном стопом по годишњем EURIBOR-у, + 4,5 % поена на годишњем нивоу и осталим условима из уговора о кредиту на објекту у изградњи - комплекса Аутотранспортно предузеће - Сервис за аутобусе, улица Новосадског партизанског одреда број 1А . на парцели број 3351 КО Нови Сад I, за који је издато правноснажно одобрење за изградњу V-351-2597/05 од 21.10.2005. године у власништву АД „Војводина“ Нови Сад, као заложног дужника у корист „Комерцијална Банка“ АД Београд на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: зграда друмског саобраћаја број 12, површине у габариту 2821 м², изграђена на катастарској парцели број 3351. Укњижба којом се уписује заложно право – извршна вансудска хипотека на основу изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду под бројем ОБ 6468/2006 од 18.12.2006. године и уговора о дугорочном кредиту, кредитна партија 6046-1-27198 од 18.12.2006. године, закљученог између „Комерцијална Банка“ АД Београд, као даваоца кредита и АД „Војводина“ Нови Сад, као корисника кредита, ради обезбеђења новчаног потраживања даваоца кредита према кориснику кредита у износу од ЦСД 78.710.000,00, што по средњем курсу на дан одобрења кредита чини противвредност евра 1.000.000,00 са роком отплате од пет година, каматном стопом по годишњем EURIBOR-у, плус 4,5 % процентних поена на годишњем нивоу и осталим условима из уговора о кредиту на објекту у изградњи – комплекса Аутотранспортног предузећа, Сервис за аутобусе, у Новом Саду, улица Пут новосадског партизанског одреда број 1А, на парцели број 3351 КО Нови Сад I, за који је издато правноснажно одобрење за изградњу број V-351-2597/05 од 21.10.2005. године у власништву АД „Војводина“ Нови Сад, као заложног дужника у корист „Комерцијална Банка“ АД Београд. Укњижба на основу решења Министарства финансија – Пореске управе – Филијала Нови Сад I, број 433-4794/2007-30-12-3 од 07.08.2007. године којом се уписује законско заложно право – хипотека у износу од 97.658.045,34 динара у корист Републике Србије, као пореског повериоца на

непокретности која се налази у својини Аутотранспортног предузећа „Војводина“ као пореског обвезника, ради обезбеђења наплате доспелог пореског потраживања у принудној наплати, а чија је принудна наплата покренута решењем Министарства финансија – Пореске управе – Филијала Нови Сад I, број 433-4794/2007-30-12-3 од 26.07.2007. године, а донето извршење решењем Министарства финансија – Пореске управе – Филијала Нови Сад I, број 433-4794/2007-30-12-2 од 26.07.2007. године о установљавању законског заложног права и записника о попису и процени непокретности пореског обвезника број 433-4794/2007-30-12-2 од 03.08.2007. године на непокретности означеној у В-листу 1. део и то: зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4921м², изграђена на катастарској парцели број 3351. У образложењу решења је наведено да је Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад поступајући по службеној дужности, а на основу достављеног решења 433-4794/07-30-12-3 од 07.08.2007. године, записника 433-4794/07-30-12-2 од 03.08.2007. године, решења 433-4794/07-30-12-2, решења 433-4794/2007-2-1 од 26.07.2007. године које је издало Министарство финансија – Пореске управе – Филијала Нови Сад I, скице одржавања 291/07, израђена од стране Геодетског биро „ГЕО СОФТ“, правноснажно решење V-351-2725/07 од 18.06.2007. године Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада, којим је издата дозвола за прву фазу комплекса аутобуске станице и правноснажног решења V-351-7364/06 од 05.03.2008. године Градске управе за урбанизам и стамбене послове Нови Сад за објекат у комплексу Аутотранспортног предузећа, Сервис за аутобусе, као део прве фазе донела решење за упис својине и државине на новосаграђеним објектима, упис законског заложног права – хипотеке и пренос хипотеке па новосаграђеним објектима на непокретностима наведеним у ставу I диспозитива овог решења. Наведено је да је по службеној дужности извршен упис промена на земљишту, односно извршено рушење објеката 2,3,4,5,6,7,8 и 10 на парцели број 3351 и укњижба својине на новосаграђеним објектима број 11 и 12, односно државине на новосаграђеним објектима 13,14, 15 и 16 на парцели 3351, све по основу скица одржавања и правноснажног решења Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада V-351-2725/07 од 18.06.2007. године и број V-351-7364/06 од 05.03.2008. године, чији је инвеститор Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, затим извршен је пренос хипотеке уписане по основу решења Општинског суда Нови Сад број 1-3252/06 од 22.06.2006. године у корист „МЕВА СА-GROUP“ АД са објеката број 3 и 4 на новосаграђене објекте број 11 и 12, извршен је пренос хипотеке уписане по основу заложних изјава ОБ1 49648/06 од 12.10.2006. године, ОБ1 64680/06 од 18.12.2006. године, оверених од стране Општинског суда у Новом Саду у корист „Комерцијална Банка“ АД Београд са објеката у изградњи, сервис за аутобусе, на објекат број 12 извршен је упис законског заложног права хипотеке на објектима 11 и 12 у корист Републике Србије, као пореског повериоца.

Затим, Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад донео је решење број 952-02-6142/2007Ц-1 дана 15.05.2008. године, којим се мења решење број 952-02-6142/2007-Ц-1 МН од 20.03.2008. године, тако да се дозвољава у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I укњижба на основу решења Министарства финансија, Пореске управе – Филијала Нови Сад I, 433-4794/2007-30-12-4 од 27.08.2007. године, па се укњижује законско заложно право – хипотека у износу од 97.658.045,34 динара у корист Републике Србије, као пореског повериоца на непокретности која се налази у својини Аутотранспортног предузећа „Војводина“, као пореског обвезника, ради обезбеђења наплате доспелог пореског потраживања у принудној наплати, а чија принудна наплата је покренута решењем Министарства

финансија, Пореска управа – Филијала Нови Сад I, број 433-4794/2007-30-12-II-1 од 10.08.2007. године, а донето је извршење решењем Министарства финансија, Пореска управа – Филијала Нови Сад I, број 433-4794/2007-30-12-I-2 од 10.08.2007. године, о установљавању законског заложног права и записник о попису и процени непокретности пореског обвезника број 433-4794/2007-30-12-3 од 24.08.2007. године на непокретности означеној у В-листу I, део, зграда друмског саобраћаја број 12, површине у габариту 2821м², изграђена на катастарској парцели број 3351. У образложењу је наведено да је решењем Службе за катастар непокретности Нови Сад 952-02-6142/2007-Ц од 14.02.2008. године извршена укњижба законског заложног права хипотеке на згради друмског саобраћаја број 1 површине у габариту 2118м², згради друмског саобраћаја број 3, површине у габариту 429м² и згради друмског саобраћаја број 4 површине у габариту 129м² по предлогу Пореске управе, Филијала Нови Сад од 19.03.2008. године донето је допунско решење 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године којим је извршен упис промена на земљишту, односно извршено је рушење објеката 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 10 и брисање законског заложног права хипотеке на објектима 3 и 4 (уписано решењем 952-02-6142/07Ц од 14.02.2008. године), извршена је укњижба права својине у корист АТП „Војводина“ на објектима број 11 и 12 и упис законског заложног права хипотеке у корист Републике Србије на објекту број 11, док у преосталом делу решења 952-02-6142/07Ц од 17.02.2008. године остаје непромењено (укњижба законског заложног права хипотеке на згради друмског саобраћаја број 1 површине 2118м² и одбијање захтева за упис хипотеке на објекту број 9 (државина није предмет заложног права) у површини 504м² (по решењу Пореске управе означен број 1), по решењу 952-02-6142/07Ц од 14.02.2008. године остаје непромењено. Поступајући по жалби Пореске управе, филијала Нови Сад од 07.04.2008. године на решење 952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008. године извршена је промена ожалбеног решења тако што је ожалбено решење допуњено, укњижбом законског заложног права хипотеке на објекту број 12, укњижба је извршена по основу решења број 433-4794/2007-30-12-4 од 27.08.2007. године, решења 433-4794/2007-30-12-I-2 од 10.08.2007. године, решења 433-4794/2007-30-12-II-1 од 10.08.2007. године, записника 433-4794/2007-3-12-3 од 24.08.2007. године који је издало Министарство финансија, Пореска управа Нови Сад.

АТП „Војводина“ АД Нови Сад понела је Републичком геодетском заводу дана 04.09.2008. године захтев за оглашавање решења Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6742/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године и 952-02-6142/2007-Ц-1 од 15.05.2008. године ништавим. Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности је донео решење број 07 број 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године којим је одбијен предлог Аутотранспортног предузећа АД „Војводина“ Нови Саду у стечају за оглашавање ништавим решења Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6742/07-Ц-1 од 20.03.2008. године и од 15.05.2008. године као неосновап.

Привредни суд у Новом Саду донео је пресуду број 1.П.1063/2017 од 31.10.2019. године у предмету тужиоца Девић Илије против туженог првог реда „Credit Agricole Bank Srbija“ АД и туженог другог реда Аутотранспортног предузећа АД „Војводина“ којим су одбијени као неосновани тужбени захтев тужиоца који гласи: утврђује се да споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду од 22.06.2006. године није ваљан правни основ-подобна исправа за успостављање: хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означеним у В листу први део: зграда друмског саобраћаја број 1 површине у габариту 4921м² изграђена на катастарској парцели број 3351/1 стари објекат број 11 на катастарској парцели број 3351/2 и згради друмског

саобраћаја број 1 површине у габариту 2821м² изграђене на катастарској парцели 3351/2 стари објекат број 12 на катастарској парцели 3351/2) све уписано у лист непокретности 11622 КО Нови Сад 1, и тужбени захтев тужиоца који гласи: утврђује се да је ништава хипотека уписана на основу решења Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године у корист првотуженог на основу споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду I 3252/2006 од 22.06.2006. године на следећим непокретностима означеним у В листу први део: згради друмског саобраћаја број 1 површине у габариту 4921м² изграђеној на катастарској парцели број 3351/1 стари објекат број 11 на катастарској парцели 3351/2 и згради друмског саобраћаја број 1 површине у габариту 2821м² изграђеној на катастарској парцели 3351/2 (стари објекат 12 на катастарској парцели број 3351/2 све уписано у лист непокретности број 11622 КО Нови Сад 1). У образложењу пресуде је наведено да је суд стао на становиште да тужбени захтев као и предлог за издавање привремене мере није основан, да је чланом 103 Закона о облигационим односима предвиђено да уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима је ништав ако циљ одређеног правила не упућује и ако закон у одређеном случају не прописује нешто друго чланом 47 Закона о облигационим односима је предвиђено да када је предмет обавезе немогућ, недопуштен, неодређен или неодредив уговор је ништав. Суд сматра да споразум закључен између туженог првог реда и туженог другог реда на записнику у предмету Општинског суда у Новом Саду број I 3252/06 од 22.06.2006. године није противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима, те да није ништав. Суд сматра да докази које је тужилац пружио не представљају доказе на основу којих би се могло утврдити да је предметни споразум закључен између туженог првог реда и туженог другог реда ништав. Решењем Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад извршен је упис заложног права-хипотеке на објекту број 12 у корист друготуженог дана 20.03.2008. године, делимично измењеним решењем од 15.05.2008. године. Поводом овог уписа вођен је поступак па је решењем Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад од 24.03.2009. године одбијен предлог за оглашавање ништавим решења од 20.03.2008. године и од 15.05.2008. године. Чланом 106а Закона о државном премеу и катастру и уписима права на непокретностима (који је важио у време сачињавања наведеног записника) је прописано да ко сматра да је уписом права на непокретности површено његово књижно право може тужбом код надлежног суда тражити брисање уписа. Ова тужба се може поднети у року од 3 месеца од дана сазнања за извршење уписа, а најдоцније у року од 2 године од дана извршења уписа како је прописано чланом 106б Закона о државном премеу и катастру и уписима права на непокретностима. Вештак Срђан Мрђан је у свом налазу и мишљењу који је предат суду 10.08.2019. године закључио да објекти 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања споразума број I 3252/06 од 22.06.2006. године и да су објекти 11 и 12 објекат број 1 површине 4921м² на парцели 3351/1 и објекат број 1 површине 2821м² на парцели 3351/2-објекат 12 нису објекти 11 и 12, нису изграђени на објектима на основу којих је заснована хипотека. Из налаза вештака Мрђана који тужилац прихвата, тужилац сматра да тужени првог реда нема различно право односно да различно право туженог не постоји а као разлог је тужилац навео да споразум о заснивању заложног права туженог првог реда и туженог другог реда а који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду број I 3252/2006 од 22.06.2006. године није ваљан правни основ за успостављање хипотеке, с обзиром да је заложно право дато на непостојеће објекте односно објекте који у време уписа у катастар нису постојали и да је објекат на ком је уписана хипотека порушен пре уписа хипотеке. Према члану 63

Закон о основама својинских односа прописано је да ради обезбеђења одржаног новчаног потраживања непокретна ствар може бити оптерећена правом залог у корист повериоца (хипотека) који је овлашћен на начин предвиђен законом, да тражи намирење свог потраживања из вредности те непокретности пре повериоца који на њој имају хипотеку, као и пред повериоца који су хипотеку на њој стекли после њега, без обзира на промену власника оптерећене непокретности. Хипотека се односи на целу непокретност, на њене плодове који су неодвојени, као на друге њене саставне делове и припатке, за обезбеђење једног потраживања може се засновати хипотека на више непокретности (заједничка хипотека). Заложена непокретност у целини обезбеђује потраживање повериоца до потпуног намирења тог потраживања без обзира на каснију последу непокретности. Члан 64 став 1 Закона о основама својинско правних односа прописује да на основу правног посла или судске одлуке хипотека се стиче уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом. Став 2 истог члана прописује да се на основу закона хипотека стиче у тренутку када су испуњени услови одређени законом. Чланом 68 Закона о основама својинско правних односа прописано је да се престанак хипотеке може тражити 1. кад хипотекарни дужник плати потраживање обезбеђено хипотеком, 2. кад се хипотекарни повериоца одрекне хипотеке писменом изјавом датом код надлежног државног органа који води јавну књигу у коју је уписана хипотека, 3. кад је исто лице стекло право својине и хипотеке на истој непокретности и 4. када пропадне непокретност оптерећена хипотеком ако не буде обновљена. У конкретном случају наведени споразум о заснивању заложног права који је неспорно потписан од стране туженог првог и другог реда дате непокретности као таква уписана у лист непокретности. Из наведеног произлази да су подаци у правима на непокретности утврђени у поступку излагања на јавни увид, па је у том смислу, а како исти подаци у складу са Законом о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима нису оспорени, наступила фикција апсолутне тачности. Наведено је да је Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Нови Сад донела решење по службеној дужности број 952-02-6142/2007-Ц-1 којим дозвољава да се у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I упише промена на катастарској парцели број 3351 у површинама означеним под тачком 1 решења, са дотадашњег носиоца права коришћења АТП „Војводина“, да се врши укњижба права својине у корист АТП „Војводина“ АД са делом посела 1/1 на повонизграђеном објекту и то зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м², обе изграђене на катастарској парцели број 3351 као и остале зграде број 13, 14, 15 и 16 у површинама назначеним у овом решењу. У истом решењу је извршена укњижба по основу решења Општинског суда у Новом Саду број I 3252/06 од 22.06.2006. године, заложно право-хипотека на непокретности у власништву АТП „Војводина“ АД за обезбеђење новчаног потраживања повериоца „МЕВА СА-GROUP“ АД према дужнику АТП „Војводина“ АД по уговору о динарском кредиту од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000 евра а све по условима из закљученог уговора на непокретности означеној у В листу први део и то зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђене на катастарској парцели број 3351 и на непокретности означене по В листу 1 и на непокретности зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м² изграђене на катастарској парцели број 3351 са датумом уписа 27.09.2006. године. Истим решењем извршена је укњижба заложног права извршне вансудске хипотеке у корист „Комерцијалне банке“ АД Београд а по основу уговора о кредиту и изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду на непокретности означеној у В листу први део и то зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м² изграђене на катастарској парцели број 3351 за обезбеђење новчаног потраживања по основу уговора о кредиту од 06.10.2006. и

18.12.2006. године а све по условима из закљученог уговора са датумом уписа 26.06.2007. године. Такође уписана је хипотека-законско zaloжно право на основу решења Министарства финансија, Пореске управе, филијала Нови Сад од 07.08.2007. године у износу од 97.658,045,34 динара. На основу овог решења спроведени су и уписи у лист непокретности 11622. Дана 24.03.2009. године Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Нови Сад је под бројем 952-02-1079/8 донео решење којим се одбија предлог Аутотранспортног предузећа „Војводина“ АД Нови Сад у стечају, за оглашавањем ништавим решења Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008. године и од 15.05.2008. године као неоснован. У решењу се између осталог истиче да по мишљењу овог органа нису испуњени услови из члана 952 Закона о општем управном поступку којим је прописано да се ништавим оглашавањем решење које је у управном поступку донесено у ствари из судске надлежности или у ствари у којој се не може решавати у управном поступку, које би својим извршењем могло проузроковати дело кажњиво по закону и чије извршење није могуће. Даље се истиче да су наведена решења донета сагласно одредби члана 104 Закона о државном премогу и катастру и уписима права на непокретностима којим је прописано да Републички геодетски завод - организациона јединица у општини, доноси решење о дозволи уписа, промене на непокретности у катастарском оперативном кад утврди да су за то испуњени услови прописани тим законом. У конкретном случају Министарство финансија-Пореска управа, филијала Нови Сад је поднела захтев дана 10.08.2007. године за упис хипотеке а да је у том поступку служба РГЗ организациона јединица у општини по службеној дужности ценила правноснажно решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада од 18.06.2007. године и 05.03.2008. године којима се издају дозволе за употребу објеката инвеститору Аутотранспортном предузећу „Војводина“ и правилно извршљо упис права својине на наведеним објектима у корист инвеститора. По мишљењу суда без утицаја на постојање хипотеке је промена фактичког стања на које се тужилац позива с обзиром да суд налази да је хипотека ваљано уписана у супротном би касније промене фактичког стања могле довести до неоправданог оштећења повериоца који се поуздао у јавне књиге и строго начело уписа кад су у питању ови регистри, што би проузроковало нарушавање правне сигурности. Наведено је да сви објекти овде туженог другог реда се продају на основу плана реорганизације као извршне исправе а са којом се тужилац сагласио. Наиме, различно право првотуженог на непокретностима туженог другог реда је утврђено планом реорганизације који је тужилац прихватио. После усвајања плана реорганизације сва потраживања и права повериоца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације има снагу извршне исправе и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Наведено је да тужилац није доставио доказе о томе да је оспорио различити карактер потраживања туженог првог реда утврђеног у стечајном поступку. Он је био дужан да у смислу члана 93 став 4 Закона о стечајном поступку (који се примењивао у време заснивања zaloжног споразума), на испитном рочишту оспори у том делу пријављено потраживање првог реда. Оспоравање у смислу цитираног прописа представља сваки аспект потраживања другог повериоца, било да се ради о основу, висини или у овом случају различитом карактеру потраживања. Тужилац није испунио процесне претпоставке за вођење овог поступка и то из разлога што на једној страни није спорио потраживање туженог првог реда, а са друге стране није био нити је могао бити упућен на парницу у смислу члана 96 став 2 Закона о стечајном поступку. Чланом 94 Закона о стечајном поступку је одређено да је правноснажна одлука којом се утврђује потраживање његов исплатни ред обавезујућа за стечајног дужника и за све повериоце.

Сама чињеница да је још 2011. године у правноснажном закључку о листи признатих и оспорених потраживања признато потраживање првотуженог и статус различног повериоца, а тужилац није оспорио различно право банке у року који је предвиђен Законом о стечају, а тужилац се сагласио са припремљеним планом реорганизације. Суд је стао на становиште да наводи тужиоца да објекти који су предмет споразума о заснивању заложног права нису постојали у моменту закључења споразума, нису од утицаја на другачије пресуђење у правној ствари а то из разлога што тужени првог реда у сваком случају има различно право као право одвојеног намирења управо на објектима садржаним у споразуму о заснивању заложног права а што је стекао решењем Општинског суда у Новом Саду број II 3252/06 од 22.06.2006. године. По мишљењу суда тужилац до закључења главне расправе није пружио доказе да постоји апсолутна ништавост наведеног споразума.

Привредни апелациони суд је донео пресуду број 5ПЖ 587/20 од 01.10.2020. године којом је одбијена као неоснована жалба тужиоца Девид Илије и потврђена пресуда Привредног суда у Новом Саду број П 1063/17 од 31.10.2019. године. У образложењу пресуде је наведено да је споразумом о заснивању заложног права који је закључен између правног претходника туженог првог реда и туженог другог реда ради обезбеђења потраживања туженог првог реда по уговору о динарском кредиту од 06.06.2006. године засновано заложно право на непокретност у својини дужника (туженог другог реда) и то на згради друмског саобраћаја (број зграде 1), згради техничких услуга (број зграде 2), згради друмског саобраћаја (број зграде 3), згради друмског саобраћаја (број зграде 4), помоћној згради (број зграде 5), помоћној згради-хангару за прање кола (број зграде 6), помоћној згради-портирници (број зграде 7), помоћној згради-портирници (број зграде 8), згради друмског саобраћаја (број зграде 9) и помоћној згради-портирници (број зграде 10) што у природи представља трафо станица, контејнер, диспечере, контејнер-портир, управна зграда, пумпа за гориво, зграда радионице, ресторан, лимарска и фарбарска радионица, зграда за технички преглед, аутоматска перioniца, коловоз и паркинг, надстрешница за бицикле, благајна, зидана портирница, а све изграђено на катастарској парцели број 3351 уписане у листу непокретности 11622 КО Нови Сад као и на пословном простору друмског саобраћаја број 8 површине 731м² у делу од 47884/73093 на седмом спрату пословне зграде друмског саобраћаја број 69 улице Булевар Ослобођења у Новом Саду изграђене на катастарској парцели број 7149/2 уписане у листу непокретности 19355 КО Нови Сад, а наведени споразум је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду I 3252/06 од 22.06.2006. године. Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Нови Сад након тога донео је решење 952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008. године којим је дозвољена у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад 1 промена културе и класе на катастарској парцели 3351 са дотадашњег носиоца права коришћења (туженог другог реда) АТП „Војводина“ са делом поседа 1/1 и укњижба права својине туженог другог реда на новоизграђеном објекту и то згради друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4.921м² изграђене на катастарској парцели број 3351 и згради друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2.821м² изграђене на катастарској парцели број 3351 и укњижбе по основу решења Општинског суда у Новом Саду број I 3252/06 од 22.06.2006. године, заложног права-хипотеке на непокретности туженог другог реда за обезбеђење новчаног потраживања банке правног претходника туженог првог реда по уговору о кредиту од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000 евра, односно, 676.626,591,60 динара по куповном курсу утврђеном курсном листом банке на рок од 7 година и 10 месеци од дана закључења овог уговора са грејс периодом од 10 месеци и каматном стопом у висини тромесечног ЕУРИБОРА + 4,5% на годишњем

нивоу у динарској противвредности по продајном курсу утврђеном од стране банке. Наведено решење по жалби тужиоца и туженог другог реда са захтевом да се исто огласи ништавим потврђено је решењем Републичког геодетског завода 07 број 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године. На овај начин је тужени првог реда у смислу члана 102 и члана 236 тада важећег Закона о извршном поступку стекао различно право на предметним непокретностима. Следи да је на овај начин у корист туженог првог реда конституисана хипотека у смислу Закона о хипотеци. Чланом 8 Закона о хипотеци је прописано да хипотека настаје уписом у надлежни регистар непокретности на основу (1) уговора или судског поравнања (уговорна хипотека), (2) заложне изјаве (једнострана хипотека), (3) закона (законска хипотека), (4) судске одлуке (судска хипотека). Чланом 43 овог закона је дефинисан испис хипотеке па је ставом 1 овог члана прописано да хипотека престаје исписом из регистра у ком је била уписана у складу са законом, а према ставу 2 овог члана испис хипотеке се врши на захтев дужника, власника или повериоца ако обезбеђено потраживање престане на начин дозвољен законом. Чланом 45 овог закона дефинисана је пропаст непокретности па је ставом 1 овог члана прописано да хипотека престаје када предмет пропадне у целости и власник може да захтева испис хипотеке. Према ставу 2 овог члана, хипотека се поново успоставља ако власник обнови предмет а поновни упис се врши по самом закону а према ставу 3 овог члана хипотека се своди на преостали део ако предмет делимично пропадне а исплата уписа врши се по самом закону. У конкретном случају је, управо према чињеничним наводима тужбе извршен пренос хипотеке укњижене по основу споразума са објекта 3 и 4 на новоизграђене објекте број 11 и 12 у корист туженог првог реда, а такав упис извршен је на основу члана 45 став 2 Закона о хипотеци. Чланом 59 Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима (који је важио у спорном периоду) одређено је да подаци премера непокретности, подаци о катастарском класирању земљишта излажу се на јавни увид, по правилу за целу катастарску општину па подручју катастарске општине за коју се врши излагање, а према ставу 3 овог члана у поступку излагања утврђује се право својине и друга стварна права, као и други подаци који се односе на непокретности, а према члану 106а овог закона ко сматра да је уписом права на непокретности повређено његово књижно право, може тужбом надлежном суду тражити брисање уписа. Према ставу 2 овог члана суд код ког је покренута парница у смислу става 1 овог члана, обавестиће Републички геодетски завод о покретању парнице у ком случају ће се у Г листу непокретности забележити покретање поступка а према члану 106б овог закона се може поднети у року од три месеца од дана сазнања за извршење уписа, а најкасније у року од две године од дана извршења уписа. У конкретном случају, решењем Службе за катастар непокретности из Новог Сада од 20.03.2008. године извршен је упис хипотеке на непокретностима у својини туженог другог реда а ово решење одбијањем жалбе тужиоца и туженог другог реда да се исто огласи ништавим (од стране другостепеног Републичког геодетског завода решењем 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године) постало коначно у управном поступку. Нема у списима предмета никаквих доказа да је тужилац покретао управни спор против наведеног другостепеног решења Републичког геодетског завода. Туженом првог реда, као хипотекарном повериоцу чије је право одвојеног намирења утврђено у поступку стечаја над туженим другог реда и чије право у том поступку није било оспоравано од стране тужиоца и других поверилаца припада право на одвојено намирење, с обзиром да се према свом домацају успостављена хипотека односи на сва побољшања и повећања вредности непокретности до којих је дошло након заснивања хипотеке и као на физичку промену предмета хипотеке по члану 45 став 2 Закона о парничном поступку. При томе, нема у списима предмета никаквог доказа да је власник хипотескарне непокретности (тужени другог реда) обавестио повериоца о „физичком

мењању предмета хипотеке“ под којим се подразумева и рушење, нити доказа да се поверилац (тужени другог реда) са тиме писаним путем сагласио у смислу члана 17 Закона о хипотеци. У конкретном случају су управо на парцели 3351 на којој су се налазили објекти на којем је конституисана хипотека у корист туженог првог реда (а то су према споразуму тужених првог и другог реда објекти од 1 до 10), новосаграђени објекти 11 и 12, па су због тога наводи жалбе тужиоца у смислу изнетог без основа.

Тужилаштво за организовани криминал је дана 26.05.2020. године обавестило ово тужилаштво да је након завршене истраге предмет тог тужилаштва број КТП 1/14, због постојања основа сумње да је извршено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 Кривичног законика и др, достављен на надлежност Вишем јавном тужилаштву у Београду дана 25.06.2015. године.

Више јавно тужилаштво у Београду доставило је копију оптужнице број КТО бр. 215/15 од 14.07.2015. године која је подигнута против окривљеног Девић Илије због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика, кривичног дела злоупотребе положаја одговорног лица из члана 234 став 1 Кривичног законика и кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези став 1 Кривичног законика и окривљене Миљушковић Светлана због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика уз обавештење да у предмету није донета пресуда. Предмет оптужнице Вишег јавног тужилаштва у Београду број КТО 215/15 од 14.07.2015. године није у директној вези са кривичним пријавама које је Илија Девић путем пуномоћника Николе Станојевића адвоката у Београду поднео овом тужилаштву.

Из решења Привредног суда у Новом Саду пословни број 2СТ 9/2010 је утврђено да је измењен план реорганизације стечајног дужника АТП „Војводина“ АД у стечају поднет од стечајног управника дана 29.06.2011. године усвојен, да је решење правноснажно дана 08.10.2011. године, а из обавештења које је добијено од Привредног суда у Новом Саду дана 16.12.2019. године је утврђено да на наведену одлуку није поднета жалба.

Имајући у виду све напред наведено, сматрам да не постоје основи сумње да су осумњичени Дивљак Александар, као извршни директор „Credit Agricole – Meridian banke“ АД Нови Сад и осумњичени Радовић Небојша као директор правног сектора „Credit Agricole – Meridian banke“ АД Нови Сад извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, а осумњичени Момчило Глигоров, као директор Службе за катастар непокретности Нови Сад и НН службена лица запослена у Служби за катастар непокретности Нови Сад извршили продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 Кривичног законика нити друго кривично дело за која се гони по службеној дужности јер не постоје основи сумње да су извршили радње описане у кривичној пријави од 13.03.2019. године и допунама кривичне пријаве од 22.08.2019. године и дана 13.02.2020. године, а које су поднете од стране Илије Девића путем пуномоћника Николе Станојевића адвоката у Београду.

Наиме, из документације која је прикључена списима предмета је утврђено да је решење Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад

број 952-02-3641/2007, 952-02-3478/2007 од 02.07.2007. године (којим је први пут уписано право својине и хипотека на начин описан у кривичној пријави), донето на основу захтева који је поднет управо од стране АТП „Војводин“ Нови Сад. Овај поступак је окончан доношењем закључка Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад од 17.07.2017. године којим је обустављен поступак из разлога што је подносилац захтева повукао свој захтев. Из овог јасно следи да осумњичени Дивљак Александар и осумњичени Радовић Небојша нису поднели захтев за упис рушења старих објеката, упис права својине на новим објектима и упис хипотеке на новим објектима, како је то описано у кривичној пријави, па да самим тим нису ни предузели радње описане у кривичној пријави. Надаље, из документације је утврђено да су решења Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007 од 20.03.2008. године и од 15.05.2008. године, а којим се врши упис чињенице рушења старих објеката, упис чињенице постојања нових објеката и права својине на новим објектима, те заложних права „МЕВА СА-GROUP“ АД на основу споразума-решења Општинског суда у Новом Саду број I 3252/06 од 22.06.2006. године, заложног права у корист „Комерцијалне банке“ АД Београд на основу вансудске хипотеке на основу изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду под бројем ОВ1 49648/2006 од 12.10.2006. године и упис заложног права Пореске управе донета и упис извршен по службеној дужности, на основу документације која је достављена од стране Пореске управе као пореског повериоца у односу на АТП „Војводина“ АД Нови Сад, због неизмирених пореских обавеза, из чега следи да осумњичени Дивљак Александар и осумњичени Радовић Небојша нису поднели захтев за укњижбу-промене у евиденцијама Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад, који би за резултат имао доношење ових решења, а како је то наведено у кривичној пријави.

Надаље, како је пресудом Привредног суда у Новом Саду I.П. 1063/2017 од 31.10.2019. године а која је потврђена пресудом Привредног Апелационог суда у Новом Саду 5ПЖ 587/20 од 01.10.2020. године одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је споразум о заснивању заложног права који је закључен између „Credit Agricole Bank Srbija“ АД и АТП „Војводина“ АД Нови Сад и прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду од 22.06.2006. године није ваљан правни оснoв односно подобна исправа за успостављање хипотеке на напред ближе описаним непокретностима и којим је тражено да се утврди да је ништава хипотека уписана на основу решења Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008. године у корист „Credit Agricole Bank Srbija“ АД а на основу споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду I 3252/2006 од 22.06.2006. године на напред описаним предметним непокретностима одбијен, односно да је Апелациони Привредни суд у Београду заузео став да је предметни споразум о заснивању заложног права ваљан правни оснoв за упис предметне хипотеке и да је упис хипотеке извршен у складу са законом, то произлази да од стране осумњиченог Глигоров Момчила, као директора Службе за катастар непокретности Нови Сад и НН службених лица запослених у Служби за катастар непокретности Нови Сад нису предузете радње описане у кривичној пријави, односно нису предузете радње извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 Кривичног законика нити другог кривичног дела за које се гони по службеној дужности.

Надаље, допуном кривичне пријаве од 22.08.2019. године се не наводе нове чињенице, већ се само доставља нова документација као прилог тврдњи из кривичне пријаве која је поднета дана 13.03.2019. године.

Затим, радње које су описане у допуни кривичне пријаве од 13.02.2020. године не представљају радње извршења ни једног кривичног дела за које се гони по службеној дужности.

Имајући у виду све напред наведено, сматрам да се у радњама осумњиченог Дивљак Александра и осумњиченог Радовић Небојше не стичу обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, нити другог кривичног дела за које се гони по службеној дужности, а у радњама осумњиченог Глигоров Момчила и НН лица запосленог у Служби за катастар непокретности Нови Сад не стичу обележја продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 Кривичног законика нити другог кривичног дела за које се гони по службеној дужности.

На основу изложеног одлучено је као у изреци решења.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења дозвољен је приговор који се подноси у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог решења Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду, а путем овог тужилаштва.

Заједничка адвокатска канцеларија *Добрић*

Адвокати:

Владимир Љ. Добрић

Марина М. Лучић

Душан М. Васиљевић

Бранислав В. Маринковић

Адв. приправник:

Ана Н. Деспотовић

Пословни секретар:

Сандра Ђорђевић

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

21000 НОВИ САД

Сутјеска 3

за

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Примљено лично, поштом препоручено	
Обично дана _____ Рно _____	П. 1063/2017
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 26. 10. 2020	
Таксирано са _____ дин. Без таксе _____	
Њак таксе од _____ динара _____	
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

Тужилац: ИЛИЈА ДЕВИЋ из Београда, ул. Виле Равијојле 9 кога заступа Ђокић Небојша адвокат из Београда, Немањина 4/2 и Владимир Љ. Добрић, адвокат из Београда, Бирчанинова 15 по пуномоћју у предмету

Тужени: 1) CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, ул. Браће Рибникара 4-6, кога заступа Игор Пршић, адвокат из Београда, Интернационалних бригада 69
2) AUTOTRANSPORTNO PREDUZEĆE VOJVODINA АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, Пут новосадског партизанског одреда 1а

РЕВИЗИЈА ТУЖИОЦА

на пресуду Привредног апелационог суда 5. Пж. 587/2020 од 01.10.2020.

вр. 676.626.591,60 динара

Тужилац је дана 19.10.2020. примио пресуду Привредног апелационог суда 5. Пж. 587/2020 од 01.10.2020. којом је одбијена жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Новом Саду П. 1063/17 од 31.10.2019. и одбијен захтев туженог првог реда за накнаду трошкова другостепеног поступка. Тужилац у законском року изјављује ревизију, побијајући пресуду Привредног апелационог суда 5. Пж. 587/2020 од 01.10.2020. је у ст. 1. изреке, због свих законских разлога, а нарочито због:

- погрешне примене материјалног права,
- битне повреде правила парничног поступка учињене пред другостепеним судом.

Тужени предлаже да ревизијски суд усвоји ревизију као основану и преиначи пресуду Привредног апелационог суда 5. Пж. 587/2020 од 01.10.2020. тако што ће усвојити жалбу тужиоца као основану и усвојити тужбени захтев у целости са обавезом тужених да солидарно плате тужиоцу одређене трошкове првостепеног и другостепеног поступка, увећане за трошкове ревизијског поступка за ревизију и ревизијску пресуду у укупном износу од 1.950.000 динара, као и награду за састав ревизије по АТ РС у износу од 90.000 динара или да укине првостепену и другостепену пресуду и врати је на поновно одлучивање.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Благовременост ревизије

Тужени је другостепену пресуду примио 19.10.2020, што значи да је ревизија изјављена у законском року од 30 дана и да је благовремена.

2. Дозвољеност ревизије

Како се ради о имовинскоправном спору ревизија је дозвољена због тога што је вредност предмета спора 1676.626.591,60 динара, што је више од цензуса прописаног чл. 485. ЗПП.

Ревизија се изјављује из законом прописаних разлога из чл. 407. ст. 1. т. 3. (битне повреде правила поступка учињене пред другостепеним судом – жалбени разлог из чл. 374. ст. 1. у вези повреде правила о терету доказивања из чл. 231. ст. 2. и 3. ((2) Странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије прописано. (3) Странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји, ако законом није другачије прописано“), правило о утврђивању другачијег чињеничног стања у другостепеном поступку само на основу јавне расправе из чл. 383. ст. 3. („Ако веће другостепеног суда нађе да је ради правилног утврђења чињеничног стања потребно да се пред другостепеним судом понове већ изведени докази или докази чије је извођење одбио првостепени суд, може да закаже расправу пред другостепеним судом“.) и правило да се жалба може одбити као неоснована само ако нису основани разлози наведени у жалби из чл. 390. ЗПП („Другостепени суд ће пресудом да одбије жалбу као неосновану и потврди првостепену пресуду, ако нађе да не постоје разлози због којих се пресуда побија, као ни разлози на које пази по службеној дужности“)) и т. 4. (погрешне примене материјалног права – чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци).

3. Основаност ревизије

3.1. Резиме ревизијских разлога:

Другостепени суд је погрешно применио правило о еластичности хипотеке (чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци), не дајући правилан одговор на следећа правна питања:

- шта је и када се примењује начело еластичности,
- да ли у конкретном случају има услова за примену начела еластичности и
- у каквом односу је начело еластичности са начелом специјалности хипотеке?

Поред погрешне примене материјалног права, другостепени суд је учинио бројне битне повреде правила поступка, које су одлучујући утицале на правилност побијане пресуде. Сваки од наведених ревизијских разлога је сам по себи довољан за усвајање ревизије, с тим што ће тужилац прво објаснити битне повреде правила поступка, јер оне показују да је суд имао унапред формиран правни став о томе како ће применити материјално право. После образложења погрешне примене материјалног права, тужилац ће образложити да је другостепени суд одлучивао мимо постављеног тужбеног захтева (и тужбених разлога), као и да није уопште одлучио о делу жалбе на одлуку о привременој мери. На крају, тужилац ће указати на присутни образац одлучивања о правима када се као странка јавља Илија Девећ, који је примењен и у овом парничном предмету.

3.2. Битна повреда правила поступка учињена пред другостепеним судом као ревизијски разлог.

У овом парничном предмету првостепени суд није применио Закон о хипотеци (па ни начело еластичности хипотеке из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци). Тужилац је на то указао у жалби, што је другостепени суд навео да је основан жалбени навод. Другостепени суд је правилно утврдио да је првостепени суд погрешно применио Закон о основама својинскоправних односа, те није било услова да, сходно чл. 390. ЗПП, одбије жалбу и потврди првостепену пресуду. У том делу постоји повреда правила поступка учињена пред другостепеним судом. Ова повреда је битно утицала на правилност пресуде, јер је другостепени суд одбио жалбу као неосновану из разлога који није био предмет доказивања пред првостепеним судом и уз примену материјалног права о којем се није расправљало пред првостепеним судом. На тај начин, тужиоцу није била дата могућност да износи чињеничне наводе и одговарајуће доказе по питању да ли има места примени начела еластичности хипотеке из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци.

Битна повреда правила поступка постоји и због погрешне примене правила о терету доказивања из чл. 231. ст. 2. и 3. ЗПП. Тужилац је тврдио да Споразум о заснивању zaloжног права који је закључен између првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. године, није ваљан правни основ за заснивање хипотеке (као стварног права на туђој ствари), те је на тужиоцу био терет доказивања да докаже да у наведеном Споразуму о заснивању zaloжног права није била воља уговорних страна да се хипотека заснује на објектима бр. 11 и 12. Тужилац је по правилу о терету доказивања доставио писану исправу – наведени Споразум из којег се види да објекти бр. 11 и 12 нису предмет хипотеке, предложио је и саслушање лица која су одлучујуће утицала да се потпише наведени Споразум у тексту у којем је и потписан (Илија Девећ у својству тада директора друготуженог и Александар Дивљак у својству тада директора првотуженог), на околност да потписници Споразума нису ни имали намеру да се на објектима 11 и 12 упише хипотека, доставио је налаз и мишљење судског вештака Милована Ристановића на околност да новоизграђени објекти бр. 11. и 12. нису изграђени на темељима неког од објеката (ред. бр. 1. до 10) на којима је неспорно успостављена хипотека на основу наведеног Споразума, а када је тужени првог реда одбио да прихвати наведени налаз, предложио је да суд на ову околност изведе доказ путем вештака чију личност ће суд одредити. Суд је одбио да користи налаз и мишљење вештака Милована Ристановића као доказ (иако се ради о доказу у смислу чл. 261. ст. 1. ЗПП), а одбио је и предлог да се саслушају Илија Девећ у својству тада директора друготуженог и Александар Дивљак у својству тада директора првотуженог на околност утврђивања праве воље потписника Споразума. Тужилац је у жалби као жалбени разлог навео да „првостепени суд није утврдио садржину предметног споразума ни путем језичког тумачења (шта у споразуму пише на којим непокретностима се успоставља споразумна хипотека), нити је путем саслушања лица која су уговарала хипотекарно обезбеђење разјаснио евентуално спорне одредбе споразума. Суд није ценио и налаз вештака у којем је потврђено оно што је тужилац у тужби тврдио, да непокретности на којима је првотужени уписао хипотеку нису били изграђени у време потписивања споразума И-3252/06 од 22.6.2006. и да ти објекти нису изграђени уместо објеката на којима је заснована хипотека“.

Уместо да оцени ове жалбене наводе, другостепени суд је отишао корак даље, па је утврдио да постоји чињенично стање које је у директној супротности са чињеничним стањем утврђеним у налазу и мишљењу вештака Срђена Мрђена. Овај вештак је остао код свог налаза и мишљења на рочишту 31.10.2019. Због тога је другостепена пресуда заснована на чињеницама које нису правилно утврђене ни у првостепеном ни у другостепеном поступку. У том смислу, постоји битна повреда правила поступка из чл. 231. ст. 2. ЗПП.

Тужени се није позвао на то да је хипотека на објектима бр. 11. и 12. установљена по основу правила еластичности хипотеке, одн. да је порушен неки (или сви) објекти на којем је била успостављена хипотека на основу наведеног Споразума и да је уместо њега (или њих) саграђен нови објекат, ради примене правила из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци. Тужени на ту околност није дао било какво изјашњење, нити је предложио да се на наведену околност изведу докази. Тако није утврђено да ли је и ако јесте – када порушен неки од објеката од ред. бр. 1 до 10 из Споразума о заснивању заложног права, да би са сигурношћу могло да се закључити да ли је на месту порушеног објекта изграђен један или оба објекта (бр. 11. и 12.). У том смислу није било услова ни да тужилац оспорава и да има терет доказивања да ови наводи туженог нису тачни и основани, те је другостепени суд, пропустио да правилно примени правила о терету доказивања, па и правило из чл. 231. ст. 3. ЗПП.

Следствено томе, уколико је другостепени суд сматрао да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено у првостепеном поступку ради примене правила о еластичности хипотеке (чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци), био је дужан да у смислу чл. 383. ст. 3. ЗПП отвори главну расправу и расправи наведене чињенице или да у смислу чл. 392. ст. 1. ЗПП укине првостепену пресуду и врати је на поновно одлучивање. Уместо тога, другостепени суд је извео закључак који је супротан налазу и мишљењу како вештака Милована Ристановића, тако и вештака Срђена Мрђена од 10.08.2019. у којем се наводи да је по задатку за вештачење „да ли је у време потписивања Споразума о заснивању заложног права од 22.06.2006. били изграђени објекти бр. 11 и 12, а такође и на околност да ли су објекти 11 и 12 изграђени на катастарској парцели 3351 (сада 3351/2) уместо објеката на којима је првобитно заснована хипотека“, дао следеће мишљење:

„На основу налаза, наведених и приложених чињеница мишљења сам да је објекти број 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања Споразума 1.3252/06 од 22.06.2006.г., да су објекти 11 и 12 данас објекти број 1 површине 4921 м² на парцели 3351/1 – објекат 11 и објекат број 1 површине 2821 м² на парцели 3351/2 – објекат 12 и да објекти 11 и 12 нису изграђени уместо (на локацијама-позицијама) објеката на којима је заснована хипотека“.

Тужени, иако су оспоравали налаз и мишљење вештака Срђена Мрђена, нису предложили друго вештачење.

Другостепени суд је пресуду засновао на тврдњи да су објекти бр. 11 и 12 изграђени уместо објеката на којима је заснована хипотека, те је на основу тога погрешно применио правило из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци, те је другостепена пресуда заснована на нетачно утврђеним чињеницама. Цитирање делова исказа вештака Срђена Мрђена са рочиште од 31.10.2019. не може да стави ван снаге налаз и мишљење које је дао овај вештак, јер је он и тада остао у свему код свог налаза. Поредџи записник са рочишта од 31.10.2019. види се да другостепени суд није правилно цитирао реч вештака Срђена Мрђена, одн. да је изостављен контекст у којем је вештак Срђен Мрђен дао одговор на питање пуномоћника првотуженог – наводећи да термин локација није коришћен усамљено, него у комбинацији са термином позиција. Овај вештак је на том рочишту остао у целости код става из налаза и мишљења да новоизграђени објекти бр. 11 и 12 нису изграђени на уместо (на локацијама – позицијама) објеката на којима је заснована хипотека. Неспорно изјашњење вештака да су новоизграђени објекти бр. 11 и 12 изграђени парцели на којој је (изостављено је – на објектима) првобитно успостављена хипотека, нема правног значаја, јер одредба чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци говори о ситуацији ако власник обнови предмет хипотеке. Изјашњење вештака да објекти бр. 11 и 12 нису изграђени уместо објеката на којима је заснована хипотека, у суштини је изјашњење да наведени новоизграђени објекти нису обновљени објекти на којима је установљена хипотека. У том смислу, околност да су

наведени објекти изграђени на истој парцели, нема правни значај за примену чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци.

Све наведено представља битну повреду правила поступка учињену пред другостепеним судом. Наведене повреде правила поступка се јављају увек када суд има унапред формиран правни став о (не)основаности тужбеног захтева, те слично том ставу „креира“ чињенично стање, без обзира на прописана правила поступка. Због тога што је другостепени суд, погрешно утврђивао релевантне чињенице, повређујући правила другостепеног поступка, тужилац је био онемогућен да о тако утврђеним чињеницама расправља пре доношења другостепене пресуде, те је таква повреда правила поступка битно утицала на правилност примене материјалног права и на законитост пресуде (посебно у делу примене чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци).

3.3. Погрешна примена материјалног права.

Примена материјалног права по правилу следи као правни закључак – судски силогизам, када је суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање релевантно за примену материјално-правне норме. На основу утврђеног чињеничног стања путем налаза и мишљења вештака Срђана Мрђена, према којем објекти бр. 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања Споразума о заснивању заложног права од 22.06.2006. и према којем објекти 11 и 12 нису изграђени уместо (на локацијама-позицијама) објеката на којима је заснована хипотека, правилан судски силогизам могао је да само да буде да нема основа за примену чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци. Уместо тога, првостепени суд је одбио да цени налаз и мишљење наведеног судског вештака, а другостепени суд је утврђивао другачије (погрешно) чињенично стање, на основу којег је погрешно закључио да има места примени начела еластичности хипотеке из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци.

Ово је самосталан и довољан разлог за погрешну примену материјалног права и усвајање ревизије. Такође, ово је довољан разлог за преиначење првостепене и другостепене пресуде.

Међутим, тужилац истиче да у конкретном случају није било услова за примену чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци и због других разлога.

Другостепени суд није одлучивао о спорном питању да ли је Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. - ваљан правни основ за успостављање хипотеке, већ је спорно правно питање изместио на терен питања да ли је спорна хипотека на новоизграђеним објектима бр. 11 и 12 успостављена по основу закона, у случају када се због пропасти ствари хипотека по закону (чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци) успоставља на новоизграђеној непокретности (један од два појавна вида начела еластичности хипотеке).

Одредбе чл. 5. и 45. ст. 2. Закона о хипотеци регулишу начело еластичности хипотеке које се односи на домашај хипотеке (хипотека обухвата све саставне делове непокретности, природне плодове који нису одвојени од непокретности, осим ако је уговором о хипотеци друкчије одређено; припатке непокретности одређене уговором о хипотеци, али не и ствари у својини трећих лица и сва побољшања и повећања вредности непокретности до којих је дошло после заснивања хипотеке) и на случај пропасти непокретност (хипотека се поново успоставља ако власник обнови предмет, а поновни упис врши се по самом закону). Први се односи на повећање вредности постојеће непокретности под хипотеком, а други случај када се изгради нов објекат, уместо порушеног на којем је успостављена хипотека. Начело еластичности чува сам смисао хипотеке као средства обезбеђења потраживања, у првом случају када расте вредност оптерећене

непокретности и на саставне делове, припатке и плодове (чл. 5. Закона о хипотеци), а у другом случају када се уместо раније непокретности (на истом месту) изгради нова непокретност (чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци).

Није спорно да се први случај начела еластичности хипотеке не може применити (чл. 5. Закона о хипотеци), али је спорно да ли је суд правилно применио други случај начела еластичности хипотеке (чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци). Ово стога, што широка примена другог случаја еластичности хипотеке повређује основно начело хипотекарног права- начело специјалности хипотеке (у делу да хипотека може постојати само на одређеној ствари, а не на свим стварима хипотекарног дужника – власника ствари, одн. да се хипотеком специјализује одговорност власника ствари за дуг само на одређени део његове непокретности). Начело специјалности хипотеке сужава домашај, а начело еластичности шири домашај хипотеке. Због тога се начело еластичности не може схватити нити применити без оцене начела специјалности.

У погледу могућности примене правила да се хипотека „пренеси“ по самом закону са порушеног на новизграђени објекат (чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци), суд не само да није извео ниједан доказ на основу којег је могао да утврди одлучне чињенице за примену овог правила (у списима предмета нема изведених доказа да су новоизграђени објекти (нова аутобуска станица и нови сервисни центар) бр. 11 и 12 изграђени било уместо свих објеката од ред. бр. 1 до 10. по Споразуму о заснивању заложног закљученог између првотуженог и друготуженог, било само уместо објеката друмског саобраћаја бр. 3. и 4. како се наводи у другостепеној пресуди), већ је другостепени суд једину „правну везу“ нашао тако да су новоизграђени објекти бр. 11 и 12 изграђени на истој кат. парцели 3351 КО Нови Сад I, на којој су изграђени и објекти бр. 1 до 10 на којима је уписана хипотека по основу наведеног Споразума. Другостепени суд није објаснио од каквог правног значаја је наведена „правна веза“, одн. није дао објашњење да ли се путем еластичности хипотеке може пренети хипотека и на новоизграђени објекат који немају никакве грађевинске везе са објектом на којем је раније успостављена хипотека.

Правна релевантност околности да су новоизграђени објекти бр. 11 и 12 изграђени на истој кат. парцели као и објекти од ред. бр. 1 до 10. другостепени суд је морао да цени у складу са правилом јединства непокретности и у складу са правилом *superficius solo cedit*. Правило јединства непокретности значи да постоји јединствен правни режим земљишта и објеката изграђених на том земљишту, док правило *superficius solo cedit* значи да објекат подигнут на неком земљишту дели судбину тог земљишта тако да је власник земљишта уједно и власник изграђеног објекта. Када постоји одступање од правила јединства непокретности и од правила *superficius solo cedit*, тада уместо јединства постоји дисконтинуитет непокретности и правног режима објекта и земљишта на којем је тај објекат изграђен. У конкретном случају, тај дисконтинуитет је препрека за примену начела еластичности хипотеке, одн. правила да се хипотека протеже и на новоизграђени објекат у случају када он није изграђен уместо објекта на којем је установљена хипотека. У супротном би власник објекта могао да успоставља хипотеку и на земљишту које није у његовој својини.

Према неспорном стању ствари (које се види из јавних исправа – листова непокретности из предметног периода) земљиште на кат. парцели 3351 КО Нови Сад I је у јавној - државној својини, што је препрека да се хипотека на објекту у приватној својини, путем кат. парцеле „пренесе“ на новоизграђени објекат, који није изграђен уместо оног на којем је постојала хипотека. У супротном, хипотека би морала да „зарони“ у право својине трећег лица, одн. метафорички посматрано, морала би да „прескочи“ земљиште на којем су изграђене непокретности, да право својине на земљишту не би била препрека да се успостави веза новоизграђеним објектима. Одступање од правила јединства непокретности и правила

superficius solo cedit постоји само ако је новоизграђени објекат саграђен на истом месту као онај који је порушен и на којем је установљена хипотека.

У прилог оваквог правног схватања говори и примена начела специјалности хипотеке, одн. начело специјалности хипотеке поставља границе до којих се може правилно применити начело еластичности хипотеке. Начело еластичности хипотеке „шири“ домаћај хипотеке само ако постоји јединство непокретности. Ако то јединство непокретности (земљишта и изграђеног објекта) не постоји, проширење хипотеке на други изграђени објекат би била повреда начела специјалности хипотеке.

Суштина погрешне примене материјалног права састоји се у погрешној примени начела еластичности хипотеке, те је на тај начин другостепени суд погрешно применио и начело специјалности хипотеке, незаконито проширујући хипотеку и на оне непокретности које нису биле предмет Споразума о заснивању заложног права. То је посебан разлог (незастан од погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде правила поступка) због којег је другостепени суд погрешно применио правило из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци..

3. 4. Одлучивање мимо тужбеног захтева

Тужилац подсећа да су и првостепени и другостепени суд избегли да се изричито изјасне да ли је Споразум о заснивању заложног права закљученог између првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.године ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означене у В листу I. део и то зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат. парцели 3351/2 и зграда друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м² изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад I., као и да ли је успостављена хипотека ништава, што се подразумева ако је уписана без ваљаног правног основа. Уместо јасног правног става о основаним тужбеном захтева, другостепени суд није ценио Споразум о заснивању заложног права, већ је жалбу на првостепену пресуду одбио уз погрешну примени чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци. Да би се уопште могла применити одредба чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци, претходно питање је да ли је и на којој непокретности по основу Споразума о заснивању заложног права заснована хипотеке, а потом да ли је нема од тих непокретности пропала и да ли је власник обнављањем те непокретности (која је пропала) поново успоставио хипотеку, овог пута по основу закона. Примена чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци није могућа без расправљања наведених питања.

Уместо одлучивања о тужбеном захтеву онако како гласи, судови су тражили „правни начин“ како да оправдају хипотекарно право првотуженог, проналазећи да хипотеке на новоизграђеним објектима бр. 11 и 12. имају основ не у Споразуму о заснивању заложног права, већ у самом закону. Првостепени и другостепени суд су цитирали садржину (изреке) решења Службе за катастар непокретности Нови Сад 952-02-6142/2007-у1 од 20.3.2008. и 15.5.2008. у контексту приговора првотуженог да постоји пресуђена ствар у смислу чл. 106е и чл. 106ж. тада важећег Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима, али нису цитирали део образложења решења Службе за катастар непокретности Нови Сад 952-02-6142/2007-у1 од 20.3.2008. у којем се наводи да је упис хипотеке у корист првотуженог извршен по основу Споразума о заснивању заложног права закљученог између првотуженог и друготуженог, који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.године.

Argumentum a contrario, упис спорних хипотека није извршен по основу законског права из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци. Према томе, и након правноснажности решења Службе за катастар непокретности Нови Сад 952-02-6142/2007-ц1 од 20.3.2008. и 15.5.2008. (које производи правно дејство само између прво и друго туженог) остаје спорно правно питање да ли је Споразум о заснивању заложног права закљученог између првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. ваљан правни основ за упис права хипотеке у корист првотуженог.

Одредбе чл. 106е и чл. 106ж. тада важећег Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима ограничавају право подношења тужбе за оспоравање уписаног права на непокретностима само на лице које сматра да му је повређено његово књижно право (које је уписано у катастар), што је и логично имајући у виду да то лице учествује као странка у поступку уписа новог права на непокретности (сходно чл. 106а и чл. 106б истог закона), те да као књижни власник има могућност да тужбу поднесе у законом одређеном субјективном року од 3 месеца и објективном року од 2 године. За остала лица, па и за тужиоца, овај рок не важи. У том смислу, првостепена пресуда је у делу одбијања приговора пресуђене ствари постала правноснажна и не може се мењати, нити се на преклузију подношења тужбе може позивати другостепени суд. Стога није јасно зашто је другостепени суд цитирао одредбе чл. 106е и чл. 106ж. тада важећег Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима.

Слична је ситуација и са наводима из првостепене и другостепене пресуде о закључку стечајног суда о утврђеним потраживањима, па и разлучном праву намирења првотуженог по основу успостављене хипотеке. Тужилац је у жалби навео да суд није образложио о ком закључку се ради, те да је то битна повреда правила поступка, али о томе се другостепени суд није изјаснио. У другостепеној пресуди нема образложења ни о жалбеном наводу који се тиче правног става из првостепене и другостепене пресуде да су судови погрешно закључили да је тужилац могао, а није оспоравао утврђено разлучно право намирења потраживања првотуженог. Тако је тужилац у жалби навео да је суд погрешно применио одредбе чл. 94-96. Закона о стечајном поступку. Према одредби чл. 94. ст. 1. Закона о стечајном поступку, потраживање се сматра утврђеним ако није оспорено од стране стечајног управника или од стране стечајних поверилаца у року од 40 дана од пријема последње пријаве. Према чл. 94. ст. 5. Закона о стечајном поступку, против закључка (о листи потраживања) приговор може поднети стечајни управник и стечајни поверилац, с тим што стечајни поверилац може оспоравати закључак само у делу који се тиче његовог потраживања. Одредба чл. 96. Закона о стечајном поступку регулише поступак упућивања на парницу у случају оспоравања потраживања у смислу чл. 94. Закона о стечајном поступку. На тај начин право оспоравања дато је само стечајном повериоцу у односу на признато право другог стечајног повериоца. Наведене одредбе не регулишу питање могућности оспоравања признатог разлучног права намирења. У том смислу није основано позивање првостепеног и другостепеног суда да је тужилац као стечајни поверилац имао правну могућност да оспорава признато разлучно право првотуженог.

Разлучно право је регулисано чл. 38. Закона о стечајном поступку, који одређује да повериоци који имају заложно право или право намирења на стварима или правима о којима се воде јавне књиге или регистри имају право на намирење на тој ствари или праву. Према наведеном, разлучно право, у случају када се односи на хипотеком обезбеђено потраживање, представља стварноправно обезбеђење потраживања које је предмет стечајне пријаве потраживања. Када разлучни поверилац подноси разлучну пријаву потраживања, он с једне стране истиче стечајно потраживање, на које се односе одредбе чл. 94-96. Закона о стечајном поступку, а с друге стране тражи да стечајни управник евидентира његово раније стечено право на одвојено намирење из хипотеком оптерећене непокретности. У том смислу, утврђење (признање) стечајног

управника се односи само на стечајно потраживање, док се различно право не признаје, већ само евидентира. Акт стечајног управника о прихватању захтева различног повериоца да се његово стечајно потраживање првенствено намирује из средстава продаје одређене непокретности не значи да је тим актом креирано различно право, које раније није постојало, већ да је само евидентирано као стварноправно овлашћење различног повериоца. Како се ради о стварноправном овлашћењу различног повериоца, то се на питања правне ваљаности основа успостављања хипотеке не примењује Закона о стечајном поступку.

Хипотека (одн. различно право намирења у стечајном поступку) стиче се када се кумулативно испуне два услова, када постоји правни основ (*iustus titulus*) и када се такво стварно право упише у јавни регистар непокретности (*modus acquirendi*). Споразум о заснивању заложног права потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. је правни основ (*iustus titulus*) за стицање хипотекарног права на непокретностима друготуженог, а ради обезбеђења потраживања првотуженог према друготуженом и то само оних непокретности које су наведене у том споразуму. Тужилац не оспорава правну ваљаност наведеног правног основа (*iustus titulus*) као таквог, нити истиче да је он ништав. На основу наведеног споразума успостављена је хипотека на ваљан правни начин и то само у односу на непокретности које су наведене у том споразуму.

Тужилац истиче да се зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат. парцели 3351/2 и зграда друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м² изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад I НЕ НАЛАЗЕ у Споразуму о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. и да овај Споразум није ваљан правни основ за успостављање хипотеке на новоизграђеним објектима који нису постојали у време потписивања наведеног Споразума. Суштина тужбеног захтева је да не постоји (*iustus titulus*) за стицање хипотекарног права на новоизграђеним непокретностима друготуженог. О том и таквом тужбеном захтеву судови се нису изјаснили. Без правног основа (*iustus titulus*) хипотека не постоји. Без ваљаног правног основа за упис хипотеке, она не може производити правно дејство у правном саобраћају, без обзира да ли је уписана у катастар непокретности (*modus acquirendi*).

Тужилац је у жалби навео да је првостепени суд пропустио да оцени и како је првотужени у стварности исходовао упис хипотеке, иако за то није имао основа у Споразуму о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. одн. није уопште ценио допис првотуженог од 29.06.2007. упућен Служби за катастар непокретности, под називом: „Давање сагласности за упис хипотеке“. Према наведеном писмену, првотужени је (у својству хипотекарног повериоца) дао (сам себи) сагласност за упис хипотеке на новоизграђеним објектима као средство обезбеђења по уговору о дијарском кредиту од 06.06.2006. на основу којег је друготуженом одобрен кредит у износу од 7.831.000 евра. Према томе, правни основ за упис спорне хипотеке није био Споразум о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. већ допис првотуженог као хипотекарног повериоца. За то нема основа ни у бз. Закона о основама својинскоправних односа, нити у чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци. За такав упис хипотеке нема било каквог материјалноправног основа. Да ли пропуштање да се судови изјасне о наведеном писмену првотуженог има везе са поднетом кривичном пријавом против НН лица у катастру непокретности, остаје само да се нагађа?

Првостепени и другостепени судови нису доследно објаснили правни значај усвојеног Плана реорганизације на утврђено различно право првотуженог. Првостепени и другостепени судови се

позивају на усвојени План реорганизације као извршну исправу, али не објашњавају на шта се односи извршна исправа.

Према чл. 133. ст. 1. Закона о стечајном поступку после усвајања плана реорганизације сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се само према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације има снагу извршне исправе и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Наведена „извршна исправа“ није извршна исправа чија се законитост не може испитивати, као што је то случај са правноснажним судским одлукама, које су донете у смислу ЗПП. Ово стога што према чл. 139. ст. 1. т. 1. Закона о стечајном поступку - стечајни судија доноси решење о започињању банкрутства ако суд утврди да стечајни дужник примењује план реорганизације чије је усвајање издејствовано на преваран или незаконит начин. То значи да је правилност и законитост хипотеке на новоизграђеним објектима претходно питање за законитост усвојеног плана реорганизације, који не би био усвојен да за њега није гласао првотужени као различни поверилац у посебној класи различних поверилаца. Уколико би суд стао на становиште да се правилност хипотеке не може испитивати само зато што је усвојени план извршна исправа, тада никада не би могла да се примени одредба чл. 139. ст. 1. т. 1. Закона о стечајном поступку, што такав правни став чини неоснованим. О правној природи хипотеке као стварног права на туђој ствари и важности примене правног принципа *numerus clauses* (у смислу да не могу обликовати стварна права, па и хипотека - планом реорганизације као посебном врстом уговора), тужилац се детаљније изјаснио у жалби, с тим што о тим наводима другостепени суд није дао било какво изјашњење. Другостепени суд се посебно није изјаснио о жалбеном наводу да хипотека као основ различног права првотуженог морала је да пуноважно постоји у тренутку отварања стечајног поступка на друготуженим, одн. такво право не може бити „креирано“ планом реорганизације уколико пре усвајања плана није постојао правно ваљан основ за хипотеку.

Сходно наведеном, основаност признатог различног права првотуженог не зависи од закључка стечајног судије о утврђеним потраживањима, нити од Плана реорганизације, већ од правне подобности Споразума о заснивању zaloжног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. за успостављање хипотеке на предметним непокретностима, у смислу чл. 8. Закона о хипотеци. Када наведени споразум није правно подобан за конституисање хипотеке на новоизграђеним објектима бр. 11 и 12, хипотека и различно право намирења се не може стећи ни закључком стечајног суда нити Планом реорганизације.

3.5. Другостепени суд није одлучио о жалби на део изреке првостепене пресуде која се односи на одлуку о привременој мери, нити у образложењу постоји било какав навод о евентуалној неоснованости жалбе тужиоца на одбијање захтев за одређивање привремене мере. Како је одлука о тужбеном захтеву неправилна и незаконита, тако је и „прећутно“ одбијање жалбе тужиоца на одлуку (решење) о привременој мери неосновано.

3.6. Остали разлози незаконитости првостепене и другостепене пресуде.

Тужилац је у жалби навео да у сваком парничном предмету када се као тужилац или умешач јавља Илија Девећ, суд „не чује“ његове наводе, „не види“ доказе које доставља, нити разматра правне аргументе које истиче. Тако је нпр. у парничном предмету пред Вишим Судом у Новом Саду у којем је Илија Девећ тужио град Нови Сад за накнаду *вануговорне штете*, суд је одбио тужбени захтев наводећи да странке нису биле у *уговорном односу* (парнични предмет П. 249/2011), у парничним предметима где је тужилац АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, тужени град Нови Сад, а Илија Девећ умешач на страни тужиоца (парнице П. 1327/2015, П. 197/2017 и П.

191/2016) судови су стали на становиште, иако узрок настанка штете и даље постоји – о којем се изјашњавао и Врховни касациони суд у ревизијској пресуди Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013. да тужилац нема право на накнаду штете и поред тога што су вештаци утврдили висину штете, све са образложењима да је тужилац исцрпео своје право на накнаду штете. У погледу примене материјалног права, судови, као и у овом парничном предмету, нису разматрали онај правни основ на који се тужилац позивао, већ су тужбени захтев одбијали због неког другог разлога. Тако је нпр. судови (па ни Врховни касациони суд у ревизијској пресуди Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013.) нису наводили на основу ког материјално-правног основа заснивају став да је тужилац у парницама П. 1327/2015, П. 191/2016 исцрпео право на накнаду штете, те да ли је то уопште правно могуће ако штета и даље настаје, већ су се позивали (нпр. у пресуди Пж. 2658/2018 од 12.09.2019. којом је одбијена жалба у предмету П. 191/2016) да тужилац нема право на реституцију по основу ништавог правног посла, иако се тужбени захтев односио на накнаду штете, а не на реституцију. Такође, у погледу примене материјалног права судови нису примењивали правило о системском тумачењу права и јединства правног поретка (чл. 4. ст. 1. Устава РС), па су тако одредбу чл. 1. уговора од 8.5.2006. којег су закључили друготужени и град Нови Сад огласили ништавом, са позивом на одредбу чл. 14. ЗОО, иако се ова одредба не примењује након што су правила конкуренције регулисана посебним законом (прво Законом о заштити конкуренције - Службени гласник РС, бр. 79/2005, а потом и Законом о заштити конкуренције - Службени гласник РС, бр. 51/2009 и 95/2013.), те су, без спроведеног доказног поступка утврдили ништавост прво одредбе чл. 1. уговора од 08.05.2006. (пример ревизијске пресуде Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013.), а потом су у облику решавања претходног правног питања ову ништавост проширили и на цео уговор (нпр. пресуда Привредног апелационог суда 5 Пж. 1102/2018 од 16.05.2019. и пресуда Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019.). У тим поступцима Илија Девећ је био умешач на страни АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, јер је имао правни интерес да успе у парници, оствари право на накнаду штете, те да се из тако досуђеног износа намире сви стечајни и разлучни повериоци привредног друштва АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, чије је он појединачно највећи акционар. Поред тога, Илија Девећ је и јемац за потраживања највећих поверилаца привредног друштва АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад.

Доследно наведеном, и у овом парничном предмету другостепени суд заснива пресуду на чињеничном стању које „утврђује“ - супротно чињеничном стању које је утврђено у налазу судског вештака Срђана Мрђена. Другостепени суд иде и даље, па проширује дејство правила из чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци, без икаквог правног основа.

Зашто суд „не чује“ речи, „не види“ доказе и не разматра правне разлоге које износи Илија Девећ? Зашто је Илија Девећ остракован (грч. *ostrakismos*) из правног система Србије? Тужилац подсећа да је Илија Девећ инвеститор у АТП „Војвдину“ а.д. те да је Европски парламент у Резолуцији Б7-0000/2012 од 02.03.2012. разматрајући процес европске интеграције Србије у т. 17. указао да је Илија Девећ као инвеститор оштећен, те да је и Савет за борбу против корупције у саопштењу 72 бр. 733-00-5789/2012 од 06.09.2012. г. под насловом: „Међународни арбитражни спорови у процесу приватизације и штетно поступање Агенције за приватизацију“, на стр. 8-10. описују неправилности у поступању према Илији Девећу као инвеститору, оценио: „Све напред наведено у вези АТП Војводина упућује на класичан пример бахатог понашања према инвеститорима“.

***

Због свега наведеног, ревизија је основана, те тужилац предлаже да је ревизијски суд усвоји.

Београд, 26.10.2020.

Пуномоћник тужиоца

Добрић
ДЛВОКАТ

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
5 Пж 587/20
01.10.2020. године
Београд

19. 10. 2020

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____	Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕНО 12. 10. 2020	
Таксирано са _____ днн. Без таксе	Мањак таксе од _____ динара
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Весне Тодоровић, председника већа, судије Ђорђа Јовановића и судије Љиљане Миловановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Девид Илије из Београда, чији је пуномоћник Ђокић Небојша, адвокат из Београда, против тужених „Credit Agricole Banka Srbija“ ад из Новог Сада, туженог првог реда, чији је пуномоћник Игор Пршић, адвокат из Београда и Аутотранспортно предузеће Војводина ад из Новог Сада, туженог другог реда, ради утврђивања ништавости – вредност спора 676.626.591,60 динара, решавајући по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Новом Саду П 1063/17 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и пресуда Привредног суда у Новом Саду П 1063/17 од 31.10.2019. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

II ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог првог реда за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Изреком побијане пресуде је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тужилац тражио да се утврди да Споразум о заснивању zaloжног права закључен између тужених првог и другог реда пред Општинским судом у Новом Саду дана 22.06.2006. године није ваљан правни основ (подобна исправа) за успостављање хипотеке у корист туженог првог реда на некретнинама туженог другог реда и то згради друмског саобраћаја бр. 1. површине у габариту 4.921 м², изграђене на катастарској парцели бр. 3351/1 (стари бр. 11 на катастарској парцели бр. 3351/2) и згради друмског саобраћаја бр. 1 површине у габариту 2.821 м², изграђене на катарској парцели 3351/2 (стари објекат 12 на катастарској парцели бр. 3351/2) све уписано у листу непокретности 11.622 КО Нови Сад 1 и да се утврди да је ништава хипотека на наведеним објектима уписана решењем Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-6142/07-Ц-1, од 20.03.2008. године у корист туженог првог реда на основу Споразума о заснивању zaloжног права тужених првог и другог реда пред Општинском судом у Новом Саду И. бр. 3252/06 од 22.06.2006. године, ставом II изреке је одбијен предлог за одређивање привремене маре тужиоца да се ради обезбеђења његовог потраживања забрани туженом другог реда да на било који начин отуђи зграду друмског саобраћаја бр. 1, површине у габариту 4.921 м², изграђену на

катастарској парцели бр. 3351/1 и зграду друмског саобраћаја бр. 1 површине у габариту 2.821 м², изграђену на катастарској парцели бр. 3351/2 и да се туженом првог реда забрани да реализује различно право на наведеним некретнинама која привремена мера би важила до правоснажног окончања спора са уписом у РГЗ- Служби за катастар непокретности, одбијен је у целости приговор пресуђене ствари изјављен од стране туженог првог реда као неоснован, а тужилац је обавезан да туженом првог реда на име трошкова исплати износ од 891.440,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а туженом другог реда износ од 64.210,00 динара с тим да је за износ трошкова преко досуђеног захтев тужиоца одбијен.

Благовременом и дозвољеном жалбом тужилац побија означену пресуду са свих законом дозвољених разлога. У смислу навода жале је посебно указао на битну повреду поступка из тач. 12. чл. 374. ст. 2. Закона о парничном поступку да је изрека пресуде нејасна и противречна и да пресуда има недостатака због којих се њена правилност не може испитати. Посебно указује да је суд пропустио да се изјасни да ли је споразум о заснивању заложног права тужених 1. и 2. реда који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године ваљан правни основ за успостављање хипотеке. У том смислу истиче да се зграда друмског саобраћаја бр. 11 површине у габариту 4.921 м² изграђена на кп. бр. 3351/2 и зграда друмског саобраћаја бр. 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2.821 м² изграђена на кп. бр. 3351/2 уписано у листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1 не налазе у споразуму о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године. У смислу навода жалбе је предложио да се ожалбена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи и тужбени захтев тужиоца у целости усвоји као основан.

У одговору на жалбу је тужени првог реда оспорио наводе изјављене жалбе тужиоца и предложио је да се жалба тужиоца одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди уз накнаду трошкова другостепеног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 од 28.09.2011. године и др.), Привредни апелациони суд, као другостепени, налази да жалба тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности. Насупрот наводима жалбе тужиоца изрека пресуде је јасна и разумљива, садржи образложење о одлучним чињеницама које нису у супротности са изведеним доказима, па нема недостатака због којих се њена правилност не може испитати.

Према стању у списима предмета тужилац је Привредном суду у Новом Саду дана 28.08.2017. године поднео тужбу са захтевом да се утврди ништавост хипотеке укњижене у корист туженог 1. реда на основу Споразума о заснивању заложног права туженог првог и туженог другог реда који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године, као и са захтевом да се утврди да такав споразум није ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист туженог првог реда. Тужилац је захтев тужбе ближе образложио истичући да су предмет споразума односно хипотеке непокретности и објекти 2, 3, 4, 5, 6, 8 и 10 уписани на кп. бр. 3351 у листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1, али не и зграда друмског саобраћаја бр. 11 у габариту 4.921 м² и зграда друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м² изграђене на кп. бр. 3351, јер у време закључења споразума ови објекти 11 и 12 нису ни били изграђени. Захтев тужбе је ближе образложио истичући да је Републички геодетски завод-Служба за катастар непокретности у Новом Саду решењем бр. 952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008. године „*супротно императивним прописима извршио рушење објекта бр. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 10 на кп. бр. 3351 (сада 3351/2) и истовремено*

уписао право својине на новоизграђеним објектима бр. 11 и 12 у корист туженог другог реда, а затим је извршен пренос хипотеке укњижене по основу споразума са објекта 3 и 4 на новоизграђене објекте 11 и 12 у корист туженог првог реда“.

Поред изнетог у чињеничном реферату тужбе је тужилац навео и то да је власник 38,84227% акција туженог 2. реда (према евиденцији Централног регистра хартија од вредности), те да је стечајни поверилац према туженом 2. реда на начин да је његово потраживање према унапред припремљеном плану реорганизације, који се над туженим другог реда проводи, утврђено као условно у другом и четвртом реду, да се потраживање заснива на Уговору о јемству између туженог другог реда и тужиоца од 09.11.2007. године и да се потраживање признаје као условно до износа који буде наплаћен од јемца у корист даваоца кредита (туженог првог реда).

Предлогом за одређивање привремене мере је тужилац тражио да се туженом првог реда забрани да реализује различно-хипотекарно право на непокретностима-згради друмског саобраћаја бр. 11 површине у габариту 4.921 м² и згради друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м² које су изграђене на кп. бр. 3351/2, а уписане у листу непокретности бр. 11622 КО Нови Сад 1. Предлог за одређивање привремене мере је ближе образложио истичући да би „реализацијом хипотеке или отуђењем наведених објеката тужилац претрпео ненадокнадиву штету“.

Тужени првог реда је захтев тужиоца у целости оспорио. Од постављеног тужбеног захтева се бранио истичући да је различно право туженог првог реда на непокретностима у власништву туженог другог реда утврђено планом реорганизације који је прихватио и тужилац и који у смислу законских одредаба стечаја има својство извршне исправе и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, да је потраживање туженог првог реда као различно утврђено коначном листом признатих и оспорених потраживања по закључку са испитног рочишта од 10.06.2009. године, да је туженом првог реда статус различног повериоца оспорила „Комерцијална банка“ ад Београд, као поверилац туженог 2. реда, те да је пресудом Привредног суда у Новом Саду П 929/10 од 02.07.2010. године која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 12770/10 од 08.12.2011. године захтев „Комерцијалне банке“, као тужиоца у наведеној парници одбијен као неоснован.

Из списка предмета се утврђује да је пред Општинским судом у Новом Саду у предмету И 3252/06 на основу заједничког предлога повериоца односно правног претходника туженог првог реда и туженог другог реда дана 22.06.2006. године донето решење којим се одређује обезбеђење новчаног потраживања повериоца-банке према туженом другог реда по Уговору о динарском кредиту бр. 00-421-0102529.7 тип ВРФ од 06.06.2006. године по коме је банка-поверилац одобрила кориснику (туженом 2. реда) кредит за изградњу међумесне аутобуске станице у износу од 7.831.000,00 ЕУР, а заложно право је засновано на зградама описаним у тач. 2. предметног споразума и то на зградама-објектима од 1 до 10 на кп. бр. 3351 све уписано у листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1. У листу непокретности је спроведен упис заложног права хипотеке на непокретности у власништву АТП Војводина на основу решења Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године, а овај упис у катастру је спроведен 27.09.2006. године.

Републички геодетски завод-Служба за катастар непокретности у Новом Саду је дана 20.03.2008. године донео решење по службеној дужности бр. 952-02-6142/07-Ц-1 којим дозвољава да се у листу непокретности бр. 11622 КО Нови Сад 1 упише промена на кп. бр. 3351 у површинама означеним под тач. 1. решења на начин да се са дотадашњег носиоца права коришћења АТП Војводина врши укњижба права својине у корист АТП Војводина ад Нови Сад са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то згради друмског саобраћаја бр. 11 површине у габариту 4.921 м² и згради друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м² обе изграђене на кп. бр. 3351. У истом

решењу је извршена укњижба на основу решења Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године-заложно право (хипотека) на непокретности у власништву туженог другог реда за обезбеђење новчаног потраживања туженог првог реда по уговору о динарском кредиту у износу од 7.831.000,00 еура све по условима из закљученог уговора и то на непокретности-згради друмског саобраћаја бр. 11 површине у габариту 4.921 м² и на непокретности-згради друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м² изграђене на кп. бр. 3351 са датумом уписа 27.09.2006. године. Истим решењем је извршена укњижба заложног права-извршне вансудске хипотеке у корист „Комерцијалне банке“ ад Београд по основу уговора о кредиту и изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду на згради друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м², а уписана је и хипотека-заложно право на основу решења Министарства финансија-Пореске управе од 07.08.2007. године у износу од 97.658.045,34 динара.

Наведено првостепено решење Републичког геодетског завода је побијано у управном поступку од стране тужиоца, као и туженог другог реда са предлогом да се исто огласи ништавим, што је од стране другостепеног Републичког геодетског завода одбијено решењем 07 бр. 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године чиме је наведено решење Републичког геодетског завода постало коначно у управном поступку.

Привредни суд у Новом Саду је решењем П 1063/17 од 25.10.2017. године одбио предлог тужиоца за издавање привремене мере, а наведено решење је по жалби тужиоца укинута решењем Привредног апелационог суда Пж 6760/17 од 21.12.2017. године.

Привредни суд у Новом Саду је иза тога донео решење П 1063/17 од 07.02.2018. године којим је предлог тужиоца за издавање привремене мере којом би се ради обезбеђења неовчаног тужиоцевог потраживања утврдило да споразум о заснивању заложног права туженог првог и другог реда прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године није ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист туженог првог реда на ближе описаним некретнинама туженог другог реда (и то згради друмског саобраћаја бр. 1 површине у габариту 4.921 м² изграђене на кп. бр. 3351/1 (стари бр. 11 на кп. бр. 3351/2) и на згради друмског саобраћаја бр. 1 површине 2.821 м² изграђене на кп. бр. 3351/2 (стари објекат бр. 12 на кп. бр. 3351/2) и да се утврди да је ништава хипотека укњижена на основу решења Републичког геодетског завода од 20.03.2008. године, као и да се туженом другог реда забрани да на било који начин отуђи наведене некретнине одбијен као неоснован, а наведено решење је решењем Привредног апелационог суда Пж 2079/18 од 13.06.2018. године укинута.

У наставку поступка је суд прочитао списе предмета Републичког геодетског завода бр. 952-02-6142/2007-Ц-1, а извео је и геодетско вештачење од стране судског вештака геодетске струке из Новог Сада.

Према усменом изјашњењу судског вештака са расправе која је пред судом одржана дана 31.10.2019. године „*објекти бр. 11 и 12 изграђени на парцели 3351 су изграђени на парцели на којој је првобитно била успостављена хипотека у корист туженог 1. реда*“.

Привредни суд у Новом Саду је донео побијану пресуду П 1063/17 од 31.10.2019. године којом је у целости одбио тужбени захтев тужиоца, као и предлог за одређивање привремене мере.

Образлажући разлоге за доношење овакве одлуке првостепени суд истиче да је „без утицаја на постојање хипотеке промена фактичког стања на коју се тужилац позива, обзиром да је хипотека ваљано уписана, те да би у супротном касније промене фактичког стања могле довести до неоправданог оштећења повериоца који се поуздао у јавне књиге и строго начело уписа када су у питању ови регистри“.

Првостепени суд се позива и на чл. 106е. Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима (који је важио у време сачињавања спорног записника), на одредбе чл. 63., 64. и 68. Закона о основама својинскоправних односа, као и на одредбе чл. 93. и 94. Закона о стечајном поступку који је у спорном периоду био у примени.

Побијана пресуда првостепеног суда је правилна.

Споразумом о заснивању заложног права који је закључен између правног претходника туженог првог реда и туженог другог реда ради обезбеђења потраживања туженог првог реда по Уговору о динарском кредиту од 06.06.2006. године засновано је заложно право на непокретности у својини дужника (туженог 2. реда) и то на згради друмског саобраћаја (бр. зграде 1), згради техничких услуга (бр. зграде 2), згради друмског саобраћаја (бр. зграде 3), згради друмског саобраћаја (бр. зграде 4), помоћној згради (бр. зграде 5), помоћној згради-хангару за прање кола (бр. зграде 6), помоћној згради-портирници (бр. зграде 7), помоћној згради-портирници (бр. зграде 8), згради друмског саобраћаја (бр. зграде 9) и помоћној згради-портирници (бр. зграде 10), што у природи представља трафо станица, контејнер, диспечери, контејнер-портир, управна зграда, пумпа за гориво, зграда радионице, ресторан лимарска и фарбарска радионица, зграда за технички преглед, аутоматска перионица, коловоз и паркинг, надстрешнице за бицикле, благајна, зидана портирница, а све изграђено на кп. бр. 3351 уписано у листу непокретности 11622 КО Нови Сад, као и на пословном простору друмског саобраћаја бр. 8 површине 731 м² у делу од 47884/73093 на VII спрату пословне зграде друмског саобраћаја бр. 69 у ул. Булевар ослобођења у Новом Саду изграђене на кп. бр. 7149/2 уписане у листу непокретности 19355 КО Нови Сад, а наведени Споразум је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године. Републички геодетски завод-Служба за катастар непокретности Нови Сад је након тога донео решење 952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008. године којим је дозвољена у листу непокретности бр. 11622 КО Нови Сад 1 промена културе и класе на кат. парц. 3351 са дотадашњег носиоца права коришћења (туженог 2. реда) АТП Војводина Нови Сад са делом поседа 1/1 и укњижба права својине туженог 2. реда на новоизграђеном објекту и то згради друмског саобраћаја бр. 11 површине у габариту 4.921 м² изграђеној на кп. бр. 3351 и згради друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м² изграђене на кп. бр. 3351 и укњижбе по основу решења Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године заложног права-хипотеке на непокретности туженог 2. реда за обезбеђење новчаног потраживања банке (правног претходника туженог 1. реда по Уговору о кредиту од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000,00 ЕУР, односно 676.626.591,60 динара по куповном курсу утврђеном курсном листом банке на рок од 7 година и 10 месеци од дана закључења уговора са грејс периодом од 10 месеци и каматном стопом у висини тромесечног еурибора курс 4,5% на годишњем нивоу у динарској противвредности по продајном курсу утврђеном од стране банке. Наведено решење је по жалби тужиоца и туженог 2. реда са захтевом да се исто огласи ништавим потврђено решењем Републичког геодетског завода 07 бр. 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године.

На овај начин је тужени првог реда у смислу чл. 102. и 236. тада важећег Закона о извршном поступку стекао разлучно право над предметним непокретностима.

Следи да је на овај начин у корист туженог 1. реда конституисана хипотека у смислу Закона о хипотеци.

Чланом 8. Закона о хипотеци је прописано да хипотека настаје уписом у надлежни регистар непокретности на основу (1) уговора или судског поравнања (уговорна хипотека); (2) заложне изјаве (једнострана хипотека); (3) закона (законска хипотека) и (4) судске одлуке (судска хипотека). Чланом 43. овог Закона је дефинисан испис хипотеке, па је ст. 1. овог члана прописано да хипотека престаје исписом из

регистра у који је била уписана у складу са законом, а према ст. 2. овог члана испис хипотеке се врши на захтев дужника, власника или повериоца ако обезбеђено потраживање престане на начин дозвољен законом. Чланом 45. овог Закона је дефинисан пропаст непокретности, па је ст. 1. овог члана прописано да хипотека престаје и кад предмет пропадне у целисти и власник може да захтева испис хипотеке, према ст. 2. овог члана хипотека се поново успоставља ако власник обнови предмет, а поновни упис се врши по самом закону, а према ст. 3. овог члана хипотека се своди на преостали део ако предмет делимично пропадне, а исплата уписа врши се по самом закону.

У конкретном случају је управо према чињеничним наводима тужбе извршен пренос хипотеке укњижене по основу споразума са објекта 3 и 4 на новоизграђене објекте бр. 11 и 12 у корист туженог 1. реда, а такав је упис извршен на основу чл. 45. ст. 2. Закона о хипотеци.

Чланом 59. Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима (који је важио у спорном периоду) подаци премера непокретности и подаци о катастарском класирању земљишта излажу се на јавни увид, по правилу за целу катастарску општину на подручју катастарске општине за коју се врши излагање, а према ст. 3. овог члана у поступку излагања утврђује се право својине и друга стварна права, као и други подаци који се односе на непокретности, а према чл. 106е. овог Закона ко сматра да је уписом права на непокретности повређено његово књижно право може тужбом надлежном суду тражити брисање уписа. Према ст. 2. овог члана суд код кога је покренута парница у смислу ст. 1. овог члана обавестиће Републички геодетски завод о покретању парнице у ком случају ће се у Г листу непокретности забележити покретање поступка, а према чл. 106ж. овог Закона се може поднети у року од 3 месеца од дана сазнања за извршење уписа, а најкасније у року од 2 године од дана извршења уписа.

У конкретном случају решењем Службе за катастар непокретности из Новог Сада од 20.03.2008. године је извршен упис хипотеке на непокретностима у својини туженог другог реда, а ово решење је одбијањем жалбе тужиоца и туженог другог реда да се исто огласи ништавим (од стране другостепеног Републичког геодетског завода решењем 952-02-1079/08 од 24.03.2009. године) постало коначно у управном поступку. Нема у списима предмета никаквих доказа да је тужилац покретао управни спор против наведеног другостепеног решења Републичког геодетског завода.

Туженом првог реда, као хипотекарном повериоцу чије је право одвојеног намирења утврђено у поступку стечаја над туженим другог реда и чије право у том поступку није било оспоравано од стране тужиоца или других поверилаца припада право на одвојено намирење, обзиром да се према свом домашају успостављена хипотека односи на сва побољшања и повећања вредности непокретности до којих је дошло након заснивања хипотеке као и на физичку промену предмета хипотеке по члану 45. став 2. Закона о парничном поступку. При томе, нема у списима предмета никаквог доказа да је власник хипотековане непокретности (тужени другог реда) обавестио повериоца о „физичком мењању предмета хипотеке“, под којим се подразумева и решење, нити доказа да се поверилац (тужени другог реда) са тиме писаним путем сагласио у смислу члана 17. Закона о хипотеци.

У конкретном случају су управо на парцели 3351 на којој су се налазили објекти на којима је конституисана хипотека у корист туженог првог реда (а то су према споразуму тужених првог и другог реда објекти од 1 до 10) новосаграђени објекти 11 и 12, па су због тога наводи жалбе тужиоца у смислу изнетог без основа.

Стоји чињеница да се првостепени суд у образложењу пресуде погрешно позвао на одредбе чл. 64. до 68. Закона о основама својинскоправних односа уместо на Закон о хипотеци. Закон о хипотеци је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 115/05 од

28.12.2005. године, а примењује се 60-ог дана од дана објављивања, односно од 25.02.2006. године. Наведена грешка нема утицаја на правилност пресуде. При томе из изјашњења судског вештака геодетске струке на расправи која је пред судом одржана 31.10.2019. године следи да су објекти 11 и 12 изграђени на парцели 3351 уместо објекта на којима је иницијално била успостављена хипотека, а тако што не спори ни тужилац у чињеничним наводима тужбе да је „извршен пренос хипотеке укњижене на основу споразума са објекта 3 и 4 на новоизграђене објекте 11 и 12 у корист туженог првог реда“.

Првостепени суд све наведено правилно констатује и захтев тужиоца одбија као неоснован дајући разлоге које и другостепени суд у свему прихвата.

Обзиром да тужбени захтев тужиоца није основан, то је правилно одбијен захтев тужиоца за одређивањем предложене привремене мере.

Жалилац у жалби понавља наводе истицане током поступка. Он у жалби истиче да се зграда друмског саобраћаја бр. 11 површине у габариту 4.921 м² и зграда друмског саобраћаја бр. 12 површине у габариту 2.821 м² изграђене на кп. бр. 3351/2 не налазе у споразуму о заснивању zaloжног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И 3252/06 од 22.06.2006. године, те да је нејасно како је суд дошао до закључка да налаз и мишљење вештака геодетске струке Срђена Мрђена не треба да се користи при утврђивању релевантних чињеница за пресуђење, да различно право мора бити пуноважно стечено и мора да постоји у тренутку отварања стечаја, те да у плану реорганизације над туженим 2. реда није расправљено питање да ли је спорна хипотека правно ваљана.

Ови наводи жалбе су били предмет оцене првостепеног суда и о њима су дати конкретни, довољни и јасни разлози. Суштина је у томе да је у корист туженог провог реда конституисана хипотека на објектима од бр. 1 до бр. 10 на кп. бр. 3351, да је након тога на тој парцели изграђен нови објекат бр. 11 и 12 чији упис је извршен у катастру непокретности, при чему се према свом домањају успостављена хипотека односи на сва побољшања односно физичке промене предмета хипотеке услед рушења и повећања вредности некретнине до којих је дошло након заснивања хипотеке.

Правилно су одмерени трошкови поступка применом важеће Адвокатске и Таксене тарифе и одлука је донета позивом на чл. 153. Закона о парничном поступку.

Одговор на жалбу туженог првог реда није био неопходан, па је и захтев туженог првог реда да му се признају трошкови другостепеног поступка у виду састава одговора на жалбу одбијен као неоснован.

Са изнетих разлога, а на основу чл. 390. Закона о парничном поступку је одлучено као у изреци.

ЂЈ/ЈВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Весна Тодоровић с. р.

ADVOKATSKA KANCELARIJA STANOJEVIĆ

Nikola B. Stanojević

Beograd, Vojvode Milenka br. 1

e-mail adynikolastanojevic@gmail.com tel/fax 011/2644-610 mob 063/625-866

VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NOVOM SADU

POSEBNO ODELJENJE ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE

Ktko 196/2019

Ovim podneskom dopunjujemo krivičnu prijavu protiv:

1. Divljak Aleksandra, izvršnog direktora Credit Agricole -Meridian banke AD Novi Sad

Dopunjujemo iz sledećih razloga što je u istom svojstvu i na isti način :

u periodu početkom 2015.godine u Novom Sadu, svestan da je njegovo delo i postupanje zabranjeno i suprotno zakonu o stečaju i planu reorganizacije , a čije je štetne posledice prihvatio.

Suprotno zakonu o stečaju i izglasanom planu reorganizacije na štetu svih poverilaca , ATP“Vojvodina“ kojima je priznato i utvrđeno pravo na stečajno potraživanje, a posebno Ilije Devića, a u cilju pribavljanja protivpravne imovinske koristi za Credit Agricole banku inicirao, nagovarao, ubedjivao kao i tajno u više navrata bez znanja organa stečajnog postupka stečajnog sudije, stečajnog upravnika tajno pregovarao o prodaji autobuske stanice ATP“Vojvodina“ gradu Novom Sadu, na taj način što je i pored donetog usvojenog Plana reorganizacije gde je kao glavna mera u prvoj fazi realizacije plana, predviđeno da će se sa gradom Novim Sadom postići dogovor koji bi omogućio funkcionisanje autobuske stanice ATP“Vojvodina“ i ostvarivanje prihoda iz kojih bi se u celosti namirili svi poverioci ATP“Vojvodine, a što se smatra izvršnom ispravom-sudskom odlukom, shodno Zakonu o stečajnom postupku, suprotno toj sudskoj odluci-planu reorganizacije vodio nekoliko puta razgovore sa gradonačelnikom Novog Sada Milošem Vučevićem, članom gradskog veća zaduženom za finansije Dejanom Mandiće i članom gradskog veća zaduženom za saobraćaj Nemanjom Vukčevićem, na temu prodaje autobuske stanice gradu Novom Sadu bez znanja rukovodstva ATP“Vojvodina“, stečajne uprave, a u periodu kada se od gradske uprave čekao odgovor na poziv za otvaranje razgovora koji je zvanično uputila ATP“Vojvodina“ na osnovu odluke Nadzornog odbora društva, a sve radi stavljanja u funkciju nove autobuske

stanice, što je za posledicu imalo da grad Novi Sad nije prihvatio poziv za razgovor, nije omogućio da autobuska stanica funkcioniše i ostvaruje prihod, što je kasnije prouzrokovalo da se u stečaju proglasi bankrotstvo ATP "Vojvodina", sa čim se saglasio i predstavnik „Credit Agricole banka“, pri čemu je posebno došlo do štetnih posledica za Iliju Devića u višemilionskom iznosu u evrima, a koji je jemčio ličnom imovinom za obaveze ATP "Vojvodina" prema bankama i to Credit Agricole banke, Čačanske banke sada Halk banke, AIK banka i Intesa banka a.d. Beograd koja je potraživanje prenela Hold Two, a koji poverioci se nisu mogli iz gore navedenih razloga naplatiti iz stečajne mase ATP "Vojvodina".

Čime je počinio krivično delo navedeno u krivičnoj prijavi.

S tim u vezi predlažemo da tužilaštvo ostvari uvid u zapisnik koji se dostavlja tužiocu uz dopunu krivične prijave.

Na sve navedene okolnosti neka se sasluša Aleksandar Divljak u svojstvu osumnjičenog i da se saslušaju sva lica koji su prisustvovala sednici odbora poverilaca, predstavnici grada koji se pominju u zapisniku, i da se ostvari uvid u spise stečajnog predmeta St 9/2010 kod Privrednog suda u Novom Sadu.

U Beogradu, 12.02.2020. godine

Oštećeni:

Ilija Dević

ZAPISNIK

sa sednice Odbora poverilaca ATP "Vojvodina" u proširenom sastavu

Datum održavanja: 20.02.2015. godine

Mesto i vreme održavanja: Novi Sad, Privrednikova 8a, 14:30h

Prisutni:

Budućnost AD Novi Sad, mb 08115184, ovl. lice Aleksandar Vujić

OTP Banka AD Novi Sad, mb 08603537, ovl. lice Biljana Gavrilović

Vojvodinalek DOO Novi Sad, mb 08371792, ovl. lice Dragan Mešeldžić

Tehnomag-term DOO Novi Sad, mb 08454965, ovl. lice Lazar Munižaba

Konturna agencija PR Božidar Bošković Novi Sad, mb 55791732, ovl. lice Božidar Bošković

Instalacije DOO Novi Sad, mb 08134227, ovl. lice Radoslav Ćurčić

Minik trade & engineering DOO Novi Sad, mb 08223629, ovl. lice Jova Nikić

CHW DOO Novi Sad, mb 20602112, ovl. lice Dušan Munižaba (po ovl. zastupa Lazar Munižaba)

Bojan Škrbić, direktor ATP Vojvodina Novi Sad

Milan Plečaš, stručni saradnik za pravne poslove ATP Vojvodina

Nikola Pavlović, stečajni upravnik ATP Vojvodina

Zapisničar: Dejan Radosavljević

DNEVNI RED:

1. Informacije o postupku pred Ustavnim sudom, i o postupcima ATP - nova tužba protiv Grada Novog Sada i ATP - JGSP Novi Sad
2. Razmatranje izveštaja o godišnjem radu ATP Vojvodina (tabela dostavljena predstavnicima poverilaca)
3. Informacija o odnosima u okviru PANONJABUS DOO
4. Razmatranje mogućnosti o pokretanju saobraćaja na linijama za Nemačku (elaborat CPV naknadno će biti dostavljen predstavnicima poverilaca)
5. Informacija o poseti predstavnika Grada Novog Sada ATP Vojvodina
6. Ročište zakazano za 24.02.2015. godine

Sednicu je otvorio Lazar Munižaba, član nadzornog odbora ATP Vojvodina, upoznavanjem prisutnih sa tačkama dnevnog reda. Reč je uzeo Mišan Plećaš, i obavestio Odbor poverilaca o trenutnim statusima postupaka koji se vode pred Ustavnim sudom i Privrednim sudom u Novom Sadu. Žalba Ustavnom sudu još uvek nije rešena, i neizvesno je kada će predmetni postupak biti sproveden i zaključen, s obzirom da Ustavni sud nema zakonski rok za rešavanje primljenih predmeta, niti je u obavezi da postupi po redosledu prijema istih. Žalba ATP Vojvodina u postupku za naknadu štete protiv Grada Novog Sada, za dodatnih 350 miliona dinara, takođe nije rešena, a vodi se pred Apelacionim sudom Privrednog suda u Novom Sadu. Pred istim sudom je u nerešenom statusu i žalba JGSP Novi Sad, a koja se odnosi na osporavanje Ugovora između ATP Vojvodina i Grada Novog Sada, i u kojem postupku je Sud doneo prvostepenu presudu u korist ATP Vojvodina. Neizvesno je takođe kada će ova dva žalbena postupka biti okončana, uz napomenu da u zakonu postoji instruktivni rok od 9 meseci za rešavanje drugostepenih predmeta, ali navedeni rok nije obavezujući za postupajuće Sudove. Direktor ATP Vojvodina Bojan Škrbić je prisutne obavestio da po svim navedenim postupcima pored inicijalno predate dokumentacije, nije bilo daljih postupanja, niti naknadno predatih podnesaka ili primedbi od strane učesnika u sporovima. Lazar Munižaba je istakao važnost potvrđivanja prvostepene presude u postupku koji se odnosi na tužbu JGSP Novi Sad protiv Grada Novog Sada i ATP Vojvodina, s obzirom da ona u celosti konstatuje pravosnažnost potpisanog Ugovora između grada Novog Sada i ATP Vojvodina o premeštanju međumesečnog autobusnog saobraćaja i pratećih usluga na autobusku stanicu u vlasništvu ATP Vojvodina.

Po drugoj tački dnevnog reda (Obaveštenje o poslovanju ATP Vojvodina za 2014. godinu), direktor ATP Vojvodina Bojan Škrbić saopštio je podatke o pozitivnom poslovanju u prethodnoj kalendarskoj godini, sa popunjenošću kapaciteta koje je moguće upostiti od 75 procenata (izdavanje novog i starog servisa, parking prostora i deo poslovnog prostora - lokala na novoj autobuskoj stanici), gde su ostvareni prihodi iznosili 27 miliona dinara, a rashodi 16 miliona dinara. Ostvareni su i vanredni prihodi i rashodi, s tim da su se vanredni rashodi u najvećoj meri odnosili na troškove sudskih taksi za postupke koji su u toku. Iskazana dobit ATP Vojvodina u konačnom prikazu poslovanja za 2014. godinu iznosi 7.874.000,00 dinara. Postoji manji deo nenaplaćenih potraživanja prema zakupcima parking prostora, ali se očekuje da u narednom periodu i ta potraživanja budu izmirena. Registrovana su manja kašnjenja u plaćanju zakupa novog servisa, ali su i te obaveze regulisane od strane zakupca u prvom i drugom mesecu tekuće godine. Mišan Plećaš je naglasio važnost pozitivnog poslovanja ATP Vojvodina i u narednom periodu, kako ne bi došlo do trošenja resursa sadržanih u stečajnoj masi preduzeća. Bojan Škrbić je obavestio predstavnike poverilaca da se na bročenom namenskom računu u Unicredit banci nalazi 54 miliona dinara, što je neraspodeljeni deo novčanih sredstava koja su

uplaćena po reviziji presude Privrednog suda u Novom Sadu, od strane Kasacionog suda. U prethodnoj godini ostvaren je prihod po osnovu kamate na ova oročena sredstva, u iznosu od 4.536.000,00 dinara. U narednom periodu, a pod uslovom da se sredstva ne razoročavaju zbog nekih posebnih razloga (obaveze prema Poreskoj upravi i sl.), očekuje se mesečni prihod po ovom osnovu u iznosu od oko 400.000,00 dinara. U toku tekuće godine 2.000.000,00 dinara sa ovog namenskog računa je utrošeno za namirenje poverilaca čija su potraživanja naknadno utvrđena.

Treća i četvrta tačka dnevnog reda odnose se na informacije o poslovanju preduzeća Panonijabus DOO, u kojem ATP Vojvodina poseduje vlasnički udeo od 33,33%, zajedno sa preduzećima Lasta AD iz Beograda, i Severtrans AD iz Sombora, i sa tim u vezi mogućnost obavljanja drumskog prevoza putnika na relacijama za Nemačku. Cilj osnivanja ovog preduzeća bio je pružanje administrativno servišnih usluga osnivačima, a u vezi organizacije prodaje karata, raspodele prihodovanih sredstava i ostalih usluga preduzećima osnivačima, koje se odnose na održavanje i funkcionisanje autobuskih linija između Srbije i Nemačke, na kojima autoprevoznici vrše prevoz putnika. U sklopu preduzetih radnji kako bi se došlo do dozvole za prevoz putnika u drumskom saobraćaju na ovim linijama obnovile, izrađen je elaborat o ekonomskoj opravdanosti i isplativosti (elaborat izradio Ištvan Bodofo, stručni veštak saobraćajne struke), i poslat upit nadležnom ministarstvu, kako bi se prikupile sve potrebne informacije i započele adm. procedure za ponovnu registraciju preduzeća i dobijanje dozvola sa svrhom obavljanja prevoza putnika na linijama između Srbije i Nemačke. Preduzeća Lasta AD Beograd i Severtrans AD Sombor održavaju autobuski saobraćaj na linijama koje obuhvata funkcionisanje zajedničkog preduzeća Panonijabus DOO, ali zbog teške finansijske situacije u oba navedena preduzeća (Severtrans u restruktuiranju nakon neuspešne privatizacije, Lasta u velikim finansijskim problemima), postoje objektivni uslovi da se ATP Vojvodina angažuje i uključi u procedure za obnavljanje i ponovno dobijanje ranije oduzetih dozvola za prevoz putnika, što bi u skladu sa izrađenim elaboratom i trenutnim tržišnim okolnostima, u narednom periodu preduzeću moglo doneti stabilne izvore prihoda, i mogućnosti za dalje proširenje osnovne delatnosti. Elaborat o ekonomskoj isplativosti biće dostavljen na uvid svim članovima Odbora poverilaca, a Bojan Škrbić je izneo najvažnije aspekte ovih planova, a to su: potreba za nabavkom najmanje 4 autobusa, sa predlozima na koji način da se obavi takva nabavka (opcije novih i polovnih autobusa, plaćanje putem kredita, lizinga ili rente za iznajmljivanje vozila) i projekcija godišnjih prihoda u iznosu od približno 60.000,00 evra. Osim ekonomskih parametara, pokretanje ovih poslova bi svakako uticalo i na podizanje rejtinga preduzeća, i otvorilo mogućnosti za dalji razvoj poslovanja u jednoj od osnovnih delatnosti (drumski prevoz putnika), naročito u situaciji kada se druga delatnost, a to je rad autobuske stanice, u sadašnjoj situaciji ne može u potpunosti aktivirati. Dobijanje potrebnih dozvola i aktiviranje autobuskih linija na relacijama za Nemačku, uticali bi i na povećanje vrednosti udela ATP Vojvodina u zajedničkom preduzeću Panonijabus

DOO, a koji je udeo u ranijem periodu procenjen na iznos od 278.000,00 evra, a vrednost ponude kojom je predlagan otkup tog udela iznosila je oko 420.000,00 evra. Sama prodaja udela uz saglasnost stečajnog upravnika nije sprovedena u prethodnom periodu, s obzirom da je ATP Vojvodina odlukom druga dva preduzeća osnivača isključena iz Panonijabus DOO, međutim sudskom presudom je takva odluka poništena, te je u ovom trenutku ATP Vojvodina i dalje punopravni član privrednog društva Panonijabus, sa jednakim udelom kao i druga dva osnivača. Odbor poverilaca je obavešten i da je od stručnih lica iz oblasti autoprevoza putnika, bivših rukovodilaca, i ljudi koji rade u ovoj oblasti, ATP Vojvodina dobila podršku za izraden elaborat, kao i za ambiciju da se pokuša sa njegovim sprovođenjem u praksi. Bojan Škrbić je izrazio nadu da će procedure za dobijanje potrebnih dozvola od nadležnog ministarstva, kao i ostali administrativno tehnički poslovi, biti sprovedeni u najkraćim vremenskim rokovima, s obzirom da ATP Vojvodina neće aplicirati za potrebna odobrenja kao novi prevoznik, već kao uspešno i renomirano preduzeće sa dugogodišnjim iskustvom u ovoj delatnosti. Jovo Nikić je postavio pitanje pravne sigurnosti angažmana preko zajedničkog preduzeća Panonijabus DOO, s obzirom na činjenicu da zbog učešća sva tri osnivača u donošenju poslovnih odluka i strategija, može doći do situacije da ATP Vojvodina bude preglasana ili onemogućena da sprovodi svoju poslovnu strategiju. U skladu sa navedenim, istaknuta je potreba da se pre obnavljanja učešća u radu Panonijabus DOO, obave sve pravne i administrativne radnje kojima bi se maksimalno zaštitila pozicija ATP Vojvodina u budućem poslovanju zajedničkog preduzeća. Stečajni upravnik Nikola Pavlović je naglasio činjenicu da u slučaju bankrota, udeo u vlasništvu preduzeća Panonijabus pripada stečajnim poveriocima, ali da u situaciji kada ATP Vojvodina ne obavlja delatnost predviđenu svrhom osnivanja zajedničkog preduzeća, takav udeo nema vrednost iz koje bi prodajom stečajni poverioci mogli naplatiti deo svojih potraživanja, te bi pokretanje delatnosti prevoza putnika, odnosno ponovna registracija autobuskih linija preko Panonijabus DOO, omogućilo poveriocima da i u slučaju bankrota ATP Vojvodina, prodajom udela ostvare prihod koji će u određenoj delu namiriti njihova potraživanja. Takođe je istaknuto i pitanje stava nadzornog odbora ATP Vojvodina, a u vezi predloženih planova za početak odnosno obnovu obavljanja delatnosti prevoza, gde stečajni poverioci preko svog predstavnika nemaju mogućnost da samostalno donesu odluku o sprovođenju predloženih aktivnosti.

Po petoj tački dnevnog reda, Aleksandar Vujić je upoznao prisutne o poseti predstavnika grada i JGSP Novi Sad ATP-u, a beleška o tom sastanku je dostavljena predstavnicima stečajnih poverilaca, kao i o susretu sa predstavnicima Credit Agricole banke (predsednik nadzornog odbora ATP Nikola Lapčević i Saša Divljak) održanim na njihov poziv, dana 19.02.2015. godine. Vujić obaveštava prisutne da je tom prilikom dobio informaciju o tri susreta predstavnika Credit Agricole banke sa predstavnicima Grada Novog Sada (od toga dva sastanka sa gradonačelnikom Novog Sada Milošem Vučevićem, članom gradskog veća zaduženog za finansije Dejanom Mandićem i članom gradskog veća zaduženog za saobraćaj Nemanjom Vukčevićem, te jedan

sastanak sa Nemanjom Vukčevićem, bez prisustva gradonačelnika). Tema ovih sastanaka je prodaja autobuske stanice koja pripada ATP Vojvodina gradu Novom Sadu. Svi ovi sastanci održani su bez znanja rukovodstva ATP Vojvodina, stečajnog upravnika i stečajnih poverilaca, a u periodu kada se od gradske uprave čekao odgovor na poziv za otvaranje razgovora koji je zvanično uputila ATP Vojvodina na osnovu odluke Nadzornog odbora društva. Zvaničan odgovor je samo delimično primljen u smislu posete predstavnika grada preduzeću ATP Vojvodina, ako se to uopšte može tako tumačiti. Na pitanje zašto su stečajni poverioci, kao i zvanični organi ATP Vojvodina izopšteni iz ovih razgovora i po kom osnovu, Saša Divljak je obavestio Aleksandra Vujića da je iz gradske uprave Credit Agricole banci prosleđen zahtev, da se preinači poziv ATP Vojvodina za otvaranje pregovora, u delu koji podrazumeva da umesto ATP Vojvodina, njenog rukovodstva i stečajnih poverilaca, inicijator odnosno potpisnik takvog poziva bude Credit Agricole banka. Aleksandar je primetio da je ovo obrazloženje u najmanju ruku čudno, te da bi stečajni poverioci trebali da se obrate gradskoj vladi i zatraže formalno objašnjenje ovih navoda. Planom reorganizacije koji je usvojen i potvrđen od strane Privrednog suda i poverilaca, prodaja autobuske stanice nije dozvoljena, što je napomenuo stečajni upravnik Nikola Pavlović. Na izneto je Lazar Munižaba predložio da se stečajni poverioci opredele za direktno obraćanje predstavnika Odbora stečajnih poverilaca gradskoj upravi, sa konkretnim predlozima u vezi modaliteta saradnje ATP Vojvodina i gradskih struktura, a sa ciljem pokretanja rada autobuske stanice ATP Vojvodina. U daljoj raspravi je navedeno da su razgovori između predstavnika grada i banke vođeni bez obaveštavanja nadzornog odbora ATP Vojvodina, a da su informacije koje su prenete Aleksandru Vujiću iznete tek kada u međusobnim razgovorima dve strane nije došlo do pozitivnog ishoda. Vujić je takođe obavestio prisutne da je dobio informacije da značajan uticaj na političke faktore koji učestvuju u rešavanju svih pitanja vezanih za budući status ATP Vojvodina, vrši i francuski diplomatski kor preko predstavnika ambasade, a u interesu zaštite francuskog kapitala plasiranog preko razlučnog poverioca Credit Agricole banke.

Po šestoj tački dnevnog reda, Aleksandar Vujić je izneo predlog da se na ročištu zakazanom za 24.02.2015. godine, Sudu predoče informacije o pozitivnom poslovanju za prethodnu godinu, iznese predlog o planu pokretanja obavljanja delatnosti prevoza putnika, kao i informacija o formiranju gradske komisije za procenu izvodljivosti stavljanja autobuske stanice ATP u funkciju, te da se shodno tome traži odlaganje ročišta, u kom periodu bi rukovodstvo i poverioci mogli da započnu sprovođenje pravnih i administrativnih radnji neophodnih za pokretanje autoprevoza putnika, a u istom periodu otvore proces pregovora sa gradskom upravom, a u cilju postizanja dogovora oko modela privatno javnog partnerstva koji bi omogućio stavljanje autobuske stanice u funkciju, i osposobljavanje preduzeća ATP Vojvodina za rad u punom kapacitetu.

Заједничка адвокатска канцеларија *Добрић*

Адвокати:
Владимир Љ. Добрић
Марина М. Лучић
Душан М. Васиљевић
Бранислав В. Маринковић

Адв. приправник:
Ана Н. Деспотовић
Пословни секретар:
Сандра Ђорђевић

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 НОВИ САД
Сутјеска 3

за

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
1-П-1063/2017	
Предато лично, вријем препоручено	
Обично дана _____	Рно _____
Примерака _____	Позлога _____
ПРИМЉЕНО 11. 12. 2019	
Пактирано са _____ див. Без таксе	
Билак таксе од _____ динара	
Број _____	201 _____ Потпис _____
Време _____	

Тужилац: ИЛИЈА ДЕВИЋ из Београда, ул.Виле Равијојле 9 кога заступа Ђокић Небојша адвокат из Београда, Немањина 4/2 и Владимир Љ. Добрић, адвокат из Београда, Бирчанинова 15 по пуномоћју које прилаже уз жалбу

Тужени: 1) CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA AKCIONARSKO DRUŠTVO NOVI SAD, ул. Браће Рибникара 4-6, кога заступа Игор Пршић, адвокат из Београда, Интернационалних бригада 69

2) AUTOTRANSPORTNO PREDUZEĆE VOJVODINA AKCIONARSKO DRUŠTVO NOVI SAD, Пут новосадског партизанског одреда 1а

ЖАЛБА ТУЖИОЦА

на пресуду Привредног суда у Новом Саду 1. П. 1063/2017 од 31.10.2019.

вр. 676.626.591,60 динара

Тужилац је лично преузео првостепену пресуду дана 06.12.2019. и у законском року изјављује жалбу, побијајући је у целости, осим у делу у којем је суд одбио приговор пресуђене ствари. Жалба се изјављује због свих законских разлога, а нарочито због:

- погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,
- битне повреде одредби парничног поступка,
- погрешне примене материјалног права.

Тужилац предлаже да другостепени суд усвоји жалбу као основану, преиначи првостепену пресуду и усвоји тужбени захтев и предложену привремену меру, с тим да обавезе тужене да солидарно плате тужиоцу одређене трошкове првостепеног парничног поступка, увећане за трошкове таксе по основу жалбе и другостепене пресуде по ТТ РС у износу од по 390.000 динара и за састав жалбе у износу од 90.000 динара или да укине првостепену пресуду, те да је врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Првостепеном пресудом суд је одбио тужбени захтев и предложену привремену меру забране отуђења непокретности, с тим да је обавезао тужиоца да плати туженима трошкове парничног поступка.

1. Бгаговременост жалбе

Тужилац је првостепену пресуду примио 06.12.2019. Законски рок за жалбу је 15 дана (чл. 367. ст. 1. ЗПП), с тим да је првостепени суд дао погрешну поуку да се жалба може изјавити у току од 8 дана. Да би тужилац отклонио сваку сумњу у благовременост жалбе, жалбу изјављује у року од 8 дана, прихватајући рок који је првостепени суд оставио.

2. Основаност жалбе

Предмет спора је питање:

1. да ли је Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.године ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означене у В листу 1. део:
  - зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат. парцели 3351/2 и зграда друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м² изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.
- и
2. да се утврди да је ништава хипотека укњижена на основу решења Републичког геодетског завода служба за катастар непокретности Нови Сад бр.952-02-6142/2007-ц-1 од 20.03.2008.године у корист првотуженог на основу Споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. године на следећим непокретностима означено у В листу 1. део:
  - зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат.парцели 3351/2 и - зграда друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м² изграђена на кат.парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.

Предложена привремена мера се односи на забрану првотуженом (као хипотекарном повериоцу) да реализује разлучно – хипотекарно право на наведеним непокретностима.

Првостепени суд је одбио наведени тужбени захтев и предложену привремену меру са образложењем да тужилац није оспорио потраживање првотуженог у стечајном поступку друготуженог, а у смислу одредби чл. 94-96. Закона о стечајном поступку, те да је још 2011. у правноснажном закључку о листи признатих и оспорених потраживања признато потраживање првотуженог и статус разлучног повериоца, а тужилац није оспорио разлучно право банке у року који је предвиђен Законом о стечајном поступку. Првостепени суд је констатовао и да се тужилац сагласио са планом реорганизације, али није образложио од каквог је то значаја за донету првостепену пресуду.

Првостепени суд је потом дао правни став о наводним правним аргументима тужиоца, које он није изнео ни у тужби, нити у току поступка, образлажући да су такви наводи неосновани. Тако је првостепени суд, уместо да се изјасни да ли је Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист првотуженог, одлучивао да наводи тужиоца да објекти који су предмет споразума о заснивању заложног права нису постојали у моменту закључења споразума, па је закључио да такви „наводи тужиоца“ нису од утицаја на другачије пресуђење у овој правној ствари. Да би учврстио овај став, првостепени суд је даље навео да тужени првог реда „у сваком случају“ има различно право, као право одвојеног намирења, управо на објектима садржаним у споразуму о заснивању заложног права, а што је стекао решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. На крају, првостепени суд се позвао и на правило о терету доказивања, па је навео да тужилац до закључења главне расправе није пружио доказе да постоји апсолутна ништавост наведеног споразума (као да се тужбеним захтевом тражи утврђење ништавости наведеног споразума). О суштини тужбеног захтева да се Споразум о заснивању заложног права не односи на - зграду друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат. парцели 3351/2 и зграду друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м² изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1. – НЕМА НИ РЕЧИ У ПРВОСТЕПЕНОЈ ПРЕСУДИ. Из садржине наведеног Споразума, као и из налаза и мишљења вештака којег је суд одредио, јасно се види да је тужилаца ДОКАЗАО да Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. НИЈЕ ВАЉАН ПРАВНИ ОСНОВ ЗА УСПОСТАЉАЊЕ ХИПОТЕКЕ на наведеним непокретностима. У том делу пресуда уопште нема образложења зашто је суд одбио тужбени захтев. Првостепени суд се изјашњавао о нечему што тужилац није захтевао, а о тужбеном захтеву нема образложења.

Ово није случај само са овим парничним предметом. У сваком парничном предмету када се као тужилац или умешач јавља Илија Девећ, суд „не чује“ његове наводе, „не види“ доказе које доставља, нити разматра правне аргументе које истиче. Тако је нпр. у парничном предмету пред Вишим Судом у Новом Саду у којем је Илија Девећ тужио град Нови Сад за накнаду *деликне штете*, суд је одбио тужбени захтев наводећи да странке нису биле у *уговорном односу* (парнични предмет П. 249/2011), у парничним предметима где је тужилац АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, тужени град Нови Сад, а Илија Девећ умешач на страни тужиоца (парнице П. 1327/2015, П. 197/2017 и П. 191/2016) судови су стали на становиште, иако узрок настанка штете и даље постоји – о којем се изјашњавао и Врховни касациони суд у ревизијској пресуди Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013. као разлогу за накнаду штете, да тужилац нема право на накнаду штете и поред тога што су вештаци утврдили висину штете, све са образложењима да је тужилац исцрпео своје право на накнаду штете. У погледу примене материјалног права, судови, као и у овом парничном предмету, нису разматрали онај правни основ на који се тужилац позивао, већ су тужбени захтев одбијали због неког другог разлога. Тако је нпр. судови (па ни Врховни касациони суд у ревизијској пресуди Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013.) нису наводили на основу ког материјално-правног основа заснивају став да је тужилац у парницама П. 1327/2015, П. 191/2016 исцрпео право на накнаду штете, те да ли је то уопште правно могуће ако штета и даље настаје, већ су се позивали (нпр. у пресуди Пж. 2658/2018 од 12.09.2019. којом је одбијена жалба у предмету П. 191/2016) да тужилац нема право на реституцију по основу ништавог правног посла, иако се тужбени захтев односио на накнаду штете, а не на реституцију. Такође, у погледу примене материјалног права судови нису примењивали правило о системском тумачењу права и јединства правног поретка (чл. 4. ст. 1. Устава РС), па су тако одредбу чл. 1. уговора од 8.5.2006. којег су закључили друготужени и град Нови Сад огласили ништавом, са позивом на одредбу чл. 14. ЗОО, иако се ова одредба не примењује након што су правила

конкуренције регулисана посебним законом (прво Законом о заштити конкуренције - Службени гласник РС, бр. 79/2005, а потом и Законом о заштити конкуренције - Службени гласник РС, бр. 51/2009 и 95/2013.), те су, без спроведеног доказног поступка утврдили ништавост прво одредбе чл. 1. уговора од 08.05.2006. (пример ревизијске пресуде Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013.), а потом су у облику решавања претходног правног питања ову ништавост проширили и на цео уговор (нпр. пресуда Привредног апелационог суда 5 Пж. 1102/2018 од 16.05.2019. и пресуда Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019.). У тим поступцима Илија Девећ је био умешач на страни АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, јер је имао правни интерес да успе у парници, оствари право на накнаду штете, те да се из тако досуђеног износа намире сви стечајни и разлучни повериоци привредног друштва АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, чије је он појединачно највећи акционар. Поред тога, Илија Девећ је и јемац за потраживања највећих поверилаца привредног друштва АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад.

Зашто суд „не чује“ речи, „не види“ доказе и не разматра правне разлоге које износи Илија Девећ? Зашто је Илија Девећ остракован (грч. *ostrakismos*) из правног система Србије? Тужилац подсећа да је Илија Девећ инвеститор у АТП „Војвдину“ а.д. те да је Европски парламент у Резолуцији Б7-0000/2012 од 02.03.2012. разматрајући процесу европске интеграције Србије у т. 17. указао да је Илија Девећ као инвеститор оштећен, те да је и Савет за борбу против корупције у саопштењу 72 бр. 733-00-5789/2012 од 06.09.2012. г. под насловом: „Међународни арбитражни спорови у процесу приватизације и штетно поступање Агенције за приватизацију“, на стр. 8-10. описују неправилности у поступању према Илији Девећу као инвеститору, оценио: „Све напред наведено у вези АТП Војводина упућује на класичан пример бахатог понашања према инвеститорима“.

Тужилац указује да се суд позвао на закључак стечајног суда о утврђеним потраживањима, као и да тужилац није оспорио потраживање првотуженог, а да није у образложењу навео о ком закључку се ради (нема идентификације наведене судске одлуке). То је сасвим логично, имајући у виду да је за суд „у сваком случају“ неспорно да је првотужени стекао разлучно право, па је и непотребно да се образлаже о ком закључку суда се ради. У том делу је чињенично стање непотпуно утврђено (чл. 373. ст. 1. т. 2. ЗПП), уз битну повреду одредби парничног поступка (чл. 374. ст. 2. т. 12. ЗПП). Поред тога, постоји и погрешна примена материјалног права (чл. 373. ст. 1. т. 3. ЗПП), јер је суд погрешно применио одредбе чл. 94-96. Закона о стечајном поступку. Према одредби чл. 94. ст. 1. Закона о стечајном поступку, потраживање се сматра утврђеним ако није оспорено од стране стечајног управника или од стране стечајних поверилаца у року од 40 дана од пријема последње пријаве. Према чл. 94. ст. 5. Закона о стечајном поступку, против закључка (о листи потраживања) приговор може поднети стечајни управник и стечајни поверилац, с тим што стечајни поверилац може оспоравати закључак само у делу који се тиче његовог потраживања. Одредба чл. 96. Закона о стечајном поступку регулише поступак упућивања на парницу у случају оспоравања потраживања у смислу чл. 94. Закона о стечајном поступку. Наведене одредбе **не регулишу питање разлучног права намирења** – тачније права стечајног повериоца да се намири (одвојено) из средстава која се остваре продајом ствари на којој су стекли разлучно право намирења. У том смислу је и погрешно позивање првостепеног суда на цитиране одредбе, као основ за одбијање тужбеног захтева.

Разлучно право је регулисано чл. 38. Закона о стечајном поступку, који одређује да повериоци који имају заложно право или право намирења на стварима или правима о којима се воде јавне књиге или регистри имају право на намирење на тој ствари или праву. Према наведеном, разлучно право, у случају када се односи на хипотеком обезбеђено потраживање, представља стварноправно обезбеђење потраживања које је предмет стечајне пријаве потраживања. Када разлучни поверилац подноси разлучну пријаву потраживања, он с једне стране истиче стечајно

потраживање, на које се односе одредбе чл. 94-96. Закона о стечајном поступку, а с друге стране тражи да стечајни управник **евидентира његово раније стечено право на одвојено намирење из хипотеком оптерећене непокретности**. У том смислу, утврђење (признање) стечајног управника се односи само на стечајно потраживање, док се разлучно право не признаје, већ само евидентира. Акт стечајног управника о прихватању захтева разлучног повериоца да се његово стечајно потраживање првенствено намирује из средстава продаје одређене непокретности не значи да је тим актом креирано разлучно право, које раније није постојало, већ да је само евидентирано као стварноправно овлашћење разлучног повериоца. Како се ради о стварноправном овлашћењу разлучног повериоца, то се на питања правне ваљаности основа успостављања хипотеке не примењује Закона о стечајном поступку.

Првостепени суд је цитирао одредбе чл. 63, 64, ст. 1. и чл. 68. Закона о основама својинскоправних односа, али их није применио, нити је дао било какво образложење зашто их је цитирао. Првостепени суд није констатовао да се у конкретном случају примењује чл. 8. Закона о хипотеци (Закон о хипотеци је почео да се примењује 4.1.2006. а према чл. 63. Закона о хипотециу даном почетка примене овог закона престају да важе одредбе чл. 63. до 69. Закона о основама својинскоправних односа („Сл. лист СФРЈ“ бр. 6/80 и 36/90 и „Службени лист СРЈ“ бр. 29/96). У том смислу је првостепени суд погрешно применио и материјално право.

Хипотека (одн. разлучно право намирења у стечајном поступку) стиче се када се кумулативно испуне два услова, када постоји правни основ (*iustus titulus*) и када се такво стварно право упише у јавни регистар непокретности (*modus acquirendi*). Споразум о заснивању заложног права потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. је правни основ (*iustus titulus*) за стицање хипотекарног права на непокретностима друготуженог, а ради обезбеђења потраживања првотуженог према друготуженом и то само оних непокретности које су наведене у том споразуму. Тужилац не оспорава правну ваљаност наведеног правног основа (*iustus titulus*) као таквог, нити истиче да је он ништав. На основу наведеног споразума успостављена је хипотека на ваљан правни начин и то само у односу на непокретности које су наведене у том споразуму.

Тужилац истиче да се зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 и зграда друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1 **НЕ НАЛАЗЕ у Споразуму о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.** То се може утврдити једноставним читањем наведеног споразума.

Да ова битна чињеница не би остала само да се утврђује читањем наведеног споразума, тужилац је предложио а суд је прихватио да се у доказном поступку спроведео вештачење. Тако је вештак Срђен Мрђен у налазу од 10.08.2019. утврдио да:

- објекти бр. 11. и 12 нису били изграђени у време потписивања споразума И-3252/06 од 22.6.2006. и
- да су објекти 11. и 12. данас објекти бр. 1. површине 4921 м2 на парцели 3351/1 (објекат бр. 11) и објекат 1 поршине 2821 м2 на парцели 3351/1 (објекат бр.12)
- и да објекти бр. 11. и 12. нису изграђени уместо (на локацијама – позицијама) објеката на којима је заснована хипотека.

Ова чињеница се може утврдити и из решења Општинског суда у Новом Саду И. бр. 2998/08 од 03.10.2008. у којем се одбија тражено извршење на две предметне непокретности, са образложењем да на тим непокретностима извршни поверилац није засновао заложно право –

хипотеку, иако су непокретности биле уписане у лист непокретности. Предметно решење се налази у спису предмета, али га суд уопште није ценио, па се поставља питање како је суд тада одлучио да Споразум о заснивању заложног права потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. није правни основ за стицање хипотекарног права (разлучног права намирања), а сада та чињеница за првостепени суд нема никакав правни значај.

Суд је навео да тужилац прихвата налаз и мишљење вештака Срђена Мрђена, али се није изјаснио да ли суд прихвата наведени налаз и мишљење. У том делу је остало нејасно зашто суд није оценио чињенице које је овај вештак утврдио, те је чињенично стање непотпуно утврдио. Зашто је суд уопште одредио да се изводи овај доказ, када га није ценио? У том делу је пресуда нејасна.

Налаз и мишљење вештака Срђена Мрђена је сагласан налазом и мишљењем вештака Милована Ристановића од 07.12.2018. којег суд неосновано није прихватио као доказ, иако га је тужилац доставио на основу процесног овлашћења из чл. 261. ст. 1. ЗПП. Суд није дао образложење зашто није ценио овај налаз као доказ, што је битна повреда парничног поступка.

Такође, остаје нејасно када је суд дошао до закључка да налаз и мишљење вештака Срђена Мрђена не треба да користи за утврђење релевантних чињеница за пресуђење, а имајући у виду да је суд прихватио да се изведе овај доказ (иако је још у одговору на тужбу првотужени истакао приговор да је његово различно право утврђено у закључку стечајног судије, а да тужилац то различно право није оспоравао), да је одбио захтев првотуженог за изузеће овог вештака и да је потом спровео поступак испитивања вештака поводом примедби и питања првотуженог. Како суд изводи само оне доказе за које сматра да су потребни за утврђење битних чињеница за пресуђење, то је очигледно да је суд све до закључења главне расправе имао став да су чињенице које је вештак Срђен Мрђен утврђивао битне чињенице за пресуђење, али је променио овај став након закључења главне расправе.

Суд је одбио да изведе доказ саслушањем Илије Девића (у време закључења споразума директора друготуженог и потписника споразума) и Александра Дивљака (у време закључења споразума директора првотуженог и лица који је са Илијом Девићем договарао успостављање хипотеке путем наведеног споразума), на околност шта је била воља хипотекарног повериоца и хипотекарог дужника на којим непокретностима се успоставља хипотека, али није образложио због чега је тако поступио. Предложени доказ је био предложен ради утврђивања шта је била стварна воља уговорних страна приликом закључивања предметног споразума, одн. да ли су уговорне стране хтеле да се хипотека односи и на спорне непокретности.,

Сходно наведеном, првостепени суд није утврдио садржину предметног споразума ни путем језичког тумачења (шта у споразуму пише на којим непокретностима се успоставља споразумна хипотека), нити је путем саслушања лица која су уговарала хипотекарно обезбеђење разјаснио евентуално спорне одредбе споразума. Суд није ценио и налаз вештака у којем је потврђено оно што је тужилац у тужби тврдио, да непокретности на којима је првотужени уписао хипотеку нису били изграђени у време потписивања споразума И-3252/06 од 22.6.2006. и да ти објекти нису изграђени уместо објеката на којима је заснована хипотека. Проистиче да за суд није било битно чињенично стање.

Суд је пропустио да оцени и како је тужилац у стварности исходовао упис хипотеке, иако за то није имао основу у Споразуму о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. одн. није уопште ценио допис

првотуженог од 29.06.2007. упућен Служби за катастар непокретности, под називом: „Давање сагласности за упис хипотеке“, којег је тужилац доставио у спис предмета. Према наведеном писмену, првотужени је (у својству хипотекарног повериоца) дао сагласност за упис хипотеке на новоизграђеним објектима као средство обезбеђења по уговору о динарском кредиту од 06.06.2006. на основу којег је друготуженом одобрен кредит у износу од 7.831.000 евра. Према томе, правни основ за упис спорне хипотеке није био Споразум о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. већ допис првотуженог као хипотекарног повериоца. За то нема основа ни у 63. Закона о основама својинскоправних односа, нити у чл. 8. Закона о хипотеци. За такав упис хипотеке нема било каквог материјалноправног основа. Првостепени суд није правилно применио материјално право.

Првостепени суд није посебно образлагао приговоре првотуженог у делу да је његово разлучно право утврђено решењем суда којим је потврђено усвајање измењеног Плана реорганизације стечајног дужника АТП „Војводина“ а.д. у стечају из Новог Сада. Уместо тога, првостепени суд је навео да се предметне непокретности продају на основу плана реорганизације, који је извршна исправа, са којом се и тужилац сагласио, те да је разлучно право првотуженог на непокретностима друготуженог утврђено планом реорганизације. Првостепени суд је даље навео да се после усвајања плана реорганизације сва права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују према условима из плана реорганизације. У погледу овог дела образложења остаје нејасно како је правно могуће да се разлучно право првотуженог три пута утврђује, једном путем Споразум о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. и два пута у стечајном поступку друготуженог, први пут у закључку стечајног суда о листи утврђених потраживања и други пут у изгласаном Плану реорганизације. Да ли то значи да се у оба случаја разлучно право у стечајном поступку може утврдити и уколико пре тога није постојао ниједан законски основ из чл. 8. Закона о хипотеци, одн. да ли се на тај начин може конвалидирати недостатак наведеног законског основа.

Тужилац сматра да и у случају Плана реорганизације, као и у случају закључка о утврђивању потраживања, изјашњење предлагача плана, као и поверилаца који су гласали о плану, о разлучном праву као стварном праву, има само евиденциони карактер. За свако стварно право, па и за хипотеку, важе два основна принципа - принцип *numerus clausus*,¹ као принцип на којем почивају стварна права у правним системима континенталног права (*civil law*) и правило да су

---

¹ Von Bar C, Drobniг U, The Interaction of contract law and tort and property law in Europe, A Comparative study, European Law Publishers, Munich, 2004, 320-322, наводи да латински израз *numerus clausus* стварних права је настао у континенталним правним системима, као право које се даје само на основу закона, па субјекти права не могу да га сами стварају. Постоје три приступа примени овог правила. Само грађански законик Португалије (из 1966. г.) и Холандије (из 1992. г.) изричито имају одредбу о овом правилу. Неке земље одређују каталог (списак) стварних права на које се односи ово правило, док друге земље немају овакво набрајање. У Аустрији, Немачкој, Италији и Шкотској, правило *numerus clausus* је доследно заступљено у теорији и судској пракси. У Енглеској се у појединим судским одлукама наводи идеја о затвореном кругу права, без навођења самог правила *numerus clausus*, док је у теорији присутна ова идеја. Међутим, у француској правној теорији идеја *numerus clausus* се доводи у питање, заступајући идеју слободе стварања нових облика стварних права. Сличној је и у Шпанији, где постоји могућност уговарања и неких неименованих стварних права, која су по свом дејству слична оним која су изричито регулисана законом. Принцип *numerus clausus* не треба посматрати као однос власника према ствари, јер би мешање са другим принципом *plena in res potestas* (најпотпунијом власти над стварима). Принцип *numerus clausus* значи да су стварна права унапред одређена и не могу се обликовати путем слободе воље, а принцип *plena in res potestas* одређује да нпр. власник ствари има неограничену власт на ствари, која се може ограничити законом у интересу друштвене заједнице или уговором у појединачном интересу. У првом случају субјект стварног права има само она стварна овлашћења која су законом дата, а у другом случају да има сва овлашћења у вези ствари која законом или уговором нису ограничена.

стварна права - апсолутна права која делују *erga omnes*.² Правна теорија је сагласна да је значајна функција принципа *numerus clausus* да с једне стране направи разлику између права својине, одн. других стварних права која делују *erga omnes* и облигационих права, пре свега уговорних, која делују *inter partes*, те да осигура ефикасност коришћења и преноса стварних права. Основна обавеза трећих лица према субјекту стварног права је негативна, да не онемогућавају и/или отежавају субјекту стварног права коришћење стварноправних овлашћења. Због тога је неопходно да сва трећа лица (дејство *erga omnes*) унапред знају ко има стварно право на ствари и каква су његова овлашћења (кумулятивно дејство принципа *numerus clausus* и *erga omnes*).

Полазна поставка принципа *numerus clausus* је да су својинска и друга стварна права по врсти, садржини и облику унапред дефинисана, те да се не могу обликовати путем слободне воље учесника у послу. Правило *numerus clausus* је у супротности са слободом уговарача да уреде своје односе. Принцип *numerus clausus* прво ограничава број стварних права које уговарачи могу креирати (*Typenzwang*), а потом онемогућава измену садржине законом одређеног стварног права (*Typenfixierung*).³ Право својине је најпотпуније право стварно право, као и права ужа по обиму, као што је нпр. право хипотеке, имају стандардизовани садржај, како би у случају преноса ових права, стицалац, али и сва трећа лица били упознати са објектом преноса.⁴

Правна теорија у погледу самог појма заложног права одређује да су обезбеђени (разлучни) повериоци у смислу стечајног права, повериоци који су своја потраживања заштитили неким стварноправним средством обезбеђења, одн. који су стекли стварно право на туђој ствари, на основу кога могу наплатити своје потраживање из вредности заложене ствари пре других поверилаца.⁵ Разлучно право мора бити пуноважно стечено, те мора да постоји у тренутку отварања стечајног поступка.⁶

У конкретном случају, принцип *numerus clausus* значи да се право хипотеке, одн. разлучно право намирења првотуженог не може стећи на начин који није предвиђен чл. 8. Закона о хипотеци, одн. доследно томе, да се не може стећи признањем разлучног права намирења од стране стечајног управника првотуженог, одн. поступајућег стечајног судије, уколико не постоји *iustus*

² Правно дејство стварних права *erga omnes* значи да она као апсолутна делују према свим трећим лицима, тј. да трећа лица не могу тугулара стварног права спречити и/или ограничити у вршењу стварноправних овлашћења. О правном дејству стварних права *erga omnes* и принципу *numerus clausus* види Станковић О, Орлић М, Стварно право, Номос, Београд, 56-58 и Рашовић З, Коментар Закона о основама својинскоправних односа, Правни факултет у Подгорици, Подгорица, 2007, 14-17.

³ Akkermans B, The Principles of numerus clausus in European property law, Maastricht University, 2008, 6-7, Merrill T.W, Smith H.E, Optimal standardization in the law of property: the numerus clausus principle, The Yale Law Journal, Vol. 110, 2000, 4.

⁴ Постоји значајна правна литература о принципу *numerus clausus*, па упућујемо на Fusaro A, *The Numerus clausus of property rights*, Modern studies in Property Law, Vol. 1. - Property 2000, Modern studies in property law), ed. Cooke E, Hart Publishing, 2001, 309-317, Merrill T.W, Smith H.E, Optimal standardization in the law of property: The Numerus clausus principle, The Yale Law Journal, Vol. 110, 2000, 1-70, Davidson N.M, Standardization and pluralism in property law, Vanderbilt Law Review, Vol. 61, 2008, 1597-1663, Hansmann H, Kraakman R, Property, contract and verification: the numerus clausus problem and the divisibility of rights, Journal of legal studies, Vol. 31, 2002, 374-420, Chang Y-C, Smith H.E, The Numerus clausus principle, property customs and the emergence of new property forms, Iowa Law Review, Vol. 100, 2015, 2275-2308, Weir M, Pushing the envelope of property interests: the nadir of numerus clausus principle? Melbourne University Law Review, Vol. 39, 2015, 651-679, Dagan H, The Craft of property, California Law Review, Vol. 91, 2003, 1517-1571, Di Robilant A, Property and democratic deliberation: The Numerus clausus principle and democratic experimentalism in property Law, American Journal of Comparative Law, Number 2, 2014, 301-350, као и необјављена докторска дисертација Akkermans B, The Principles of numerus clausus in European property law, Maastricht University, 2008.

⁵ Вук Радовић, Стечајни исплатни редови, Актуелна питања савременог законодавства, Будва, 2005, 175, као и Обрен Станковић, Миодраг Орлић, Стварно право, 9. издање, Номос, Београд, 1996, 232

⁶ Вук Радовић, Стечајно право, Књига прва, Универзитет у Београду, Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, Београд, 2018, 221.

titulus који је предвиђен чл. 8. Закона о хипотеци. Принцип апсолутног дејства стварног права према свим трећим лицима (*erga omnes*) значи да се ни већином гласова поверилаца у свакој класи, гласањем о Плану реорганизације не може успоставити или ограничити стварно право за које нису испуњени законски услови. То даље значи да се хипотека као стварно право на предметним непокретностима, позивом на Споразум о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. не може успоставити Планом реорганизације. План реорганизације у том смислу нема конститутиван значај за успостављање спорне хипотеке, јер се он позива на раније стечено право првотуженог. Другачија би била ствар да је воља предлагача плана била да се независно од Споразума о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. успостави хипотека на предметним непокретностима као мера реализације плана, те би повериоци разврстани у сваку од класа ценили да ли су сагласни да се првотужени стави у повољнији положај у односу на друге повериоце приликом намирења свог потраживања. Гласањем за План реорганизације повериоци нису знали, нити су били упознати да се различно право првотуженог заснива на Споразуму о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. а који се не односи на спорне непокретности. Стога, закључак стечајног судије и План реорганизације нису конститутивни акти за успостављање хипотеке, те ни правноснажност закључка стечајног судије, одн. решења о потврђивању усвајања Плана реорганизације нису судске одлуке на основу којих се у смислу чл. 8. Закона о хипотеци може успоставити хипотека на предметним непокретностима.

Као што смо видели, тужилац је доказао да Споразум о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. није ваљан правни основ - *iustus titulus* за успостављање хипотеке на згради друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат. парцели 3351/2 и на згради друмског саобраћаја број 12 (тзв. новог сервиса) површине у габариту 2821м² изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1. Како други правни основ за наведену хипотеку и различно право првотуженог на наведеним непокретностима не постоји, то евидентирање тог различног права намирења у закључку стечајног суда о утврђеним потраживањима, одн. у Плану реорганизације, не може спречити тужиоца у утврђењу да Споразум о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. није ваљан правни основ - *iustus titulus* за успостављање хипотеке, те да је хипотека коју је првотужени стекао ништава. Неоснован је приговор првотуженог, који је делимично прихваћен и од стране првостепеног суда, да је решено питање правне подобности Споразума о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. због тога што је о томе одлучено закључком стечајног судије и/или Планом реорганизације јер се ради о обрнутом редоследу закључивања. Наиме, основаност признатог различног права првотуженог не зависи од закључка стечајног судије о утврђеним потраживањима, нити од Плана реорганизације, већ од правне подобности Споразума о заснивању заложног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. за успостављање хипотеке на предметним непокретностима, у смислу чл. 8. Закона о хипотеци. Када наведени споразум није правно подобан за конституисање хипотеке, она се не може стећи ни закључком стечајног суда нити Планом реорганизације.

Приликом одлучивања о предложеној привременој мери суд се само уопштено позвао на околност да се тужилац није противио изгласавању Плана реорганизације, а није ценио навод тужиоца да предложена привремена мера није у супротности са мерама предвиђеним Планом реорганизације. Решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.08.2011. утврђено је да је План реорганизације усвојен. У Плану реорганизације није расправљано питање да ли је спорна хипотека правно ваљана, нити је о томе донета одлука, већ су регулисане мере и услови

за намирење разлучних и стечајних поверилаца. Планом реорганизације је предвиђено да ће се спроводити у две фазе (стр. 22. плана), с тим што је предвиђено да ће се објекти на којима првотужени има спорну хипотеку задржати у првој фази реализације плана ради омогућавања обављања помоћне делатности друготуженог (стр. 5. плана), одн. да ће се продавати тек у другој фази (стр. 5. и 22. плана) и то најдуже до истека три месеца од почетка реализације друге фазе плана. Према Плану реорганизације друга фаза реализације почиње да тече од када Град Нови Сад донесе одлуку о преусмеравању међумесног аутобуског саобраћаја на новоизграђену аутобуску станицу друготуженог. Сходно томе, првотужени према Плану реорганизације није могао реализовати своје различно док Град Нови Сад не донесе одлуку о преусмеравању међумесног аутобуског саобраћаја на аутобуску станицу друготуженог, те се предложеном привременом мером не спречава реализација Плана реорганизације. То даље има за последицу да је продаја ради намирења зграде новог сервиса условљена прибављањем наведене одлуке Града Новог Сада, а да продаја друге непокретности на којој првотужени има уписану спорну хипотеку, уопште није предвиђена Планом реорганизације за продају, тако да предложена привремена мера ни у ком случају није противна плану.

Тужилац указује да је суд правилно одбио приговор првотуженог да постоји пресуђена ствар, позивом на решење надлежног катастра о упису права својине, али и на закључак стечајног суда о утврђењу потраживања као и решење о потврђивању усвајања Плана реорганизације. У том смислу, процесно је недоследно да првостепени суд одбија тужбени захтев (и предложену привремену меру) са позивом да је различно право првотуженог утврђено закључком стечајног суда и усвојеним Планом реорганизације.

Првостепени суд се одлучио да о привременој мери одлучује уз одлуку о главној ствари, иако се ради о хитном поступању. Тако је суд о привременој мери одлучио после скоро 2,5 године од поднетог предлога за одређивање привремене мере, за које време је друготужени, по захтеву првотуженог више пута оглашавао продају предметних непокретности.

Одлучујући о привременој мери уз одлуку о главној ствари, суд је практично утврђивао не само вероватноћу утуженог потраживања, већ и да ли то потраживање постоји. Тужилац је у делу жалбе о разлозима неоснованог одбијања тужбеног захтева образложио да је не само учињено вероватним, већ и да је доказано да Споразум о заснивању zaloжног права који је потврђен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. није ваљан правни основ за успостављање спорне хипотеке, те да је суд имао правни основ за одређивање предложене привремене мере.

У овом делу жалбе, тужилац ће посебно образложити да предложена привремена мера не само да није у супротности са мерама Плана реорганизације већ и представља заштиту друготуженог и свих његових поверилаца од поступања које је супротно мерама наведеним у Плану реорганизације. Читањем Плана реорганизације види се да су у плану предвиђене три основне мере ради намирења поверилаца. Прва мера је предвиђена за прву фазу реализације плана и она је усмерена на прибављање одлуке Града Новог Сада о регулисању међумесног аутобуског саобраћаја тако да се створе услови да се друготуженом омогући обављање регистроване делатности (међумесни аутобуски превоз), како би друготужени могао да из прихода по том основу, оствари добит из које би намирио стечајне и различне повериоце. Тек када се оствари прва мера, стварају се услови за реализацију Плана реорганизације у другој фази, па је стога и почетак друге фазе условљен доношењем наведене одлуке Града Новог Сада. У погледу друге две мере, које су предвиђене за другу фазу реализације Плана реорганизације, прва мера се односи на продају непокретности (и одређених покретних ствари), а друга мера је остваривање прихода и добити из редовног пословања друготуженог, на начин да се реализацијом обе ове

мере ставарају приходи за друготуженог из којих би се намирили сви стечајни у разлучни повериоци у износу од 100% утврђених потраживања. Међу непокретностима које су предвиђене за продају у другој фази су и непокретности на којима првотужени има спорну хипотеку, а које су по вредности најзначајнија имовина друготуженог. Као што се из Плана реорганизације види, продаја непокретности на којима првотужени има спорне хипотеке дозвољена је само ако се пре тога прибави одлука Града Новог Сада о регулисању међумесног аутобуског саобраћаја. Све док се не прибави наведена одлука Града Новог Сада, према Плану реорганизације није дозвољена продаја непокретности на којима првотужени има уписану хипотеку. Тужилац је у току поступка доставио писане доказе из којих се види да је хипотека на наведена два објекта уписана без правног основа, те вероватност утуженог потраживања проистиче из писаних доказа које је тужилац доставио у списе предмета. Самим увидом у Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.године, види се да се воља потписника Споразума није односила на наведена два објекта, те да не постоји правни основ (*iustus titulus*) за упис хипотеке у надлежни катастар непокретности. У том смислу, првостепени суд је погрешно утврдио да тужилац није учинио вероватним потраживање које обезбеђује предложеном привременом мером.

У погледу опасности по остваривање потраживања које се обезбеђује предложеном привременом мером, тужилац је доставио доказ да је друготужени огласио продају наведених непокретности, а међу странкама је неспорно да је друготужени ово оглашавање поновио неколико пута и у току трајања овог парничног поступка. Тако је тужилац доказао постојање опасности по утужено потраживање. Уколико би друготужени продао наведене непокретности ради намирења потраживања првотуженог као разлучног повериоца, тада би првотужени намирио различно потраживање, и тиме не само обесмислио овај парнични поступак, већ и довео у питање реализације самог Плана реорганизације у делу у којем је предвиђено да АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад настави да послује и остварује приходе. Тада би друготужени остао без основног дела имовине, који је битан за обављање редовне делатности.

Поред наведеног, предложена привремена мера је у функцији не само постављеног тужбеног захтева, већ и реализације Плана реорганизације друготуженог.

Тужилац је у току поступка образложио да има правни интерес за предложену привремену меру, без обзира што није уложио жалбу на решење Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.08.2011. (о утврђењу да је План реорганизације друготуженог усвојен) због следећих разлога:

- тужилац је појединачно највећи акционар у основном капиталу друготуженог и има правни интерес да се у целости спроведе План реорганизације у складу са мерама које су предвиђене наведеним планом, посебно имајући у виду да је планом предвиђено намирење свих поверилаца у проценту потраживања од 100% (укључујући и потраживање првотуженог) у случају ако град Нови Сад омогући међуградски и међумесни аутобуски саобраћај, када би се створили услови да се право својине тужиоца на акцијама друготуженог, стварно и реализује,
- тужилац има правни интерес и због тога што је јемчио за све кредитне обавезе друготуженог, између осталог и за потраживање првотуженог према друготуженом, па у случају да план не успе, тужилац би као јемац био позван од поверилаца да измири обавезе друготуженог у вишемилionском износу (рачунато у еврима),
- тужилац има правни интерес и као условни поверилац у односу на друготуженог као стечајног дужника,
- правни интерес за привремену меру, која је у функцији тужбеног захтева за утврђење ништавости хипотеке, проистиче и из чл. 109. ЗОО,

Независно од наведеног, питање правног интереса за предложену привремену меру не може се тумачити независно од самог појма различног права и функционалне везаности предложене привремене мере за постављени тужбени захтев, који се суштински односи на ништавост хипотеке на којем се заснива различно право првотуженог.

Предложена привремена мера се односи на забрану друготуженом да у функцији остваривања различног потраживања првотуженог продаје два објекта на којима постоји спорна хипотека уписана у корист првотуженог, а првотуженом се забрањује да реализује различно право на наведеним објектима и из купопродајне цене наплати потраживање које је обезбеђено различним правом. Из постављеног тужбеног захтева, као и предложене привремене мере види се да се оспорава само стварно право првотуженог на непокретностима у својини друготуженог, а не и само потраживање првотуженог које је правноснажно утврђено у стечајном поступку. Право на утврђење ништавости стеченог стварног права на туђој свари не застарева, нити је ограничено преклузивним роком за утврђење ништавости, па се у том смислу не може ни тужиоцу одузети право да утврђује ништавост предметне хипотеке, као и да привременом мером обезбеђује такав тужбени захтев.

***

Због свега наведеног, жалба је основана, те тужилац предлаже да је другостепени суд усвоји.

Београд, 11.12.2019.

Пуномоћник тужиоца

ВЛАДИМИР Г. ДОБРИК
11000 БЕОГРАД, Бирчанинова 15
Телефон: (011) 2687-514
Моб: 064 1153-999

Напомена: Пуномоћје је у прилогу жалбе

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
 1. П.1063/2017
 31.10.2019. године
 Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Привредни суд у Новом Саду, по судији Горан Цревар, у правној ствари тужиоца ДЕВИЋ ИЛИЈА, Београд, Виле Равијојле 9 кога заступа адвокат ЂОКИЋ НЕБОЈША, Београд, Немањина 4/2 Бб Београд, против тужених 1. реда ЦРЕДИТ АГРИЦОЛЕ БАНКА СРБИЈА А.Д.; кога заступа Игор Пршић адв. из Београда, и туженог 2. реда АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АД, ради исплате, исп. 676.626.591,60 динара, након одржане усмене, главне и јавне расправе, закључене дана 31.10.2019.г. у присуству пун.тужиоца, пун.туженог 1 реда и зас.туженог 2 реда, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Тужбени захтев тужиоца који гласи: „Утврђује се да је споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду од 22.06.2006.г. није ваљан правни основ – подобна исправа за успостављање хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означеног у В листу 1.део : зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 4921 м2 изграђена на катастарској парцели бр. 3351/1 (стари објекат бр.11 на катастарској парцели 3351/2) и зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 2821 м2 изграђена на катастарској парцели 3351/2 (стари објекат 12 на катастарској парцели 3351/2) све уписано у листи непокретности !1622 к.о. Нови Сад 1.

Утврђује се је ништава хипотека уписана на основу решења Републичког геодетског завода служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008.г. у корист првотуженог на основу споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И. 3252/2006 од 22.06.2006.г. на следећим непокретностима означеним у В листу први део: зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 4921 м2 изграђена на катастарској парцели бр. 3351/1 (стари објекат бр.11 на катастарској парцели 3351/2) и

зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 2821 м2 изграђена на катастарској парцели 3351/2 (стари објекат 12 на катастарској парцели 3351/2) све уписано у листи непокретности 11622 к.о. Нови Сад 1.

Обавезује се тужени да тужиоцу солидарно накнаде све трошкове овог поступка“ – **ОДБИЈА СЕ У ЦЕЛОСТИ КАО НЕОСНОВАН.**

Предлог за издавање привремене мере који гласи: „ради обезбеђења неновчаног потраживања који се састоји у тужбеним захтевима:

1. утврђује се да споразум о заснивању заложног права прво туженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И. 3252/2006 од 22.06.2006.г. није ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означене у В.листу 1. део :
  - зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 4921 м2 изграђена на катастарској парцели 3351/1 (стари објекат бр. 11 на катастарској парцели бр. 3351/2) и
  - зграда друмског саобраћаја бр. 1 површине у габариту 2821 м2 изграђена на катастарској парцели бр. 3351/2 (стари објекат бр.12 на катастарској парцели 3351/2) све уписано у листи непокретности 11622 к.о. Нови Сад 1.
2. Утврђује се да је ништава хипотека укњижена на основу решења Републичког геодетског завода служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-6142/2007-Ц-1 од 20.03.2008.г. у корист првотуженог на основу споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду бр.И. 3252/2006 од 22.06.2006.г. на следећим непокретностима означен у В.листу 1.део,
  - зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 4921 м2 изграђене на катастарској парцели бр. 3351/2 (стари објекат бр.11 на катастарској парцели 3351/2) и
  - зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 2821 м2 изграђена на катастарској парцели бр. 3351/2 (стари објекат бр.12 на катастарској парцели бр. 3351/2) све уписано у лист непокретности 11622 к.о. Нови Сад.

Одређује се привремена мера па се забрањује друготуженом да на било који начин отуђи (прода замени, поклони)

- зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 4921 м2 изграђена на катастарској парцели 3351/1 (стари објекат бр. 11 на катастарској парцели бр. 3351/2) и
- зграда друмског саобраћаја бр. 1 површине у габариту 2821 м2 изграђена на катастарској парцели бр. 3351/2 (стари објекат бр.12 на катастарској парцели 3351/2) све уписано у листи непокретности 11622 к.о. Нови Сад 1.

II Забрањује се првотуженом да реализује разлучно право – хипотекарно право на непокретностима првотуженог и то:

- зграда друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 4921 м2 изграђена на катастарској парцели 3351/1 (стари објекат бр. 11 на катастарској парцели бр.

3351/2) и

- зграда друмског саобраћаја бр. 1 површине у габариту 2821 м2 изграђена на катастарској парцели бр. 3351/2 (стари објекат бр.12 на катастарској парцели 3351/2) све уписано у листи непокретности 11622 к.о. Нови Сад 1 и из купопродајне цене за наведене непокретности наплати различно потраживање.

III Ова привремена мера ће служити тужиоцу да у РГЗ - СКН Нови Сад изврши забележбу постојања привремене мере - наведене у ставу 1 и ставу 2 решења.

IV Привремена мера траје до правоснажног окончања спора.

V Жалба на ово решење неодлаже извршење решења“ – **ОДБИЈА СЕ У ЦЕЛОСТИ КАО НЕОСНОВАН.**

Приговор пресуђене ствари изјављен од стране туженог 1 реда –**ОДБИЈА СЕ У ЦЕЛОСТИ КАО НЕОСНОВАН.**

Обавезује се тужилац да исплати туженом 1 реда износ од 891.440,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате, и туженом 2 реда износ од 64.210,00 динара, а на име трошкова парничног поступка, а све у року од 8 дана под претњом извршења.

Са вишком захтева за трошкове поступка тужени 1 реда **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Тужилац је дана 28.08.2017.г. поднео тужбу истичући да је власник 38,84227% акција друготуженог, као и стечајни поверилац друготуженог. Даље истиче да је решењем Привредног суда у Новом Саду од 31.08.2011.г. утврђено да је изгласан план реорганизације друготуженог, где тужилац има правни статус стечајног повериоца а првотужени различног повериоца. Првотужени и друготужени су закључили уговор о динарском кредиту у износу од 7.831.000,00 евра у динарској противвредности. На основу наведеног кредита тужени су дана 22.06.2006.г. у Општинском суду Нови Сад поднели предлог за обезбеђење новчаног потраживања споразумом странака који је прихваћен решењем Основног суда бр.И. 3352/2006. Првотужени је на основу предметног споразума уписао заложно право хипотеку на објектима бр. 2,3,4,5,6,7, 8 и 10 на катастарској парцели бр.3351. Даље истиче да тај споразум не представља подобну исправу на основу којих се могла уписати и хипотека на непокретности означено у В.листу 1.део под бр. 11 и бр.12 јер се у предметном споразуму неодређује да прво тужени стиче право уписа хипотеке на означеној имовини. То у природи представља зграду друмског саобраћаја у габариту од 4221 м2 – објекат бр.11 и 2821 м2 – објекат бр.12.

РГЗ – СКН Нови Сад је својим решењем 952-02-4142/2007-Ц-1 дана 20.03.2008.г. извршила рушење објеката бр.2,3,4,5,6,7,8 и 10 на катастарској парцели бр. 3351 и истовремено уписао право својине на новоизграђеним објектима бр. 11 и 12 у корист друготуженог. Тужилац тужбеним захтевом тражи да споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог прихваћен решењем Општинског суда у Новом

Саду бр.И. 3352/2006, није ваљан правни основ за успоставу хипотеке на непокретностима зграда друмског саобраћаја бр.11 површине 4921 м² изграђене на катастарској парцели 3151/2 и зграда друмског саобраћаја бр.12 површине 2821 м² изграђене на катастарској парцели бр. 3351/2 а све уписано у листу непокретности бр.11622 к.о. Нови Сад , као и да се утврди да је ништава хипотека укњижена на основу решења РГЗ Служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-6142/2007 у корист првотуженог а на основу споразума о заснивању заложног права између првотуженог и друготуженог.

Такође је предложио привремену меру, да се забрањује друготуженом да на било који начин отуђи (прода, замени, поклони) зграду друмског саобраћаја бр.11 и зграду друмског саобраћаја бр.12 те да се забрањује првотуженом да реализује различно – хипотекарно право на напред наведеним непокретностима.

Тужени 1 реда се противио тужби и тужбеном захтеву као и предлогу за издавање привремене мере, истичући да тужилац нема статус повериоца у наведеној парници. Даље је истакао да тужилац нема правни интерес за вођење овог поступка нити за одређивање привремене мере. Тужилац никада није оспорио потраживање првотуженог, нити његово различно право и да то сад чини први пут након протеча времена од осам година. Тужени 1 реда сматра да је тужба тужиоца неблаговремена, те да одлучивање о овој правној ствари не спада у судску надлежност.

Тужени 2 реда је предложио суду да на основу документације која се налази у спису предмета одлучи о предлогу за издавање привремене мере.

Суд је дана 25.10.2017.г. донео одлуку којом је одбио предлог за издавање привремене мере. На исто решење тужилац је изјавио жалбу, а Привредно апелациони суд је својим решењем бр.Пж. 6760/2017 дана 21.12.2017.г. укинуо решење о привременој мери и предмет вратио на поновно одлучивање.

Суд је дана 07.02.2018.г. поново одлучио о предлогу за издавање привремене мере и поново одбио предлог за издавање привремене мере. На исто решење тужилац је изјавио жалбу а Привредно апелациони суд је својим решењем Пж. 2079/2018 од 13.06.2018.г. укинуо решење о привременој мери и предмет вратио на поновно одлучивање.

У доказном поступку суд је прочитао решење Привредног суда у Новом Саду у предмету Ст. 9/2010 од 31.08.2011.г., извод из листе непокретности к.о. Нови Сад 1 бр.11622, уговор о динарском кредиту закључен између МЕБА-ЦА ГРОУП АД и АТП Војводина од 06.06.2006.г., предлог за извршење на непокретности од 02.10.2008.г., решење о извршењу бр.И. 2898/2008 од 03.10.2008.г., записник и решење бр.И. 3252/06 од 22.06.2006.г., решење РГЗ Служба за катастар непокретности бр.952-02-6142/2007 од 20.03.2008.г., план реорганизације АТП Војводина АД у стечају, измене и допуне, извршио увид у предмет П. 929/2010 Привредног суда у Новом Саду, извод из листа непокретности к.о. Нови Сад 1 бр. 11622 од 12.10.2017.г., прочитао писмени налаз и мишљење вештака Срђена Мрђена, па је утврдио следеће чињенично стање:

Дана 06.06.2006.г. закључен је уговор о кредиту бр.00-421-0102529.7 између МЕБА-ЦА ГРОУП АД (правног претходника туженог 1 реда) и АТП Војводине овде туженог 2 реда. У чл.2 уговор је предвиђено да банка овде тужени 1 реда одобрава кредит

туженом 2 реда у износу од 7.831.000,00 евра. У чл.3 уговора је предвиђено да се кредит одобрена на рок од 7 година и десет месеци од дана закључења овог уговора са грејс периодом од 10 месеци односно до 06.04.2007.г. У чл.6 уговора је предвиђено да корисник и јемци – платци на име обезбеђења уредног измирења обавезе по кредиту предају инструменте обезбеђења између осталог и хипотеку на зграду друског саобраћаја и помоћне зграде, портирница на к.п.бр. 3352/1 лн 11622 к.о. Нови Сад I пословни простор друског саоб.кбр. 7412 лн 19355 к.о. Нови Сад I аутостаница и перон кп бр. 33282/2 зк.ул.бр. 65. к.о. Бачка Паланка – град аутостаница перон и паркиралиште кп. Бр. 11816/1 зкл.бр.8 к.о. Ириг зграда у селу кућа и двор у селу кп.бр. 3222/2 и кроз 4 цкл.бр. 8354 к.о. Ада.

Као јемци платци по наведеном уговору се налазе Илија Девећ и ДОО МАНКОП.

Дана 22.06.2006. год. пред Општинским судом у Новом Саду закључен је споразум о заснивању заложног права између повериоца „МЕБА-ЦА ГРОУП“ Нови Сад (правни претходник овде туженог 1. реда) и дужника АУТОТРАНСПОРТНОГ предузећа „ВОЈВОДИНА“ а.д. Нови Сад (овде тужени 2. реда). На основу овог споразума Општински суд у Новом Саду је донео решење број И 3252/06 22.06.2006. године којим се одређује обезбеђење новчаног потраживања повериоца МЕБНА ЦА ГРОУП А.Д. Нови Сад према дужнику АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад по уговору број 00-421-01102529.7 о динарском кредиту тип ВРФ од 06.06.2006. године по коме је банка – поверилац одобрила кориснику дужнику кредит за изградњу међумесне аутобуске станице у износу од 7.831.000,00 евра . Одређен је и спроведен упис заложног права на некретности дужника АТП „ВОЈВОДИНА“ на зградама ближе описано у тачки два предметног споразума и то зграде од 1 до 10 на катастарској парцели 3351 уписане у лист непокретности 11622 К.О. Нови Сад I . У листу непокретности спроведен је упис заложног права хипотеке на непокретности у власништву дужника АТП „ВОЈВОДИНА“ на основу решења Општинског суда у Новом Саду број И 3252/06 од 22.06.2006. године, а овај упис у катастру је спроведен дана 27.09.2006. године.

Дана 26.06.2007. године у лист непокретности 11622 уписано је заложно право – извршна вансудска хипотека на основу изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду под бројем ОВ1 64680/06 од 18.12.2006. године и уговора о дугорочном кредиту закљученог између Комерцијалне банке а.д. Београд као даваоца кредита и АД „Војводина“ Нови Сад као корисник кредита, на објекту у изградњи комплекса – сервис за аутобусе, а ради обезбеђења новчаног потраживања даваоца кредита у износу од 78.710.000,00 динара , што по средњем курсу на дан одобрења кредита износи 1.000.000 евра са роком отплате од 5 година а све по уговореним условима из уговора о кредиту-

Републички геодетски завод – служба за катастар непокретности у Новом Саду је дана 20.03.2008. године донела решење по службеној дужности број 952-02-6142/07 – Ц-1 којим дозвољава да се у листу непокретности број 11622 К.О. Нови Сад I упише промена на катастарској парцели број 3351 у површинама означеним у тачки један овог решења, а које се налазе на страни 62 списка, са дотадашњег носиоца права коришћења „АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. Нови Сад са делом поседа 1/1 на ново изграђеном објекту и то зграда друског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² , зграда друског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м² обе изграђене на катастарској парцели број 3351. остале зграде број 13 , 14, 15 и 16 у површинама назначеним у овом решењу. У истом решењу је извршена укњижба по основу решења Општинског суда у

Новом Саду број И 3252/06 од 22.06.2006. године заложно право – хипотека на непокретности у власништву АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. за обезбеђење новчаног потраживања повериоца МЕБА ЦА ГРОУП према дужнику АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. по уговору о динарском кредиту од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000,00 евра, а све по условима из закљученог уговора, на непокретности означеној у В листу први део и то зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђеној на катастарској парцели број 3351 и на непокретности означеној по В листу 1 на непокретности зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђеној на катастарској парцели број 3351 са датумом уписа 27.09.2006. године. Истим решењем извршена је укњижба заложног права - извршне ван судске хипотеке у корист Комерцијалне банке а.д. Београд а по основу уговора о кредиту и изјаве оверене пред Општинским судом у Новом Саду на непокретности означеној у В листу први део и то зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђене на катастарској парцели број 3351 за обезбеђење новчаног потраживања по основу уговора о кредиту од 06.10.2006. године и 18.12.2006. године, а све по условима из закљученог уговора са датумом уписа 26.06.2007. године. Такође, уписана је хипотека – законско заложно право на основу решења Министарства финансија Пореске управе филијала Нови Сад д 07.08.2007. године у износу од 97.658.045,34 динара. На основу овог решења спроведени су и уписи у лист непокретности 11622 .

Дана 24.03.2009.г. Републички геодетски завод је под бр.952-02-1079/8 донео решење којим се одбија предлог Аутотранспортног предузећа Војводина АД Нови Сад у стечају за оглашавањем ништавим решења Службе за катастар непокретности Нови Сад бр.952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008.г. и 15.05.2008.г. као неоснован. У решењу између осталог се истиче да по мишљењу овог органа нису испуњени услови из чл. 952 Закона о општем управном поступку којима је прописано да се ништавим оглашава решење које је у управном поступку донесено уствари из судске надлежности или уствари о којој се не може решавати у управном поступку, које би својим извршењем могло проузроковати дело кажњиво по закону чије извршење није могуће. Даље се истиче да наведена решења су донета сагласно одредби 104 Закона о државном премеру и катастру и уписима прва на непокретности, којом је прописано да Републички геодетски завод – организациона јединица у општини , доноси решење о дозволи уписа, промене на непокретности у катастарском оперативном, када утврди да су за то испуњени услови прописани тим законом. У конкретном случају министарство финансија - пореска управа филијала Нови Сад је поднела захтев дана 10.08.2007.г. за упис хипотеке, а да је у том поступку служба – РГЗ организациона јединица у општини, по службеној дужности ценила правоснажна решења градске управе за урбанизам и стамбене послове града Новог Сада од 18.06.2007.г. и 05.03.2008.г., којима се издају дозволе за употребу објеката инвеститору Аутотранспортном предузећу Војводина и правилно извршила упис права својине на наведеним објектима у корист инвеститора.

Решењем Трговинског суда у Новом Саду број СТ 27/08 од 15.12.2008. године отворен је стечајни поступак над туженим 2. реда.

Тужилац је власник 38,84227 акција туженог 2 реда, као условни стечајни поверилац према туженом 2 реда.

Дана 21.10.2005. године Градска управа за урбанизам и стамбене послове града Новог Сада је издала одобрење за изградњу објекта у комплексу аутотранспортног

предузећа сервис за аутобусе у Новом Саду улица Новосадског Партизанског одреда број 1, а на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I. Радове на изградњи сервиса за аутобусе вршило је предузеће а.д. „Будућност“ Нвои Сад .

Дана 31.08.2011.г. Привредни суд у Новом Саду у предмету Ст. 2/2010 (ранији бр.Ст.27/2008) донело је решење којим је утврђено да је измењени план реорганизације стечајног дужника АТП Војводина АД Нови Сад у стечају поднет од стране стечајног управника дана 27.06.2011.г. усвојен. У плану реорганизације између осталог планирано је намирење поверилаца након пет година, односно завршетка друге фазе реализације плана реорганизације за различне повериоце износи 65,11% поверилаца из прве исплатне класе 100%, из друге исплатне класе такође 100% и из треће исплатне класе 43,38%, што представља просечно намирење од 58,39%. У наведеном решењу је констатовано како су повериоци гласали о плану реорганизације поднетог од стране стечајног управника у име стечајног дужника а пуномоћник је у име оснивача стечајног дужника Илије Девића, као другог подносиоца (овде тужиоца) на упит суда изјавио да је сагласан да се план овог подносиоца неставља на гласање.

То значи да је у стечајном поступку је усвојен план реорганизације АТП Војводина у стечају. У наведеној извршној исправи под ред.бр.500 тужиоцу Илији Девићу је признато потраживање као условно потраживање до износа који буде наплаћено јемство у корист даваоца кредита а на основу уговора о јемству који је закључен између АПТ Војводине и Илије Девића закљученог дана 09.11.2007.г.

Вештак Срђен Мрђен у својом налазу и мишљењу који је предат суду дана 10.08.2019.г. закључује да објекти 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања споразума и 3252/06 , од 22.06.2006.г. и да су објекти 11 и 12 објекти бр.1 површине 4921 м2 на парцели 3351/1-објекат 11 и објекат бр.1 површине 2821 м2 на парцели бр.3351/2- објекат 12 и да објекти 11 и 12 нису изграђени на објектима на којима је заснована хипотека.

Предње је утврђено на основу поднете писмене документације.

Суд је одбио доказни предлог тужиоца за саслушањем тужиоца Девић Илије и сведока Дивљак Александра, обзиром да су утврђене чињенице и спроведени докази били довољни за пресуђење у овој правној ствари.

Суд је ценио налаз и мишљење вештака Срђена Мрђена али његов налаз и мишљење није помогао у овој правној ствари.

На основу овако чињеничног стања суд је стао на становиште да тужбени захтев тужиоца као и предлог за издавање привремене мере није основан. Наиме чл.103 ЗОО је предвиђено да уговор који је противан принудним прописима јавном поретку и добрим обичајима је ништав ако циљ одређеног правила не упућује, или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

Чл. 47 ЗОО је предвиђено да када је предмет обавезе немогућ, недопуштен, неодређен или неодредив уговор је ништав.

Суд сматра да споразум закључен између туженог 1 реда и туженог 2 реда на записнику у предмету Општинског суда у Новом Саду бр.И. 3252/06 од 22.06.2006.г.,

није противан принудним прописима јавном поретку или добрим обичајима, те да није ништав. Из наведених доказа које је тужилац пружио, по мишљењу суда, не представљају доказе, где би се могло утврдити да је предметни споразум закључен између туженог 1 реда и туженог 2 реда ништав.

Решењем Републичког геодетског завода за катастар непокретности Нови Сад извршен је упис заложног права – хипотеке на објекту бр.12 у корист друготуженог дана 20.03.2008.г., делимично измењеним решењем од 15.05.2008.г. Поводом овога уписа вођен је поступак, па је решењем Републичког геодетског завода од 24.03.2009.г. одбијен предлог за оглашавање ништавим решење од 20.03.2008.г. и 15.05.2008.г.

Чл. 106-Е закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима (који је важио у време сачињења наведеног записника) је прописано да ко сматра да је уписом права на непокретности повређено његово књижно право може тужбом надлежног суда тражити брисање уписа. Ова тужба се може поднети у року од три месеца од дана сазнања за извршење уписа, а најдоцније у року од две године од дана извршења уписа како је прописано чл.106-Ж Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима.

Вештак Срђен Мрђен у свом налазу и мишљењу који ј је предат суду 10.08.2019.г. закључује да објекти 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања споразума бр.И. 3252/06 од 22.06.2006.г., и да су објекти 11 и 12 објекат бр.1 површине 4921 м2 на прцели 3351/1 и објекат бр.1 површине 2821 м2 на парцели бр. 3351/2 – објекат 12, нису и објекти 11 и 12 нису изграђени на објектима на основу којих је заснована хипотека.

Из налаза вештака Мрђена који тужилац прихвата, тужилац сматра да тужени 1 реда нема разлучно право, односно да разлучно право туженог не постоји, а као разлог је тужилац навео да споразум о заснивању заложног права туженог 1 реда и туженог 2 реда, а који је прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду бр. И. 3252/2006 од 22.06.2006.г. није ваљан правни основ за успостављање хипотеке, обзиром да је заложно право дато на непостојеће објекте односно објекте који у време уписа у катастар нису постојали и да је објекат на ком је уписана хипотека порушен пре уписа хипотеке.

Према чл.63 Закона о основама својинских односа прописано је да ради обезбеђења одређеног новчаног потраживања непокретна ствар може бити оптерећена правом залог у корист повериоца (хипотека) који је овлашћен на начин предвиђен законом, да тражи намирење свог потраживања из вредности те непокретности пре поверилаца који на њој имају хипотеку, као и пре повериоца који су хипотеку на њој стекли после њега, без обзира на промену власника оптерећене непокретности. Хипотека се односи на целу непокретност на њене плодове који су неодвојени, као и на друге њене саставне делове и припатке, за обезбеђење једног потраживања може се засновати хипотека на више непокретности (заједничка хипотека). Заложена непокретност у целини обезбеђује потраживање повериоца до потпуног намирења тог потраживања без обзира на каснију поделу непокретности.

Чл. 64 став 1 Закона о основама својинско правних односа прописује да на основу правног посла или судске одлуке хипотека се стиче уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом. Став 2 истог члана прописује да се на основу

закона хипотека стиче у тренутку када су испуњени услови одређени законом.

Чл.68 Закона о основама својинскоправних односа прописано је да се престанак хипотеке може тражити 1. кад хипотекари дужник плати потраживање обезбеђено хипотеком, 2. кад се хипотекарни поверилац одрекне хипотеке писменом изјавом дато код надлежног државног органа који води јавну књигу у коју је уписана хипотека, 3. кад је исто лице стекло право својине и хипотеке на истој непокретности и 4. када пропадне непокретност оптерећења хипотеком, ако не буде обновљена.

У конкретном случају наведени споразум о заснивању заложног права која је неспорно потписана од стране туженог 1 и 2 реда дате непокретности као такве уписане у лист непокретности. Из наведеног произилази да су подаци о правима на непокретности утврђени у поступку излагања на јавни увид, па је у том смислу а како исти подаци у складу са Законом о државном премеру и катастру и уписима права на непокретности нису оспорени наступила је фикција апсолутне тачности. Овде ваља напоменути да је Републички геодетски завод службе за катастар непокретности Нови Сад донела решење по службеној дужности бр. 952-02-6142/2007-Ц-1 којим дозвољава да се у листу непокретности бр. 11622 к.о. Нови Сад 1 упише промена на катастарској парцели бр. 3351 у површинама означеним под тач.1 решења, са дотадашњег носиоца права коришћења АТП Војводина се врши укњижба права својине у корист АТП Војводина АД са делом поседа 1/1 на новоизграђеном објекту и то зграда друмског саобраћаја бр.12 површине у габариту 2821 м2, обе изграђене на катастарској парцели бр. 3351, као и остале зграде бр. 13,14,15 и 16 у површинама назначеним у овом решењу. У истом решењу је извршена укњижба по основу решења Општинског суда у Новом Саду број И 3252/06 од 22.06.2006. године заложно право – хипотека на непокретности у власништву АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. за обезбеђење новчаног потраживања повериоца МЕБА ЦА ГРОУП према дужнику АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. по уговору о динарском кредиту од 06.06.2006. године у износу од 7.831.000,00 евра а све по условима из закљученог уговора, на непокретности означеној у В листу први део и то зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђеној на катастарској парцели број 3351 и на непокретности означеној по В листу 1 на непокретности зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђеној на катастарској парцели број 3351 са датумом уписа 27.09.2006. године. Истим решењем извршена је укњижба заложног права - извршне вансудске хипотеке у корист Комерцијалне банке а.д. Београд а по основу уговора о кредиту и изјаве оверене ред Општинским судом у Новом Саду на непокретности означеној у В листу први део и то зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђене на катастарској парцели број 3351 за обезбеђење новчаног потраживања по основу уговора о кредиту од 06.10.2006. године и 18.12.2006. године, а све по условима из закљученог уговора са датумом уписа 26.06.2007. године. Такође, уписана је хипотека – законско заложно право на основу решења Министарства финансија Пореске управе филијала Нови Сад д 07.08.2007. године у износу од 97.658.045,34 динара. На основу овог решења спроведени су и уписи у лист непокретности 11622 .

Дана 24.03.2009.г. Републички геодетски завод је под бр.952-02-1079/8 донео решење којим се одбија предлог Аутотранспортног предузећа Војводина АД Нови Сад у стечају за оглашавањем ништавим решења Службе за катастар непокретности Нови Сад бр.952-02-6142/07-Ц-1 од 20.03.2008.г. и 15.05.2008.г. као неоснован. У решењу између осталог се истиче да по мишљењу овог органа нису испуњени услови из чл. 952 Закона о општем управном поступку којима је прописано да се ништавим оглашава

решење које је у управном поступку донесено у ствари из судске надлежности или у ствари о којој се не може решавати у управном поступку, које би својим извршењем могло проузроковати дело кажњиво по закону чије извршење није могуће. Даље се истиче да наведена решења су донета сагласно одредби 104 Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретности, којом је прописано да Републички геодетски завод – организациона јединица у општини, доноси решење о дозволи уписа, промене на непокретности у катастарском оперативу, када утврди да су за то испуњени услови прописани тим законом. У конкретном случају министарство финансија – пореска управа филијала Нови Сад је поднела захтев дана 10.08.2007.г. за упис хипотеке, а да је у том поступку служба – РГЗ организациона јединица у општини, по службеној дужности ценила правоснажна решења градске управе за урбанизам и стамбене послове града Новог Сада од 18.06.2007.г. и 05.03.2008.г., којима се издају дозволе за употребу објеката инвеститору Аутопротранспортном предузећу Војводина и правилно извршила упис права својине на наведеним објектима у корист инвеститора.

По мишљењу суда, без утицаја на постојање хипотеке је промена фактичког стања на које се тужилац позива, обзиром да суд налази да је хипотека ваљано уписана. У супротном би касније промене фактичког стања могле довести до неоправдног оштећења повериоца, који се поуздао у јавне књиге и строго начело уписа када су у питању ови регистри, што би проузроковало нарушавање правне сигурности.

Овде ваља напоменути да сви објекти овде туженог 2 реда се продају на основу плана реорганизације, који је извршена исправа, а са којим се тужилац сагласио. Наиме, различно право првотуженог на непокретностима туженог 2 реда је утврђено планом реорганизације, који је тужилац прихватио. После усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права повериоца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације има снагу извршне исправе и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена.

По мишљењу суда, тужилац има активну легитимацију за подношење тужбе у овој правној ствари односно има правни интерес да побија различно право првотуженог обзиром на чињеницу да ће се на тај начин увећати стечајна маса за памирење обичних поверилаца. Са друге стране тужилац није доставио доказ о томе да је оспорио различити карактер потраживања туженог 1 реда утврђеног у стечајном поступку. Он је био дужан да у смислу чл.93 став 4 Закона о стечајном поступку (који се примењивао у време заснивања заложног споразума), да на испитном рочишту оспори у ком гот делу пријављено потраживање туженог 1 реда. Оспоравање у смислу цитираног прописа представља сваки аспект потраживања другог повериоца, било да се ради о основу, висини или у овом случају различитом карактеру потраживања. Тужилац није испунио процесне претпоставке за вођење овог поступка. Ово из разлога што са једне стране није оспорио потраживање туженог 1 реда, а са друге стране није био нити је могао бити упућен на парницу у смислу чл.96 став 2 Закона о стечајном поступку.

Притом, не сме се изгубити из вида ни одредба чл.94 Закона о стечајном поступку по којој је правоснажна одлука којом се утврђује потраживање његов исплатни ред обавезујуће за стечајног дужника и за све повериоце. Сама чињеница да још 2011.г. у правоснажном закључку о листи признатих и оспорених потраживања признато потраживање првотуженог и статус различитог повериоца, а тужилац није оспорио

разлучно право банке у року који је предвиђен Законом о стечајном поступку. Овде ваља напоменути да се тужилац сагласио са припремљеним планом реорганизације.

Суд је одбио предлог за издавање привремене мере као неоснован из напред наведених разлога које је навео у образложењу пресуде.

Суд је одбио приговор пресуђене ствари, обзиром да би правна ствар била пресуђена потребно је да су задовољена два кумулативна услова и то идентитет странака – субјективни и објективни - истоветно чињенично стање тј. тужбени захтев.

У конкретном случају субјективни услов није задовољен, те је суд стао на становиште да нема пресуђене ствари поводом тужбе тужиоца те је исту одбио.

Из свега изнетог, суд је стао на становиште да наводи тужиоца да објекти који су предмет споразума о заснивању заложног права нису постојали у моменту закључења споразума, нису од утицаја на другчије пресуђење у овој правној ствари. Ово из разлога што тужени I реда у сваком случају има разлучно право, као право одвојеног намирења, управо на објектима садржаним у споразуму о заснивању заложног права, а што је стекао решењем Општинског суда у Новом Саду под бр.И. 3252/06 од 22.06.2006.г. По мишљењу суда тужилац до закључења главне расправе није пружио доказе да постоји апсолутна ништавост наведеног споразума.

Како је суд одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован, из истих разлога је и одбио привремену меру обзиром да нису испуњени услови за њено издавање.

Из свега изнетог а применом цитираних законских прописа, суд је одлучио као у изреци пресуде.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је на основу чл. 153 ЗПП- а трошкови туженог I реда се састоје од састава одговора на тужбу и поднесака од 29.11.2017.г., 26.01.2018.г., 26.09.2018.г., 11.03.2019.г. и 02.09.2019.г. по 62.710,00 динара, приступа на расправама дана 12.10.2017.г., 27.08.2018.г., 11.10.2018.г., 10.12.2018.г., 02.09.2019.г. и 31.10.2019.г. укупно шест по 64.210,00 динара, приступа на вештачењу дана 10.07.2019.г. по 64.210,00 динара, приступа на два рочишта која нису одржана и то дана 01.04.2019.г. и 01.07.2019.г. по 32.855,00 динара, што укупно износи 891.440,00 динара, те износ од 64.210,00 динара туженом 2 реда за приступ пуномоћника на једном рочишту.

Суд је одбио део захтева туженог I реда за трошкове и то за састав поднесака од 05.12.2017.г., 19.03.2018.г., 22.10.2018.г. и 15.10.2019.г. сматрајући да је у наведеним поднесцима тужени I реда понављао наводе које је навео у ранијим поднесцима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
У року од 8 дана од дана пријема истог
Привредном Апелационом суду у Београду а
Путем овог суда у 2 примерка

СУДИЈА
ГОРАН ПРЕВАР, ср.
За тачност одправка

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено	
обично дана _____ Рно _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 28.08.2017	
_____ дан без таксе	
_____ ул _____ бр.	
_____ бр.	
_____ време _____	

АДВОКАТ
НЕБОЈША ЂОКИЋ

11 000 Београд, ул. Немањина бр. 4, _____ дан без таксе
тел: 011/3611-561, факс: 3611-607 ул _____ бр.

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 НОВИ САД

Х И Т Н О
ПРИВРЕМЕНА МЕРА

ТУЖИЛАЦ: ИЛИЈА ДЕВИЋ из Београда, ул. Виле Равијојле 9 кога заступа
Ђокић Небојша адвокат из Београда, Немањина 4/2

ТУЖЕНИ: 1) CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA AKCIONARSKO DRUŠTVO NOVI SAD, ул. Браће
Рибникара 4-6, МБ 08277931, ПИБ 101697525

2) AUTOTRANSPORTNO PREDUZEĆE VOJVODINA AKCIONARSKO DRUŠTVO
NOVI SAD, Пут новосадског партизанског одреда 1а, МБ 08041750, ПИБ
100239349

ради утврђивања ништавости
вредност спора: 676.626.591,60 динара

ТУЖБА

7 прилога
Пуномоћје

Тужилац је власник 38,84227% акција (Централни регистар хартија од вредности)
друготуженог, као и стечајни поверилац друготуженог.

Доказ: Извод из регистра

Увид у списе стечајног предмета овог Суда 2 Ст. 9/2010.

Првотужени је различни - хипотекарни поверилац на имовини првотуженог.

Доказ: Несаорно, докази који следе

Према решењу Привредног суда у Новом Саду 2 Ст. 9/2010 од 31.08.2011. г., које је
постало правноснажно дана 08.10.2011. године, утврђено је да је изгласан План
реорганизације друготуженог, према којем тужилац има правни статус стечајног
повериоца, а првотужени различног повериоца.

Доказ: Решење Привредног суда у Новом Саду 2 Ст. 9/2010 од 31.08.2011. г.
План реорганизације - увид у стечајни спис 2 Ст. 9/2010 код овог Суда

Питање правне ваљаности правног основа за упис хипотеке на имовини друготуженог у корист првотуженог, од значаја је за статус имовине друготуженог, а последично и на статус тужиоца као стечајног повериоца. Јер уколико је хипотека ништава, тада ће тужилац као стечајни поверилац друготуженог имати могућност намирења потраживања у већем проценту, одн. износу. Тужилац је на тај начин доказао постојање правног интереса за подношење ове тужбе. Поред тога, тужилац, као заинтересовано лице има у смислу чл. 109, 300 правни интерес за подношење ове тужбе као заинтересованог лица.

Првотужени и друготужени су дана 06.06.2006.године закључили Уговор о динарском кредиту бр.00-421-0102529.7 тип ВРФ за изградњу међумесне аутобуске станице у Новом Саду у износу динарске противвредности од 7.831.000,00 ЕУР. (у даљем тексту „Уговор.“)

Доказ: Уговор бр.00-421-0102529.7 од 06.06.2006.године

Чл.6.1 Уговора друготужени се обавезао да првотуженом на име обезбеђења обавеза по кредиту, успостави хипотеку између осталог и на Згради друмског саобраћаја и пом. зграде-портирница на кат.парцели 3352/1 ЛН 11622 КО Нови Сад I, посл. простор друмског саобраћаја кат.парцела 7149/2 ЛН 19355 КО Нови Сад I.

На основу предњег, тужени су дана 22.06.2006.године Општинском суду у Новом Саду поднели предлог за обезбеђење новчаног потраживања споразумом странака, који је на записнику о споразуму о заснивању заложног права, прихваћен решењем под И-3252/06 од 22.06.2006.године (у даљем тексту „споразум.“).

Доказ: Предлог за дозволу извршења
Споразум о заснивању заложног права и решење И-3252/06
од 22.06.2006.године

Првотужени је на основу предметног споразума уписао заложно право-хипотеку на објектима бр. 2,3,4,5,6,7,8 и 10 на кат.парцели 3351 у ЛН 11622 КО Нови Сад I.

Доказ: Решење РГЗ, Служба за катастар непокретности Нови Сад,
952-02-6142/2007 ц 1 од 20.03.2008. г.

Међутим, споразум одн. исправа на основу које је у РГЗ-у Служба за катастар непокретности Нови Сад укњижило заложно право-хипотека у корист првотуженог, не представља подобну исправу на основу којих се могла уписати хипотека на непокретностима означено у В листу I,део:

- зграда друмског саобраћаја **број 11** површине у габариту 4921м2 изграђена на кат.парцели 3351 и
- зграда друмског саобраћаја **број 12** површине у габариту 2821м2 изграђена на кат.парцели 3351 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад.

јер се у предметном споразуму не одређује да првотужени стиче право да упише хипотеку на означеној имовини друготуженог.

Предмет споразума одн. хипотеке су непокретности-објекти бр.2,3,4,5,6,7,8 и 10 уписане на кат.парцели 3351у ЛН 11622 КО Нови Сад 1. али не и зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђена на кат.парцели 3351 изграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђена на кат.парцели 3351 све уписане у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1. (у даљем тексту „објекти број 11 и 12.,“).

У време закључења споразума објекти број 11 и 12 нису били изграђени.

Доказ: Неспорно, по потреби геодетско вештачење преко сталног судског вештака, чије ће име тужилац предложити у случају да тужени оспоре да у време потписивања Споразума о заснивању заложног права објекти бр. 11 и 12 нису били изграђени.

Према садашњем катастарском стању у листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1, објекти у својина друготуженог налазе се на кат. парцели 3351/2, тако да првотужени има уписану хипотеку на објектима 11 и 12 који се налазе на кат. парцели 3351/2.

Доказ: Извод из веб катастра за кат. парцелу 3351/2 КО Нови Сад 1

Републички геодетски завод- служба за катастар непокретности Нови Сад је решењем бр.952-02-6142/2007-ц-1 од 20.03.2008.године супротно императивним прописима (Закон о државном премеру и катастру, Закона о планирању и изградњи, Закона о извршном поступку, Закона о хипотеци)) извршио рушење објекта бр. 2,3,4,5,6,7,8 и 10 на кат.парцели 3351 (сада 3351/2) и истовремено уписао право својине на „новонаизграђеним објектима бр.11 и 12., у корист друготуженог, а затим је извршен пренос хипотеке укњижене по основу споразума са објекта 3 и 4 на новонаизграђене објекте бр.11 и 12 у корист првотуженог.

Императивни прописи не познају институт преноса хипотеке по службеној дужности (Чл.20 Закона о хипотеци), обзиром да рушењем објекта на којима је постојала хипотека (објекти 3 и 4), престаје заложно право хипотекарног повериоца.

Чл.45 Закона о хипотеци, хипотека престаје и кад предмет (објекти 3 и 4) пропадне у целости и власник може да захтева испис хипотеке.

Хипотека се поново успоставља ако власник обнови предмет односно успостави нову хипотеку, а поновни упис се врши по самом закону о упису хипотеке.

Како предмет споразума нису објекти бр. 11 и 12 (новонаизграђени објекти), а објекти бр.3 и 4 су срушени, РГЗ супротно вољи власника објекта бр.11 и 12-друготуженог врши пренос хипотеке у корист првотуженог (приватно правно лице), чиме упис хипотеке на објектима бр.11 и 12 чине апсолутно ништавим сходно чл.103 ЗОУ.

У том смислу, првотужени је покушао да у извршном поступку исходује решење о извршењу за објекте бр. 11. и 12., али је Општински суд у Новом Саду решењем о извршењу И. 2998/08 од 03.10.2008 г. делимично усвојио предложено извршење, али је одбио предлог за објекте 11. и 12, обзиром да првотужени није засновао заложно право-хипотеку на објектима бр.11 и 12, иако је је иста уписана у катастар непокретности.

Доказ: Предлог за извршење на непокретности
Решење о извршењу И. 2998/08 од 03.10.2008. године
Општинског суда у Новом Саду

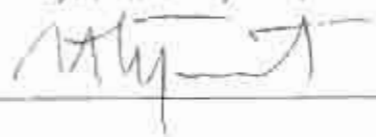
Из наведених писаних исправа проистиче да првотужени нема ваљан правни основ за упис хипотеке на објектима бр. 11 и 12 који су у својини друготуженог, те да у односу на наведене објекта друготуженог нема ваљан правни основ за намиррење различног потраживања. Због тога, тужилац предлаже да суд донесе следећу:

ПРЕСУДУ:

- 1) УТВРЂУЈЕ СЕ да Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.године није ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означене у В листу 1. део:
  - зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 и
  - зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.
- 2) УТВРЂУЈЕ СЕ да је ништава хипотека укњижена на основу решења Републичког геодетског завода служба за катастар непокретности Нови Сад бр.952-02-6142/2007-ц-1 од 20.03.2008.године у корист првотуженог на основу Споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. године на следећим непокретностима означено у В листу 1. део:
  - зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђена на кат.парцели 3351/2 и
  - зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђена на кат.парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.
- 3) ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцу солидарно надокнаде све трошкове овог парничног поступка.

У Београду дана 28.08.2017.године

пуномоћник тужиоца

Тужилац сходно чл.460 тачка 2 и 3, чл.449 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу, подноси и предлог за одређивање привремене мере ради обезбеђења постављених тужбених захтева, као неовчаних потраживања. Из предложених доказа проистиче да је тужилац учинио вероватним постојање утуженог потраживања, одн. да првотужени нема ваљан правни основ за хипотеку на описаној имовини друготуженог. Постојање опасности да ће бити угрожено утужено потраживање, види се из огласа који је друготужени објавио у дневном листу Блиц дана 05.08.2017. г. из којег се види да друготужени оглашава продају јавним надметањем 05.09.2017. г. у 13,00 сати, између осталог и зграду друмског саобраћаја (тзв. Нови сервис за аутобусе) у површини од 2821 м², што одговара згради друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м² изграђена на кат.парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.

Доказ: Оглас објављен у Блицу 05.08.2017. г

Тужилац је доказао да су испуњени услови из чл. 414.-416. Закона о извршењу и обезбеђењу за одређивање предложене привремене мере, па тужилац предлаже да суд ван рочишта сходно чл.313 ЗПП-а донесе следеће:

РЕШЕЊЕ

1. Ради обезбеђења неовчаних потраживања које се састоји у тужбеним захтевима:

1) УТВРЂУЈЕ СЕ да Споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006.године није ваљан правни основ за успостављање хипотеке у корист првотуженог на следећим непокретностима друготуженог означене у В листу 1. део:

- зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат. парцели 3351/2 и

- зграда друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м² изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.

2) УТВРЂУЈЕ СЕ да је ништава хипотека укњижена на основу решења Републичког геодетског завода служба за катастар непокретности Нови Сад бр.952-02-6142/2007-ц-1 од 20.03.2008.године у корист првотуженог на основу Споразума о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог, прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду И-3252/06 од 22.6.2006. године на следећим непокретностима означено у В листу 1. део:

- зграда друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м² изграђена на кат.парцели 3351/2 и

ОДРЕЂУЈЕ СЕ привремена мера па се забрањује друготуженом да на било који начин отуђи (прода, замени, поклони)

- зграду друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 и

- зграду друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.

II. ЗАБРАЊУЈЕ СЕ првотуженом да реализује различно - хипотекарно право на непокретностима првотуженог и то:

- зграде друмског саобраћаја број 11 површине у габариту 4921м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 и

- зграде друмског саобраћаја број 12 површине у габариту 2821м2 изграђена на кат. парцели 3351/2 све уписано у Листу непокретности 11622 КО Нови Сад 1.

и из купопродајне цене за наведене непокретности наплати различно потраживање.

III. Ова привремена мера ће служити тужиоцу да у РГЗ-СКН Сад изврши забележбу постојања привремене мере - наведене у ст. I и II овог решења.

IV. Привремена мера траје до правоснажног окончања спора.

V. Жалба на ово решење не одлаже извршење решења

У Београду дана 28.8.2017.године

пуномоћник тужиоца

Девих Илија
Београд,
Виле Равијојле 9

НАЛАЗ ВЕШТАКА

ПРЕДМЕТ: Грађевинско вештачење - идентификација да ли су непокретности и то зграда друмског саобраћаја Пч 1, 4921 м², и зграда друмског саобраћаја - сервис Пр, 2821 м², изграђене на темељима неке од ранијих зграда, које су изграђене без грађевинске дозволе, а које су детаљно описане у решењу Општинског суда у Новом Саду И. бр. 3252/06 од 22. 06. 2006. године као објекти под ред. бр. 1 до 10, на којима је успостављена хипотека

НАРУЧИЛАЦ: Девих Илија, 11040 Београд, Виле Равијојле 9

СУДСКИ ВЕШТАК: Ристановић Милован, 11060 Београд, Стевана Дукића 26, тел. 011/2083-799, 063/8505-340

У Београду, 07 12 2018. године

Девих Илија
Београд
Виле Равијојле 9

НАРУЧИЛАЦ: Девих Илија, 11040 Београд, Виле Равијојле 9

СУДСКИ ВЕШТАК: Ристановић Милован, 11060 Београд, Стевана Дукића 26,
тел. 011/2083-799; 063/8505-340; (e-mail ristanovic10@mts.rs)

I. ЗАДАТАК ВЕШТАЧЕЊА

На основу захтева наручиоца од 29. 11. 2018. година одређује се извођења доказа вештачењем од стране вештака грађевинске струке из околност да ли су непокретности и то зграда друмског саобраћаја П+1, 4921 м², изграђена на основу одобрења за изградњу, по основу којег је прибављено и одобрење за употребу и зграда друмског саобраћаја - сервис Пр, 2521 м², изграђена на основу одобрења за изградњу, по основу којег је прибављено и одобрење за употребу, изграђене на темељима неке од ранијих зграда, које су изграђене без грађевинске дозволе, а које су детаљно описане у решењу Општинског суда у Новом Саду И. бр. 3252/06 од 22. 06. 2006. године као објекти под ред. бр. 1. до 10, на којима је успостављена хипотека.

II. ПОСТУПАК И ТОК ВЕШТАЧЕЊА

Вештачење је извршено на основу документације која се налази код наручиоца и која је презентирана вештаку.

Вештак се претходно упознао са предметом вештачења и извршио упознавање са комплетним предметом вештачења.

III. НАЛАЗ ВЕШТАКА

Поступајући по наведеном захтеву за вештачење, а на основу документације презентиране од стране наручиоца, утврђено је:

3.1. Утврђено стање вештачењем

3.1.1. Решење Општинског суда у Новом Саду И. бр. 3252/06 од 22.06.2006.г.

Решењем Општинског суда у Новом Саду Посл. број: И.3252/06 од 22. 06. 2006. године, ОДРЕЂУЈЕ СЕ И СПРОВОДИ УПИС заложног права - хипотеке у корист "МЕВА-СА ГРОУП" АД, Нови Сад, Футошки пут 42-44, на непокретности Дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ "ВОЈВОДИНА" АД, Нови Сад, Пут Новосадског Партизанског Одрода 1а, и то на:

- Зграда друмског саобраћаја, Бр.Зг. 1, Зграда техничких услуга, Бр.Зг. 2, Зграда друмског саобраћаја, Бр.Зг. 3, Зграда друмског саобраћаја, Бр.Зг. 4, Помоћна зграда, Бр.Зг. 5, Помоћна зграда-ХАНГАР ЗА ПРАЊЕ КОЛА, Бр.Зг. 6, Помоћна

зграда-ПОРТИРНИЦА, Бр.Зг. 7, Помоћна зграда-ПОРТИРНИЦА, Бр.Зг. 8, Зграда друмског саобраћаја, Бр.Зг. 9, Помоћна зграда-ПОРТИРНИЦА, Бр.Зг. 10, (у природи: трафостаница, контејнер-диспечери, контејнер-портир, управна зграда, пумпа за гориво, зграда радионица, ресторан, лимарска и фарбарска радионица, зграда за технички преглед, аутоматска радионица, коповоз и паркинзи, настрешница за бицикле, благајна, зидана портирница) изграђене на катастарској парцели бр. 3351, уписане у лист непокретности 11622 К.О. Нови Сад I, до износа предметног потраживања са уговореном каматом и трошковима, и

- Пословном простору друмског саобраћаја, бр.л.д. 8, у 47884/73093 делу, површине 731 м², на VII спрату пословна зграда друмског саобраћаја бр. 69, на Булевару Ослобођења у Новом Саду, изграђене на кат. парц. бр. 7148/2, уписане у лист непокретности број 18355 К.О. Нови Сад I, до износа предметног потраживања са уговореном каматом и трошковима уз забрану ступања и оптерећења.

Овај упис извршиће Општински суд у Новом Саду и РГЗ - Служба за катастар непокретности

3.1.2. Решења о уписању заложног права-хипотеке од 27.09.2006.г.

Решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-5636/2006-ж од 27. 09. 2006. године,

1. - Дозвољава се у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I.

Укњижба По основу Решења Општинског суда у Новом Саду Посл. бр. И-3252/06 од 22. 06. 2006., укњижује се заложно право-хипотека на непокретности у власништву дужника Аутотранспортно предузеће "Војводина" ад. Нови Сад, за обезбеђење новчаног потраживања повериоца "Меба-Ца Груп" ад. Нови Сад, Футошки пут 42-44, према дужнику, по Уговору бр. 00-421-0102529.7 о динарском кредиту тп. ВРФ од 06. 06. 2006., у износу од ЕУР 7.831.000,00, односно 676.626.591,60 динара, по куповном курсу утврђеном курсном листом Банке, на рок од 7 година и 10 месеци од дана закључења уговора, са гоњ. периодом од 10 месеци и каматом стопом у висини од тромесечног Еурибора +4,5% на годишњем нивоу, у динарској противвредности по проданом курсу утврђеном курсном листом Банке и осталим условима из Уговора о кредиту, у корист "Меба-Ца Груп" ад.

на непокретности означеној у В-листу 1, део и то:

- Зграда друмског саобраћаја број 1 површине у габариту 2116м² изграђеној на к.п.бр. 3351
- Зграда друмског саобраћаја број 3, површине у габариту 429м², изграђеној на к.п.бр. 3351
- Зграда друмског саобраћаја број 4, површине у габариту 129м², изграђеној на к.п.бр. 3351

Одбаци се захтев за упис заложног права-хипотеке по основу Решења Општинског суда у Новом Саду Посл. бр. И-3252/06 од 22. 06. 2006., на пословним и помоћним зградама бр. 2, 5, 6, 7, 8, 9 и 10 које су саграђене на парцели бр. 3351 и уписане у лист непокретности бр. 11622 К.О. Нови Сад I.

3.1.3. Изградња нових објеката

За изградњу нових објеката на КП 3351 КО Нови Сад I, издата су следећа решења за изградњу и решења за употребу и то:

- Решење издато од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-2597/05 од 21. 10. 2005. године, правоснажно 31. 10. 2005. године, којим се издаје одобрење за изградњу објекта у комплексу аутотранспортног предузећа, овепис за аутобусе у Новом Саду, улица Пут Новосадског партизанског одреда број 1а, на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I.
- Петарде издато од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-8485/05 од 30. 12. 2005. године којом се потврђује пријем документације за почетак извођења радова за изградњу привремене аутобуске станице (гутничка зграда са двочламенским склоништем у приземљу), у Новом Саду, ул. Пут Новосадског партизанског одреда број 1а, на парцели број 3351 К.О.

- Нови Сад I, чији је инвеститор "Војводина" ад Аутотранспортно предузеће из Новог Сада, Пут Новосадског партизанског одреда број 1а.
- Решење издато од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-199/07 од 23. 01. 2007. године, правоснажно 23. 01. 2007. године, којим се издаје одобрење за изградњу I фазе комплекса ауто - транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат (П+1) са двонаменским склоништем, перони са надстрешницом, објекат за третман воде спратности П, резервоар за воду спратности П, диспенчер спратности П, контрола улазака-излазака спратности П, перонски локали спратности П, интерно точеће место, саобраћајнице са и без перона и паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле) у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I, чији је инвеститор Аутотранспортно предузеће "Војводина" ад Нови Сад из Новог Сада, Пут Новосадског партизанског одреда број 1а.
  - Потврда издата од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-436/07 од 20. 02. 2007. године којом се потврђује пријем документације за почетак извођења радова за изградњу I фазе комплекса ауто - транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат (П+1) са двонаменским склоништем, перони са надстрешницом, објекат за третман воде спратности П, резервоар за воду спратности П, диспенчер спратности П, контрола улазака-излазака спратности П, перонски локали спратности П, интерно точеће место, саобраћајнице са и без перона и паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле) у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I, чији је инвеститор Аутотранспортно предузеће "Војводина" ад Нови Сад из Новог Сада, Пут Новосадског партизанског одреда број 1а.
  - Решење издато од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-437/07 од 28. 02. 2007. године, правоснажно 28. 02. 2007. године, којим се издаје употребна дозвола за I фазу комплекса ауто - транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат (П+1) са двонаменским склоништем, перони са надстрешницом, објекат за третман воде спратности П, резервоар за воду спратности П, диспенчер спратности П, контрола улазака-излазака спратности П, перонски локали спратности П, интерно точеће место, саобраћајнице са и без перона и паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле) у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I, чији је инвеститор Аутотранспортно предузеће "Војводина" ад Нови Сад из Новог Сада, Пут Новосадског партизанског одреда број 1а.
  - Решење издато од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-2725/07 од 18. 06. 2007. године, правоснажно 09. 07. 2007. године, којим се издаје употребна дозвола за I фазу комплекса ауто - транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат (П+1) са двонаменским склоништем, перони са надстрешницом, објекат за третман воде спратности П, резервоар за воду спратности П, диспенчер спратности П, контрола улазака-излазака спратности П, перонски локали спратности П, интерно точеће место, саобраћајнице са и без перона и паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле) у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I, чији је инвеститор Аутотранспортно предузеће "Војводина" ад Нови Сад из Новог Сада, Пут Новосадског партизанског одреда број 1а.
  - Решење издато од Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада број V-351-7364/08 од 05. 03. 2008. године, правоснажно 13. 03. 2008. године, којим се издаје употребна дозвола за објекат у комплексу аутотранспортног предузећа, сервис за аутобусе - као део I фазе (на копији плана означен словом Н) у Новом Саду, улица Пут новосадског партизанског одреда број 1а, на парцели број 3351 К.О. Нови Сад I, чији је инвеститор "Војводина" ад Аутотранспортно предузеће из Новог Сада, улица Пут Новосадског партизанског одреда број 1а, чији је инвеститор АТП "Војводина" ад из Новог Сада, улица Пут Новосадског партизанског одреда број 1/а.

3.1.4. Решење о укњижи новизграђених објеката од 20.03.2008 г.

Решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-6142/2007-ц-1 од 20. 03. 2008. године,

1. - Дозвољава се у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I

Укњижи права својине у корист Аутотранспортно предузеће "Војводина" а.д., Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1/а са делом поседа 1/1, на новизграђеном објекту и то:

- Зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4921м², изграђеној на к.п.бр. 3351
- Зграда друмског саобраћаја број 12, површине у габариту 2821м², изграђеној на к.п.бр. 3351

Упис државца у корист Аутотранспортно предузеће "Војводина" а.д., Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1/а са делом поседа 1/1, на новизграђеном објекту и то

- Остале зграде број 13, површине у габариту 14м², изграђеној на к.п.бр. 3351
- Остале зграде број 14, површине у габариту 71м², изграђеној на к.п.бр. 3351
- Остале зграде број 15, површине у габариту 8м², изграђеној на к.п.бр. 3351
- Остале зграде број 16, површине у габариту 13м², изграђеној на к.п.бр. 3351

3.1.5. Решење о деоби парцеле 3351 од 22.12.2011 г.

Решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад 2 бр. 952-02-10923/2009 од 22. 12. 2011. године,

1. - Дозвољава се у КО Нови Сад I деоба катастарске парцеле у А-листу и то:

Досадашње стање

Лист непокретности: 11622

Носиоца права коришћења Аутотранспортно предузеће "Војводина" а.д., Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1/а са делом поседа 1/1,

- кат. парцела 3351, површина 2118м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 504м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 4921м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 2821м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 14м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 71м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 8м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 13м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351, површина 46026м², земљиште уз зграду-објекат

Тако да ново стање гласи

Лист непокретности: 11622

Носиоца права коришћења Аутотранспортно предузеће "Војводина" а.д., Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1/а са делом поседа 1/1,

- кат. парцела 3351/1, површина 4921м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/1, површина 14м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/1, површина 8м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/1, површина 13м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/1, површина 24568м², земљиште уз зграду-објекат
- кат. парцела 3351/2, површина 2821м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/2, површина 71м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/2, површина 9312м², земљиште уз зграду-објекат
- кат. парцела 3351/3, површина 2118м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/3, површина 504м², земљиште под зградом-објектом
- кат. парцела 3351/3, површина 13046м², земљиште уз зграду-објекат

3.2. Изградња нових објеката

У делу који се односи на околност да ли су непокретности и то зграда друмског саобраћаја П+1, 4921 м², изграђена на основу одобрења за изградњу, по основу којег је прибављено и одобрења за употребу и зграда друмског саобраћаја - сервис Пр, 2821 м², изграђена на основу одобрења за изградњу, по основу којег је

прибављено i одобрење за употребу, изграђене на темељима неке од ранијих зграда, које су изграђене без грађевинске дозволе, а које су детаљно описане у решењу Општинског суда у Новом Саду И бр. 3252/06 од 22. 06. 2006. године као објекти под ред. бр. 1. до 10; на којима је успостављена хипотека, из документације констатовано је следеће:

1. Новоизграђени објекат аутобуска станица спратности приземље + спрат (П+1) који је изграђен на основу одобрења за изградњу и на основу којег је прибављено одобрења за употребу уписан је по решењу Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007-ц-1 од 20. 03. 2008. године, као Зграда друмског саобраћаја број 11, површине у габариту 4821м², изграђеној на к.п.бр. 3351. Након извршене деобе катастарске парцеле број 3351 по решењу Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад 2 бр. 952-02-10923/2009 од 22. 12. 2011. године, предметни објекат се налази на КП 3351/1, број зграде 1. Из копије плана издате од Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад од 18. 01. 2007. године произилази да се предметни новоизграђени објекат налази на источној страни катастарске парцеле број 3351 тј. близу границе-ограде ка суседној парцели и обухвата простор са северне стране од улице Пут новосадског партизанског одреда до суседне парцеле број 3350/1. На наведеном делу парцеле број 3351 у копији плана од 30. 11. 2006. године нису приказани објекти да су на том делу парцеле постојали укњижени.
2. Новоизграђени објекат сервис спратности приземље, који је изграђен на основу одобрења за изградњу и на основу којег је прибављено одобрења за употребу уписан је по решењу Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад број 952-02-6142/2007-ц-1 од 20. 03. 2008. године, као Зграда друмског саобраћаја број 12, површине у габариту 2821м², изграђеној на к.п.бр. 3351. Након извршене деобе катастарске парцеле број 3351 по решењу Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад 2 бр. 952-02-10923/2009 од 22. 12. 2011. године, предметни објекат се налази на КП 3351/2, број зграде 1. Из копије плана издате од Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад од 18. 01. 2007. године произилази да се предметни новоизграђени објекат налази на јужној страни катастарске парцеле број 3351 тј. на парцели која је раније укњижена под бројем 3352/1, односно налази се на средишњем делу КП 3351 наспрам објекта брј 1 и број 3 који су приказани у копији плана од 30. 11. 2006. године. На наведеном делу парцеле број 3351 (раније број 3352/1) у копији плана од 30. 11. 2006. године нису приказани објекти да су на том делу парцеле постојали укњижени.
3. Објекат број 1 на коме је укњижено заложно право-хипотека решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-5636/2006-ж од 27. 03. 2006. године који је уписан у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I, а по основу Решења Општинског суда у Новом Саду Посл. бр. И-3252/06 од 22. 06. 2006. године, који је уписан у В. листу 1 део и то: Зграда друмског саобраћаја број 1, површине у габариту 2118м², изграђеној на к.п.бр. 3351, у копији плана од 18. 01. 2007. године приказан је да исти постоји. Наведени објекат налази се ван габарита новоизграђених објекта број 11 и објекта број 12.
4. Објекат број 3 на коме је укњижено заложно право-хипотека решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад бр. 952-02-5636/2006-ж од 27. 03. 2006. године, који је уписан у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I, а по основу Решења Општинског суда у Новом Саду Посл. бр. И-3252/06 од 22. 06. 2006. године, који је уписан у В. листу 1, део и то: Зграда друмског саобраћаја број 3, површине у габариту 429м², изграђеној на к.п.бр. 3351, у копији плана од 18. 01. 2007. године није приказан да исти постоји из чега се може закључити да је исти срушен. Наведени објекат, према подацима из копије плана од 30. 11. 2006. године и копије плана од 18. 01. 2007. године, налази се на делу КП 3351 између постојеће објекта означеног бројем 1 и новоизграђеног објекта означеног бројем 12. Наведени објекат налази се ван габарита новоизграђених објекта број 11 и објекта број 12.

5. Објекат број 4 на коме је укњижено заложно право-хипотека решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Сад бр 952-02-5638/2006-ж од 27.03.2006. године, који је уписан у листу непокретности број 11622 КО Нови Сад I, а по основу Решења Општинског суда у Новом Саду Посл. бр. И-3252/06 од 22.06.2006. године, који је уписан у В. листу 1. део и то: Зграда друског саобраћаја број 4, површине у габариту 129м², изграђеној на к.п.бр 3351, у копији плана од 18.01.2007. године приказан је да исти постоји. Наведени објекат налази се ван габарита новосизграђених објекта број 11 и објекта број 12.

IV. МИШЉЕЊЕ ВЕШТАКА

На основу напред наведеног налаза мишљења сам:

4.1. Да непокретности и то зграда друског саобраћаја П+1, 4921 м², изграђена на основу одобрења за изградњу, по основу којег је прибављено и одобрење за употребу, и зграда друског саобраћаја - сервис П+1, 2821 м², изграђена на основу одобрења за изградњу, по основу којег је прибављено и одобрење за употребу, нису изграђене на темељима неке од ранијих зграда, које су изграђене без грађевинске дозволе, а које су детаљно описане у решењу Општинског суда у Новом Саду И бр 3252/06 од 22.06.2006. године као објекти под ред бр 1 до 10, и на којима је успостављена хипотека, све детаљно наведено у овом налазу.

Београд,
07.12.2018. год.

В е ш т а к:

Ристановић Милован
Стевана Дукића 26
11060 Београд

VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NOVOM SADU
POSEBNO ODELJENJE ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE

Na osnovu čl. 224 ZKP-a, na zahtev i po ovlašćenju Ilije Devića iz Beograda, Vile Ravijojfe 9, Nikola Branijević, advokat iz Beograda, ul. Vojvode Milenka 1, po priloženom punomoćju, podnosi:

KRIVIČNU PRIJAVU

PROTIV:

1. Divljak Aleksandra, izvršnog direktora Credit Agricole -Meridian banke AD Novi Sad
2. Radovic Nebojša, direktor pravnog sektora Credit Agricole -Meridian banke AD Novi Sad
3. Momčila Gligorova, Direktor Službe za katastar nepokretnosti Novi Sad
4. N.N. službenih lica Službe za katastar nepokretnosti Novi Sad

Zbog osnovane sumnje da su u periodu od 2008. godine do 2011. godine u Novom Sadu po prethodnom dogovoru i zajedničkim delovanjima svesni da je njihovo delovanje zabranjeno suprotno zakonu, a čije su posledice hteli i prihvatiti iskoristili svoj službeni položaj i ovlašćenja i prekoračili granice svojih službenih ovlašćenja radi pribavljanja protivpravne imovinske koristi u iznosu od oko 7 miliona evra u korist Credit Agricole – Meridian banke AD Novi Sad i društva "Auto-transportnog preduzeća "Vojvodina" AD Novi Sad i njenih poverilaca u postupku izlaskivanja plana reorganizacije ATP "Vojvodina" AD, u stečaju, koje je usvojen rešenjem Privrednog suda u Novom Sadu od 31.08.2011. godine St 9/2010 na taj način što su po nalogu i na zahtev Divljak Aleksandra, ATP Vojvodina i MFBA – CA GROUP AD Novi Sad zaključili ugovor o dinarskom kreditu dana 06.06.2006. godine i u čl. 6. navedenog ugovora kao sredstvo obezbeđenja ugovorili između ostalog hipoteku na objekte u toj tački izgrađeni na lokaciji ATP "Vojvodina", nakon čega je 22.06.2006. godine podnet predlog od strane Credit Agricole banka za obezbeđenje novčanog potraživanja sporazumno stranaka, na osnovu čega je prest. Opštinskim sudom u Novom Sadu u predmetu l.br. 3252/06 zaključen sporazum o zasnivanju založnog prava, nakon čega je ATP Vojvodina sredstvima banaka i svojim sredstvima sagradila na kv. 13351 novosagrađenu autobusku stanicu površine 4921m² i novosagrađeni objekat sa

pratećim sadržajima površine od 2821m² u vrednosti od oko 30 miliona evra, koji nisu bili predmet obezbeđenja putem ugovorene i određene hipoteke navedenim ugovorom sporazumom o obezbeđenju između ATP "Vojvodina" i "Credit Agricole banka", jer su novosagrađeni objekti ATP "Vojvodina" izgrađeni sa upotrebnom dozvolom od 18.01.2008. godine, da li nakon toga delo bilo kog pravnog osnova uz neoblaseno i nezakonito davanje javnosti za upis hipoteke na tuđim objektima koju je u ime "Credit Agricole Meridion banke" potpisao direktor pravnog sektora Radovic Nebojša i bez znanja vlasnika nepokretnosti ATP "Vojvodina", a koja je dostavljena uz zahtev NEBA – CA GROUP AD Novi Sad, katastarski u Novom Sadu, odgovornom lice Službe za katastar nepokretnosti u Novom Sadu, Momčilo Gligorov uz pomoć NN službenika iz te službe, upisala prava hipoteke na navedenim novosagrađenim objektima ATP "Vojvodina" kod Službe za katastar nepokretnosti, a koji čega je na zahtev predstavnika ATP "Vojvodina" isti upis bio brisan, a nakon toga ponovo na isti način direktor Momčilo Gligorov i NN lica Službe za katastar nepokretnosti u martu 2008. godine, bez znanja ATP "Vojvodina" dozvoljava upis hipoteke na novosagrađenim objektima protivajući se na rešenje Opštinskog suda u Novom Sadu i br. 3252/06 od 27.06.2006. godine, a koje je u pravu upravno nivo rešenje nije bilo izvršna isprava za ove objekte što ne vrši i oblasćenje rešenja jer na njima nije bilo niti je moglo biti konstituisano zakidno pravo, čime su svojom nezakonitost upisa prava svojine na novosagrađenim objektima naneli štetu ATP "Vojvodina" u ekonomiskom smislu, a korist "Credit Agricole banke" pribavila joj na isti način pravo koje joj ne pripada na osnovu čega je "Credit Agricole banka" nezakonito pribavljeno hipoteke stekla zakidno pravo namirivanja u plati, imajama i prihodima, a koje je imala i neplaćenog dužnika ATP "Vojvodina" u pravo prioriteta namirivanja u protivpravnom odnosu izlasku 7 miliona evra, čime su osvetili ATP "Vojvodina" i ostale poverioci u stečaju.

čime su kao saizvršnici počinili krivično delo, Diviljak Aleksandar i Radovic Nebojša produženo krivično delo zloupotrebe položaja odgovornog lica iz čl. 234 stav 3. U vezi stave 1. KZRS i u vezi člana 33. KZ, Momčilo Gligorov i NN lice produženo krivično delo zloupotrebe službenog položaja iz čl. 359 st. 3 u vezi st. 1 u vezi čl. 33 KZ-a

predložim

da Vile javno tužništvo u Novom Sadu

preko radne jedinice Oštrij u izvrši provere navoda krivične prijave i izvrši uvid u dokumentaciju Credit Agricole – Meridion banke (d.d. Novi Sad), produženca ATP "Vojvodina" Novi Sad.

izvrši proveru navoda saslušanjem prijavljenih i obavi razgovor sa oštećenim lica i Devicem iz Beograda ul. Vile Ravujke br. 9

- da se izvrši uvid u odgovarajuće spisne predmete službe za katastar nepokretnosti Novi Sad
- da se izvrši uvid u spisne predmete Opštinskog suda u Novom Sadu i br. 3252/06
- da se izvrši uvid u dokumentaciju koja se dostavlja u prilogu 10
  - Ugovor o kreditu ATP Vojvodina i "Credit Agricole Meridian banka" od 06.06.2006. godine
  - Sporazum o uspostavljanju hipoteke i 3252/06 od 22.06.2006. godine
  - Saglasnost Meridian Banke o opisu hipoteke od 29.06.2006. godine
  - Izvršna rešenja Privrednog suda iz Novog Sada od 03.10.2008. godine
  - Rešenje katastra Mart 2008. godine
  - Rešenje katastra Novembar 2008. godine
  - Rešenje Privrednog suda o izglasanom planu reorganizacije St.9/2010 od 31.08.2011. godine
  - Plan reorganizacije
  - Nalaz veštaka građevinske struke od 07.12.2018. godine

izvrši druge neophodne provere i nakon toga protiv prijavljenih stavki zahtev za sprovođenje istrage

Podnosilac prijave je dužan da sačuva i oprema dokumentaciju vezanu

Zahtevamo da nas o odluci tužilaštva obavestite

O b r a z l o ž e n j e

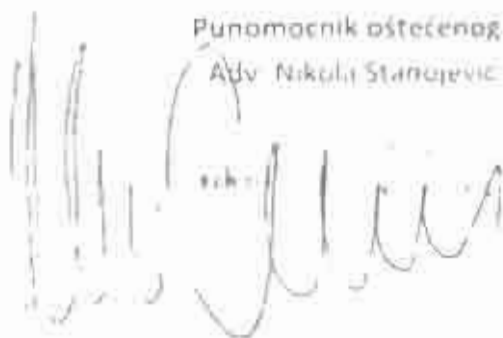
Osnovana sumnja da su okrivljeni počinili navedeno krivično delo proizlazi iz dokumentacije koja se prilaže uz prilog krivične prijave

Nalaze, ATP Vojvodina i MESA – CA GROUP AD Novi Sad dana 06.06.2006. godine zaključili su ugovor o imovinskom kreditu i st. 6 navedenog ugovora kao sredstvo obezbeđenja ugovornih obaveza ostalog izdalog na ličnoj imovini liče (devica vlasnika ATP Vojvodina i objekata drugih preduzeća u njegovom vlasništvu itd.) hipoteku na objektima do tada izgrađenim: zgrada drumskog saobraćaja i opm. Zgrada – portinica na KP br. 3352/1 LN 11627 KO Novi Sad I, Posil protiv drumskog saobraćaja KP br. 7149/2 LN 19355 KO Novi Sad I, Autobuska stanica i peron KP br. 3281/2 LN 11627 KO Bačka Palanka – grad Autobuska stanica i peron i par-niležni kš br. 11816/17KL: br. 8 KO tog. Zgrada u selu i kuća i dvor u selu KP br. 3222/2 LN 14 ZKL: br. 8354 KO Ada, koja nije obuhvatila novosagrađenu autobusku stanicu na KP br. 3351 površine 3921m² i novosagrađeni objekat sa pratećim sadržajima površine od 2821m² u vrednosti od oko 30 miliona evra jer su navedeni objekti sagrađeni nakon zaključenja ugovora i sporazuma o

zasnivanju založnog prava što proizlazi iz obrazloženja rešenja Opštinskog suda u Novom Sadu
I br. 2998/08 od 03.10.2008. godine.

Oštećeni Ilija Dević je u potpunosti isplatio autobusku stanicu prenosivom projektnom dokumentacijom
na čijem pratećem sadržaju – m. n. – po svjetskim standardima, sa svih vremensijom opremom čija
vrednost višestruko premašuje iznos duga iz zaključenog ugovora. Oštećenom je gradska
uprava izdala i upotrebnu dozvolu, nakon čega su nezakonitim delovanjem prijavljenih bez bilo
kog osnova na zahtev MEBA – CA GROUP AD Novi Sad, odgovorna lica Službe za katastar
nepokretnosti u Novom Sadu, upisala prava svojine na navedene – novosagrađene objekte u
K. – Službu za katastar nepokretnosti, nakon čega je na zahtev uvidi vlasnik JATK – kompanija – od
upis bio trivati, a nakon toga ponovo Služba za katastar nepokretnosti – martu 2008. godine
dozvoljava upis svojine na novosagrađenim objektima pozivajući se na rešenje Opštinskog suda
u Novom Sadu I br. 3252-06 od 22.06.2006. godine po kom je upravo ovo rešenje nije bilo izvršna
isprava za ove objekte što se vidi iz obrazloženja rešenja jer na njima nije bilo ni je moglo biti
konstituisano založno pravo. Rešenje katastra kojim se dozvoljava upisati prava svojine na
novosagrađenim objektima navedenim u stavu 2 i 3 izreke rešenja na zgradi drumskog saobraćaja
br. 11 i 12 koje je donela po službenoj dužnosti, a navodno na osnovu rešenja Opštinskog suda u
Novom Sadu 3252-06 od 22.06.2006. godine je potpuno nezakonito: jer se ni u kom slučaju ne
može odnositi i obraditi objekte koji nisu bili otuđeni em ugovorom i sporazumom n zar nvanje
založnog prava.

u Beogradu, 07.03.2019. godine

Punomoćnik oštećenog
Adv. Nikola Stanićević

ADVOKATSKA KANCELARIJA STANOJEVIĆ

Nikola B. Stanojević

Beograd, Vojvode Milenka br. 1

e-mail advnikolastanojevic@gmail.com tel/fax 011/2644-610 mob 063/625-866

VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NOVOM SADU

POSEBNO ODELENJE ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE

Ktko 196/2019

Ovim podneskom dopunjujemo krivičnu prijavu protiv:

1. Divljak Aleksandra, izvršnog direktora Credit Agricole -Meridian banke AD Novi Sad
2. Radović Nebojša, direktor pravnog sektora Credit Agricole -Meridian banke AD Novi Sad
3. Momčila Gligorova, Direktor Službe za katastar nepokretnosti Novi Sad
4. N.N. službenih lica Službe za katastar nepokretnosti Novi Sad

I dostavljamo Vam nalaz i mišljenje veštaka građevinske struke sa pratećom dokumentacijom koji je sačinio po nalogu suda u parničnom predmetu P 1063/2017, Privredni sud u Novom Sadu. Ovaj nalaz i mišljenje u potpunosti potvrđuje navode krivične prijave iz kog se vidi:

„Na osnovu nalaza, navedenih i priloženih činjenica mišljenja sam da objekti broj 11 i 12 nisu bili izgrađeni u vreme potpisivanja Sporazuma I.3252/06 od 22.06.2006.g. da su objekti 11 i 12 danas objekti broj 1 površine 4921 m² na parceli 3351/1-objekat 11 i objekat broj 2 površine 2821m² na parceli 3351/2-objekat 12 i da objekti 11 i 12 nisu izgrađeni umesto (na lokacijama-pozicijama) objekata na kojima je zasnovana hipoteka“

Prilog:

Nalaz i mišljenje veštaka građevinske struke, Srdjan J. Mrdjen dipl. geod. inž. od 10.08.2019.godine.

U Beogradu, 22.08.2019. godine

Punomoćnik oštećenog
Adv. Nikola Stanojević

СУДСКИ ВЕШТАК
СРЂАН Ј. МРЂЕН дипл. геод. инж
Браће Рибникар 25Б/1,
21000 Нови Сад

ПРЕДМЕТ бр. 1. П. 1063/2017

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Предато лично, поштом препоручено
обично дана Рко 30
Примерака 11 прилога 1/1/10
ПРИМАЊЕНО 19 08 2019
Таксирано са _____ дин. без таксе
Мањак таксе 02 _____ динари
Број _____ 201 _____
Време _____

НАЛАЗ ВЕШТАКА

Решењем ПРИВРЕДНОГ СУДА У НОВОМ САДУ СУДА од 12.12.2018.
г. по судији ГОРАНУ ЦРЕВАРУ

одређено је вештачење у правној ствари:

1. Тужилац: ДЕВИЋ ИЛИЈА
2. Тужени: 1. ЦРЕДИТ АГРИЦОЛЕ БАНКА СРБИЈА АД.
2. АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АД

У Новом Саду 10.08.2019. год.

Срђан Ј. Мрђен
Судски вештак
и професионални адвокат
Вештак Срђан Ј. Мрђен дипл. геод. инж.
Браће Рибникар 25Б/1,
21000 Нови Сад

САДРЖАЈ

1. ОПШТА ДОКУМЕНТАЦИЈА

- Решење Привредног суда у Новом Саду
- Решење о упису у регистар судских вештака издато од стране Министарства правде

2. СТРУЧНО МИШЉЕЊЕ

- 2.1. ЗАДАТАК ВЕШТАЧЕЊА
- 2.2. НАЛАЗ ВЕШТАКА
- 2.3. МИШЉЕЊЕ

3. ПРИЛОЗИ

- Документација СКН Нова Сад 2
- Споразум I 3252/06 од 22.08.2006 г.
- Записник са вештачења

1. ОПШТА ДОКУМЕНТАЦИЈА

Република Србија
 МИНИСТАРСТВО ПРАВОСУДИЈА
 Број: МП-05-01/152/2014-27
 Датум: 08.12.2014. године
 Београд

На основу члана 4. став 1. члана 11. став 1. и члана 14. Закона о судским вестима („Службени гласник РС“ бр. 14/10), члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 31/07 и 31/11) и „Службени гласник РС“ бр. 10/11) и члана 18. став 1. Закона о управним спорovima („Службени гласник РС“ бр. 11/09) реновацни захтев за именовање за судски вестник министар правде доставио

Р.1.111.11.1

I

ИМ:11У1-01 Мрђен Јован Срђан дипломирани адвокатски помоћник, адреса: Суботича, Илацина била бр. 7 за судског вестника из области Грађевинарство и ужу специјализацију Грађевинарство.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“

Објасњење:

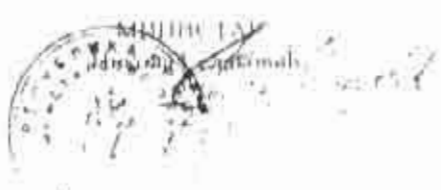
Министар правде и државне управе је на основу члана 11. став 1. и 2. Закона о судским вестима („Службени гласник РС“ бр. 14/10) доставио захтев за именовање судског вестника у „Службеном гласнику РС“ бр. 20/2014 од 23.12.2014. године.

Поштомлази захтев је благовремено поднео захтев и све потребне доказе у смислу одредбе члана 12. Закона о судским вестима („Службени гласник РС“ бр. 14/10), којом је прописано да кандидат за вестника подноси министарству надлежном за поједно правоудна захтев за именовање са документима којима доказује испуњеност услова за обављање послова.

Увидом у поднете захтев и прилоге са којима упућено је да подносилац захтева испуњава услове за обављање послова вестника који су прописани одредбама члана 6. и 7. Закона о судским вестима.

Имајући у виду наведено, на основу одредбе члана 13. став 1. Закона о судским вестима одлучено је као у диспозитиву решења.

Поштомлази Проглашење решења може се извршити коришћењем електронског Управног сајта у року од 30 дана од дана достављања решења.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
1. П.1063/2017
12.12.2018. године
Нови Сад

366

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, суаја Горан Цревар, у правној ствари тужиоца **ДЕВИТ
СМИЈА** Београд, Виле Равијоде 9, кога заступа Небојша Ђокић ади из Београда, против
туженог: 1. **ЦРЕДИТ АГРИКОЛЕ БАНКА СРБИЈА А.Д.**, кога заступа Никола Протић ади. из
Београда, 2. **АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА А.Д.** кога заступа зах. зас. Бојан
Шарбић, ради утврђења нинтавости, вредност спора 676.626.591,60 динара, донео је дана
18.12.2018. године:

РЕШЕЊЕ

У овој правној ствари одређује се геодетско вештачење

Вештачење се поверава судском вештаку **СРЂАНУ МРЂАНУ** из Новог Сада, Браће
Рибичкара 25-6/1.

Вештак ће на основу увида у парнични спис и документације којом располажу парничне странке
вештачити на околности да ли је у време потписивања споразума о заснивању задложног права
на 22.06.2006.г. били изграђени објекти бр.11 и 12. Такође вештак ће да утврди да ли су објекти
11 и 12 изграђени на катастарској парцели бр.3351 (сада 3351/2) уместо објеката на којима је
прибићено заснована хипотека.

Свој писмени налаз са мишљењем вештак ће урадити и доставити суду у року од 30 дана.

Вештак ће о дану, месту и часу вештачења обавестити странке и њихове пуномоћнике ради
вентуалног присуствовања

Трошкови вештачења привремено падају на терет тужиоца.

ПОЗИВНА СЕ вештак да приступи на рочиште за главну расправу заказано за **дан 14.02.2019.**
данак у 10:00 сати у судници број 5 у приземљу у Привредном суду у Новом Саду, ул.
Сутјеска бр. 3.

СУДИЈА

Горан Цревар, ср.
за личност отирања

2. СТРУЧНО МИШЉЕЊЕ

2.1 ЗАДАТАК ВЕШТАЧЕЊА

Задатак вештака је да изради налаз и мишљење на околности да ли је у време потписивања споразума о заснивању заложног права од 22.06.2006. били изграђени објекти бр 11 и 12, а такође и на околност да ли су објекти 11 и 12 изграђени на катастарској парцели 3351 (сада 3351/2) уместо објеката на којима је преобитно заснована хипотека

2.2 НАЛАЗ ВЕШТАКА

Након добијеног задатка за израду налаза и мишљења преузети су списи у предмету, исходована документација од значаја за израду налаза у надлежној Служби катастра непокретности, заказано вештачење за 10.07.2019. у 10.30 часова, коме су присуствовали од стране тужиоца, адвокат Небојша Ђокић и Анђелка Девић, од стране тужених адвокат Никола Протић, адвокат Игор Пршић, адвокат Ивана Тешанић, Владислав Илић, Александар Љубоја и Бојан Шкрбић, као и судски вештак Срђан Мрђен и помоћник судског вештака Војин Станивук. Након вештачења сачињен је Записник о вештачењу који се налази у прилогу

Увидом у Споразум I 3252/06 од 22.06.2006.г., део који се односи на катастарску парцелу 3351 КО Нови Сад, нађено је да су предмет споразума о заснивању заложног права биле непокретности Зграда друмског саобраћаја број зграде 1, Зграда техничких услуга број зграде 2, Зграда друмског саобраћаја број зграде 3, Зграда друмског саобраћаја број зграде 4, Помоћна зграда број зграде 5, Помоћна зграда-ХАНГАР ЗА ПРАЊЕ КОПА, број зграде 5, Помоћна зграда-ПОРТИРНИЦА број зграде 7, Помоћна зграда-ПОРТИРНИЦА број зграде 8, Зграда друмског саобраћаја број зграде 9, Помоћна зграда-ПОРТИРНИЦА број зграде 10 у природи, односно укупно 10 објеката: трафостаница, контејнер-диспечери, контејнер-портир, управна зграда, пумпа за гориво, зграда радионице, ресторан, лимарска и фарбарска радионица, зграда за технички преглед, аутоматска перионица, коловоз и паркинг, надстрешнице за бицикле, благајна, зидана портирница за које нису наведене површине (површине објеката).

Даље увидом у Решење Службе катастра непокретности Нови Сад број 952-02-8412/2007-ц-Тод 20.03.2008.г. као и списак промена на катастарској парцели 3351 (рушење објеката на основу записника геометра број 952-02-3641/2007 и Сице одржавања примера (С.О.Л.) број 290/07) налази се да су у време потписивања Споразума од I 3252/06 од 22.06.2006.г., на катастарској парцели било евидентирано такође 10 објеката (зграда) (као и у Споразуму I 3252/06 од 22.06.2006.г.) и то: ЗГР1 површине 2118 м², ЗГР2 површине 609 м², ЗГР3 површине 429 м², ЗГР4 површине 129 м², ЗГР5 површине 94 м², ЗГР6 површине 94 м², ЗГР7 површине 15 м², ЗГР8 површине 15 м², ЗГР9 површине 504 м² и ЗГР10 површине 122 м², па се закључује да је предмет споразума претходно наведених 10 објеката, у то време евидентираних на катастарској парцели 3351 Ко Нови Сад I

Такође увидом у Решење Службе катастра непокретности Нови Сад број 952-02-6412/2007-ц-1 од 20.03.2008. г. и списак промена на катастарској парцели 3351 (снимање објеката број 952-02-3641/2007 и Сице одржавања премера (С.О.П.) број 291/07) налази се да је формирано ново стање на катастарској парцели 3351 Ко Нови Сад I, након чега су евидентирани нови објекти (зграде) ЗГР1 површине 2118 м², ЗГР9 површине 504 м² (ЗГР1 и ЗГР9 нису рушени преузети су из претходног стања уписа), ЗГР11 површине 4921 м², ЗГР12 површине 2821 м², ЗГР13 површине 14 м², ЗГР14 површине 71 м², ЗГР15 површине 8 м², ЗГР16 површине 13 м² (новоформирани објекти)

Даље увидом у Сицу одржавања премера (С.О.П.) број 291/07, Прилог 2, налази се да на локацијама (позицији и табаритима) новоформираних објеката (зграда) ЗГР11 површине 4921 м² и ЗГР12 површине 2821 м², нису били лоцирани објекти који су „срушени“ Решењем Службе катастра непокретности Нови Сад број 952-02-6412/2007-ц-1 од 20.03.2008. г., као и списаком промена на катастарској парцели 3351 (рушење објеката на основу записника геометра број 952-02-3641/2007 и Сице одржавања премера (С.О.П.) број 290/07), а који су предмет Споразума и то ЗГР2 површине 609 м², ЗГР3 површине 429 м², ЗГР4 површине 129 м², ЗГР5 површине 94 м², ЗГР6 површине 94 м², ЗГР7 површине 15 м², ЗГР8 површине 15 м² и ЗГР10 површине 122 м².

Увидом у Решење Службе катастра непокретности Нови Сад 2 број 952-02-10923/2009 од 22.12.2011. г. налази се да је парцела 3351 Ко Нови Сад I, подељена и да су настале нове парцеле и то 3351/1 површине 29524 м², 3351/2 површине 12204 м² и 3351/3 површине 15668 м², након чега је дошло до пренумерације објеката који су били евидентирани на основној парцели 3351, па је објекат (зграда) ЗГР11 површине 4921 м² са парцеле 3351 постала ЗГР1 површине 4921 м² на парцели 3351/1, а ЗГР12 површине 2821 м² са парцеле 3351 постала ЗГР1 површине 2821 м² на парцели 3351/2.

2.3. МИШЉЕЊЕ

На основу налаза, наведених и приложених чињеница мишљења сам да је објекти број 11 и 12 нису били изграђени у време потписивања Споразума 1.3252/06 од 22.06.2006. г., да су објекти 11 и 12 данас објекти број 1 површине 4921 м² на парцели 3351/1 – објекат 11 и објекат број 1 површине 2821 м² на парцели 3351/2 – објекат 12 и да објекти 11 и 12 нису изграђени уместо (на локацијама-позицијама) објеката на којима је заснована хипотека.

Трошкови израде налаза и мишљења износе 36000,00 рсд

У Новом Саду, дана 10.08.2019. г.

Срђан Ј. Мрђен
Ваштак Срђан Ј. Мрђен
С.О.П. ...

дипл. геод. инж.